

ספר

ויקרא יעקב

קול המשכח כשכח וקהלם . לאל הגדול והנכבד נורא עלילה . אשר זכנו אנא זעורא : נכרה דלא חזי . קטן ושפל אנשים תולעת נכזה . ופחח את עיני בקורם : היא הקורה הקמימה . אשר מעין כל חו בעלמה . שני אלפים ותקקע"ר דרא :

ברוך אל עליון כי הפליא עמי חסדו . וחלק מחכמתו לי אנא עברו . להוליא מאי דנפשו קבלה וסכירא : מקלט חירושא . אשר טמון וספון כאבן הראשה . וכמררשא וגם כמקרה : וגם דירענא כעלמי שאין כי רעת וקבוכה . עם כל זה כעחקו כחסדו שוכן מעונה . הוא האל הנכבד והנורא : ועשוקי לי שפר זה לשם יקוד קנה"ו ולא להקיר . או להקפאר . אלא כעבור שמו הנעלם מזה כמה לאנהרא : וגם להיות כו שמי כהקוא עלמא . קמיה כמנוחה לפני שוכן רומה . עד ביאת הקוא מסכנא ררכיב על חמרא : לאפוקי יתנא מחשוכא לנהורא . ושכ ה' את שכות **יעקב** :

הכ"ד איש זעורי ובוטח כחסדו האל היא מגנו ועזרי

הלעיר **יעקב סוכרי** ס"ט

מע"ק **דמשק** יע"א

פה ליוורנו יע"א

אתן שנת **שישם** עלו שכטום שכטוי יד לפ"ג

כדפוס קרש של החכם דט"ל

אליהו בן אמוג וחברו וה"ו

מדפוסים ומוכרו ספרים

הוא דהואיל והארץ מוחרקת לנו מאבותינו ה"ל להקב"ה שהוא יסתלק מביניהם דהם ושאריו כארץ אכל מי נחן למשיסה יעקב וכו' ר"ל שיכא האויב ויגלה אותם ויכוזו נכסיהם וזה ח"ו שלא כדונא לזה ענה אותו חינוקואמר הלא ה' זו חטאנו וכו' ובחרתו מאנו ללכת ור"ל כיון שלא הלכו בחרתו ארעה הדרא למרא כי עיקר נחונת הארץ היחה על תנאי כנו' וא"כ כיון דהדרא ארעה הויא החלר של האל יאכ' דהוא הכעל והיא גדתית מפניו ולכן הם גלו והוא נשאר עם ואז כיון שהכין חירונו אמר מיכטחני כזה העבודה וכו' כנו' וכו' :

ספר דברים * פרשת דברים

לא תגורו מפני איש כי המשפט לאלהים הוא * אפטר לכאר כפ"ר והוא דנא להודיענו כי בזמן שהרין אינו נושא פנים לשום אדם ופוסק הרין לאמרו אז יהיה כנר"ם המעלות שעל ידו יהיה הארץ הימא עילאה שהיא כחי' אס הכנים כהאי עלמא ואז כזה יתמקו כחינת הדיני' שהם חמשה פעמים אלהים העולים גימט' ח"ל כידוע וכן איתא כמד' כפירוש ע"פ שופטים ושופטים אמר רבי אלעזר מקום שיש דין אין דין ומקום שאין דין יש דין ר"ל אס נעשה הרין למטה אין נעשה הרין למעלה ואס לא נעשה הרין למטה אז נעשה רין למעלה עכ"ל * נמלא כשיש רין לאמיתו כהאי עלמא נמקיים הדינים למעלה * עוד איתא כמא' שבה כל רין שמחליף את הרין ואומר על טוב רע או על רע טוב או לו וכו' ואמ"ל הקב"ה לדין אין אתה יודע שאס אתה מטה את הרין של שכינתו אתה מטה וכו' עכ"ל * עוד איתא דכוכות המשפט הקב"ה מרחם על ישראל ומביא להם הגאולה וכו' עין כל זה בארוכה כס' ראשית חכמה יעו"ש * וידוע מ"ש חכמי המקו' ז"ל דלעת"ל חסיה הגאולה מסטרא ראימא עילאה :

ומעשה זה שרמזו האו קרא "לא תגורו ר"ת ת"ל מפני איש ר"ת אס ור"ל דאס תפסקו הרין לאמרו אז ע"ז זה יתמקו כחינות הת"ל דינים שהם בזמן הגלות כהגבורה ואז תהיו כגרת' לתקירות' דגאולה וזכו להארק בחינת אס הכנים כנ"ל ועוד מלכד זה כי המשפט לאלהים הוא ר"ל דאס ח"ו לא העשו כדיו הרי כאלו ת"ו עושה משפט לאלהים כעלמו כנו' דלשכינתו אתה מטה חלילה משא"כ אס תעשה הרין כהלכתי אז אדרכה גורם עולוי לשכינה ועל ירך יהיה מיוק לדינים כזכר ועיון מ"ש הרב חיד"א ז"ל כס' נ"ק יעו"ש ודוק :

רב לכ"ס סוכ את הכר הזה פנו לכ"ס לפונה * הנה לכאורס קינות לכ"ס הני תרו יקודים דהכי

ואס היא של שניהם וכל שכן אס היא שלו לכונו היא נדחית מפניו וטעמא דטלעולא דגכרא קשה מדאיתא' עכ"ל * והנה מנינו שישראל עם הקב"ה נמשלו לאיש ולאשה כידוע וידוע דארץ ישראל נהנה האל יאכרך לישראל ולמ"ד דארץ ישראל היא מוחרקת לנו מאבותינו א"כ יגדל כח הקימא לפי מאי דאסיקנא דאס החלר של האשה הוא גרחה מפניה כנו' והרין נוחן אף שהאל יאכ' גרסה כמו שאמר שלחזיה ואחן את קשר כריתית וכו' אשר על כן קשאר היא כמקומה והוא כ"כ וכו' יסלק שכינתו והוא לא כן עשה שהגלה את ישראל ונשאר כבודו שוכן עם כמ"ס הכוזב והיו עיני ולכי עם כל הימים * זאת היא שהיתה קשה לכיאים וחכמים ולמ"ה דנראה ח"ו רזה נגר הרין וזה אומרו על מס אברה הארץ ר"ל איברה את יושביה ולא מלאו מענה עד שהשיב הקב"ה כעלמו ויאמר ה' על עוזכם את קורתי והכוונת דמתנת הארץ היתה על תנאי כדכתיב ויתן להם ארלות גוים וכו' והיא כעבוד ישמרו חוקיו וכו' ח"כ עכשוו ולא שמרו את הקורה ארעה סדרא למרא ח"כ כדיו עשה להם דאס החלר של כעל היא נדחית מפניו ולכן הגלה אותם מעל הארץ ונשאר כבודו שוכן עם עכ"ל * כ"א הנז"ל יעו"ש כרכ"ק :

ומעשה ע"פ דברים הנז"ל כזה אמרתי רהרי הוא כמבואר כונת האו פסוקא דזה אומרו לא האמינו מלכי ארץ וכו' מחטאת נביאיה וכו' והוא דטעם דלא היו מאמינים לפי דהם סברו דאף אס הקב"ה מואס בישראל ח"ו ורולה להפרד מהם עם כל זה כוראי דלריך שהוא יסתלק מביניהם וחס ישאר כהוך הארץ וכו' המ קיים וישארם כידושלם כי כן הרין פשוט דאס החלר של האשה הוא גרחה מפניה כנו' ולכן לא היו מאמינים שיכא היר כשערי ירושלים דוראי קוב"ה לא עכיר שלא כרין ח"ו הכי קימא ח"כ אכתי יש לרעה דאך אשכחן דלכסוף היה הרבר כהפך דהאויב כא לירושלים ועשה מה שעשה והגלם את ישראל ונרחו מעל ארמקס והוא יאכ' נשאר כבודו שוכן עם כנו' כפסוק והיו עיני ולכי עם כל הימים לזה כא להשיב כנוע"ם דכרוי מחטאת נביאיה עונות וכו' ור"ל הואיל ועשו כמה חטאות ועונות ועכרו על חרובה ח"כ הדרא ארעה לו יאכרך כי על תנאי היא ניקנה להם כנו' ונעשה החלר לכעל ולכן עשה עממה כדכתיב דהם נדחו ממנה וכו' האויב והגלה אותם והוא נשאר כקובס כנו' וכו' דברים דברים :

וכזה ג"כ אפשר לומר שזאת הקושיא היא היתה קושיא של ריב"ז והקשה אותה לאותו חינוק כנו' שער על פתח בית האסורין ואמר ליה מי נחן למשיסה יעקב וישראל לכוזים ור"ל דאף אס תמלא לומר כי ישראל חטאו והקב"ה מאס בהם עכ"ז הרין

ויקרא

פרשת דברים

יעקב

קמ"אל לז"ל וועושים כזה אק גופיכם כולו משכן
 לקט"א ולקלי' לכן התקנה היא פנ"ו אלו הכתיבות של
 לכ"ס לשמו יקב' ורמו זה נרמו בקיובק לפונ"ה כנז"ל
 וכזה תוכה שיאירו על ירך כל כתיבות השם הקדוש
 שמו הגי'ול הנז"ל ודוק כי הוא כרוד ונכון :

פרשת ואתחנן

מדרש תמוה הובא כספרי המפ' וז"ל ע"פ אהה
 "החילוף" להראות "אח" עבדך וכו' אמר
 משה לפני הקב"ה הוואיל והראית אותי ארבע מינים
 של חג שהם הרק לולב אחרוג ערכה סנרמזים כר"ת
 "החילוף הוא הרק" להראות לולב "את אחרוג" עבדך
 ערכה לכן אעכרה נא ואראה את הארץ וכו' עכל"ה
 והוא תמוה ונפלא רמה חלוי זה כענין כניסוהו לארץ
 וכבר המפ' ז"ל רכנו קס'תם כבואורו : ואמרתי לכאר
 כס"ד כפי מה שחנני האל יקב' והוא כהקדים מ"ש
 הרב חיד"א ז"ל כס' ר"ל כמערכת ג' אות' ז' וכמערכת
 ל' אות ט"ו הקדמה יקרה וז"ל דע כי גלות מצרים
 עיקרו היה כי ידוע דאדם הראשון כטאו שקטא
 ואכל מעץ הדעף ע"ור גרם פגם כשם יהו"ה כ"ה
 שהו"ר' אוקיוק וזה היה גרמא כנוקון שיאז ממנו
 ארבע דורות רשעים והם הנז"ש מכו"ל סדו"ס הפלג"ה
 ואבותינו הקדושים באו לתקנם אברהם אע"ה תקן
 עון הנז"ש שעברו עבודה זרה ולכן איתו היה שורף
 הע"ז ופסילי אכיו לקיים קרא פסילי אלהים אשפין
 באש ולהיות כי לא השלים הסיקין אמרו רז"ל ראו
 הים אברהם לישרף באש לתקן דור הנז"ש וכו' : דור
 המכול טטאו כערוק ופגמו אות הכרית בא ילחק
 אע"ה ינימול לשמונה וכתיב ביה ואח כריתי אקים
 את ילחק : זכר למכול הנאמר כנת ואני הנני מקים
 את כריתי אחק וכו' : דור הפלגם באו כגלגול אנשי
 ס"וס דכתיב ואנשי העיר אנשי סדום וכו' והם אנשי
 הפלגם שכנו עיר המגדל : יעקב אע"ה חיקן שניהם
 על ידי רחל ולאה ואחר כך באו מרע"ה וישראל לתקן
 אלו הנשמות כי מצרים היא עומק הקליפות וזה נרמו
 ככבוד "המוליא" אהכס "מקתה" סבלות ר"ת אמס"ה
 רמו לדורות הנז"ל וערין יש מאלו הדורות שלא תקטנו
 באו ישראל בארבע גלויות לתקנם וכאשר ושלמו וכא
 המשיח : ודע דעל ידי מלכה של ארבע מינים שאין
 נועלים שהם סימנם אעל"ה אנו מכוונים לתקן חטא
 אר"ה וארבעה מינים רומזים לאכזה ויוסף כמ"ל
 וזה רמו אעראי אעל"ה וכו' גימטריא אמס"ה לתקן
 ארבע דורות הנז' בזכות האבות ויוסף שהוא ג"כ נפש
 אר"ה שהם רומזים ארבע מינים והם החילוף לתקן
 כנז"ל עכל"ה חיד"א ז"ל : הנה הזל"א מד"ק כי ארבעה
 מינים הם לקיקן ארבעה דורות כנז' וכן ג"כ רומזים
 לאבות :

דכתיב הול"ל רכ ששכו כבר הזה פנו ללפון : ועוד
 למה אמר לפונה וכבר ידוע מה שפירש רש"י ז"ל רכל
 היכה שלריכה למ"ד בחילוףה מטיל לה ס"א כסופה
 מכל מקום הובא דאיכא למדרש דרשינן : ואפ' לכאר
 כדרך רמו כס"ר והוא ע"פי מ"ש הרב כעין כפרשת
 שמיני ככונת הכקוב ועשו לי מקדש ושכנתי כקובם
 וז"ל כקיוור הנה רז"ל אמרו כקובו לא נאמר אלא
 כקובם מלמד שהקב"ה משרה שכינהו כהקד כל אהה
 מישראל : קענון הוא שהאדם כעלמו לריך להיוק
 ככחינת משכן ולהכין זה קדע כי מלינו שהקב"ה ליוה
 לנו לעשות המשכן כשלאה מררינוק וז למעלה מזו
 והס חזר אוהל מועד הוא העזרה : אוהל מועד הוא
 ההיכל : וקדש הקדשים : וכן ממש עשה האל יתברך
 באדם שלשה מררינוק וז למעלה מזו והס נפש
 שמשכנה כקוד הככ"ד וכן רוח ומשכנה כל"כ והנשמה
 משכנה כמז"ת ועל כן לריך האדם לתקן את עלמו
 להיוק תמיד כלי-קיכול להשראת השכינה ככחינות
 הללו כולם כל אהת כענון אהר דהיוו כחינה הנפש
 היא כעשיית המלכות וכחינת הרוח כריכור וכחינת
 הנשמה כמחשבתו ור"ל שכל עניניו הן כמחשבה וכן
 כריכור והן כמעשה כולם יהיו ככחינת קדושה כלתי
 לה' לכרו דהיוו כריכור כמה לריך ליוהר שיסמור פיו
 ולשונו מלכר דברים כעליס ומכ"ס לשון הרע ולילנות
 ורכילות ונבלות הפה ק"ו וכיוצא כי ידוע כמה קומר
 ועונש כל אהר מן העונות הללו וכבר האריך כזה הרב
 הקדוש כספר ר"ת ז"ל דברים המכסולים את הרעיון
 יעוין כר"ק : וכן כמעשה כל מלכה שעושה יהיה
 כקדושה ולא להקטירה ולהתפאר וכיוצא : וכן כמחשבה
 לריך ליעהר מחשבותיו מכל ההור רע ותמיד קה ה
 מתשקו דוקה כהאל יתב' ויקיים ממש מקרא שכתוב
 שויקי ה' לנגדו תמיד וכשהיו כל השלשה כחינות
 הנז"ל מתקנים כקדושה וכטהרה אז כוראי יהיה
 כחינת משכן ויהיה כלי-קיכול לשכון כקובו שכינו
 יתב' כשלאה מקומות הנז"ל שהם ככ"ר ל"כ מז"ת וכו'
 וזה אומרו ועשו לי מקדש ושכנתי כקובם עכל"ה
 יעו"ש כר"ק : והן עור נקיים את הידוע כי ההולך
 אהר עלת סיל"הר אז כעו"הר כמקום משכן הקדושה
 יהיה משכן לקט"א ולראשי הקלי' שהם קמ"אל עם
 זנבאו לז"ל וידע מ"ש הרב הקדוש האר"ז זלה"ה
 ככונת הכקוב ושחט אוקו וכו' רמזכ לפונה היא
 גימ' עסמ"כ שהוא שם יהו"ה כארבעה מיליון ידיה
 עכ"ל יעו"ש :

ומעתה עפ"י כל הנז"ל כזה יתבאר האי קרא
 כאומרו רכ שאהם משעכדים אלו
 הכחינות שלכס סנרמזים כחינת לכ"ס שהם "לכ" כבר
 מוח הנז"ל סוב א"ת קה"ר קהס כרקרוק עוליס גימ'

ויקרא

פרישת ואחחנן

יעקב

צד

לאכות שעולם ויוסף וגם כבר החילו אחר כך וכבר ידוע ג"כ מ"ש רבינו האר"י ז"ל כי מרע"ה איכו כתי' ויוסף וכבר הקדמנו כי עדין אלו הדורות לא נקטנו והוכרחו ישראל לישב כאלו הגלות לקנסים ועוד ידוע מ"ש הרב הנשיא ז"ל בכמה מקומות דאלו היה נכנס מרע"ה לארץ בכח הארץ היו לו סיעתא לתקן כל הפגמים שבעולם ולא היו ישראל לריכוס עוד לשום גלות עכ"ל יעו"ש כר"ק :

ומעתה

ע"פ הקדמות הנז"ל א"כ הרי הוא כמבואר בונת מדרש הנז' דזה אומרו אהה החילוף וכו' רמז על ארבעה מינים הנז' שהם רמז לקיון דורות וכו' אשר נחשו מכח פגם חטאו ש' אר"הר כנו' ואלו המינים הם לתקינס כנו' ואני כבר הסתלקי כתיקון ארבעתם הירומזים כמינים הנז' הן מקודם כשהייתי ככתינת יוסף והן א"כ כשהולאחי את ישראל ממלחיהם והואיל יעדין לא נשלם התיקון והם קלויס ועומרים עד זמן הגלות כנו' א"כ אעכרה נא ואראה וכו' וכשנכנס לארץ אז כודאי בכח זכותא דארץ אזכה והסלויס התיקון ולא ינטרכו עוד ישראל לשום גלות כלל כנו' כי אלו היה נכנס היה מתקן כל הפגמים ורמז באומרו אעכר"ה שהיא אותיות ארבע"ה רמז כמקום ארבעה מינים הנז"ל אני אשלם תיקון ארבעה דורות הנז"ל זאת היתה כונת מרע"ה באומרו הראיות אותי ארבעה מינים של חג וכו' א"כ אעכרה נא ונז' ועל זה השיבו האל ית' רב לך ור"ל דע ראלו לא יוקני כי אם על ידי רבים ואתה יחיד וזכו רב לך בתמיכה וכו' אתה בתוכה רבים עד שתקן הכל ולכן אל חוסף דבר אלו וכו' וזה לא יונמר כי אם על ידי ישראל בגלות דוקא לכן עלה ראש הפסגה ושמה לא קעכור וכו' ור"ק כי ה"בדים כדורים :

ואחחנן

אל יהוה כעת הוה לאמר - כתב הרב כע"הט זל ואחח"נ גימ' שיר"ה מלמד שאמר משה רבע"ה שירה כרו שישמע האל יתברך תפלתו עכ"ל יעו"ש - ואנא ענ'יא אפשר לכאר כואור אחר והוא כהקדים את הירוע מ"ש המפ' ז"ל רלמה דוד הע"ה קרא לשירות והשבתות כשם זמירות לפי שבכח השירות האדם זוכה להכרית המשטינים כי זמירות הוא לשון כריתת מלשון זמיר עריליס עכ"ל יעויין כר"ק - עוד כבר ידוע מ"ש הרב הנשיא ז"ל והכאחי ר"ק לעיל דאלו היה נכנס מרע"ה לארץ בכח הארץ היס לו סיעתא להעביר הרע מן העולם עכ"ל - וידוע דמקרא שורש הרע היא לילי"ת זוגה ס"מ כידוע מכמה מקומות - וכזה א"ש דזה רמז מרע"ה באותו העת לומר שירה כנרמז כתיבת ואחח"נ כדי להודיענו דכל עיקר כונתו שהרבה והפגור כתפלה שיכנס לארץ כדי שיהיה לו סיעתא אז להעביר ולהכניע את כח לילי"ת שהיא ראש המקטרגים וכא הענין כרמז כס"ה

ואחחנן" אל יהוה" כעת" שהם עוליס גימט' שמה שהיא חפ"ה עם האותיות והכולל וכן ס"ת אותיות הנז' ור"ק - והנה אחר שכתבתי זה דקדקתי עוד יותר ומלאתי רמז נכון רתכוון מרע"ה כזה להכניע ג"כ כמו של סמ"אל ולי' לית כיחד ונרמזים כס"ה הפסוק כזה ואחחנן אל יהוה" כעת" הוה" לאמר" הם עוליס חר"ו ועם ארבע אותיות דידעו וכולל הם חר"ו" כרקדוק והם גימט' של סמ"אל חונתו שעוליס כן כרקדוק וזאת היתה כונת אדונינו מרע"ה שהפגור כתפלתו כל כך כדי ליכנס לארץ ולכן אמר כאוקו העת שיהיה כנו' כדי להודיענו כי כונתו לזמור אלו העוליס מן העולם ור"ק :

ואחחנן

אל יהוה" כעת" הוה" לאמר" הנה ס"ת הכל עוליס חרפ"ו ויש לרעת רמז כא לרמז זה - ועוד ידוע דכלל מקום דאיכא תיבת לאמר הוה לאחרים וככאן מה כוונתו כהאי לאמר דקאמר וכבר המפ' ז"ל רבנו קס"תס כזה - ועוד תיבת הוה מה כא להודיענו כזה - ואפ' לבאר הני דקדוקי כס"ר והוא על פי מ"ש הרב נפש יוסף משם רבינו האר"י זלה"ה כארוכה והכאחי ד"ק למעלה כקילור כספר תולדות וז"ל כי כל הכוונות הבריכים להיות כתפלה היא ליחדא קבה"ו שהם יתו"ה ואי"ני וזהו דחילו ורחימו וכן ליחדא שם אה"ה הדמיו כבקר כידוע עם שם יהוה וזהו רחימו ורחילו וכזה מתקדשים על ידו כל העשר ספירות יסוד גמור וזה ג"כ רבנו זו"הק זכאין אינון דידעין למפלת למאריהון כרקא יאות ולאפקא אזכרה דשמאן דקכה"ו ככוונה וכו' ראינון חרין שמאן יאהדו"נהי רכהון כלילין כל קיוין וכינויין ועשר ספירן כמה מלאכים ושרפים ואופנים מזומנים וכו' עי"ש כאורך - נמלא הוה"ה מ"ק דהתפלה לריכה להיות ככוונת אלו השמות קמיד אה"ה יהוה אה"ני ואז על ידי זה יהוה יסוד ליה"ה הקדושה כנז' - והנה לכאורה אית לן לרעת דהיכן נרמז כל זה בתורה דידוע דליכא מידו רלא רמז כאורייתא אבל אפשר דזה נרמז כתפלת אדונינו משה רעיא מהימנא כי ידוע דהעשר ספירות הם מן כס"ר ער המלכות שהיא אה"ני רמז דמלכותא והם גימטריא חרפ"ו כללותם כיחד :

ומעתה

עפ"ה א"ש רמי לנו גדול מאדונינו וזהכונן אז באותה העת כתפלתו לכל זה וזה נרמז כס"ת הפסוק שעולה חרפ"ו רמז שבכח תפלתו נקידתו כל ספירות הקדושה וגם רמז באומרו אל יהוה ככתיבתו וקריאתו רמזו יהוה אה"ני ואומרו הוה"ה הם אותיות של אה"ה הרי נרמזו שמות שלשה הנז' - וזה ג"כ אומרו לאמר ר"ל להודיע ג"כ לאחרינו שזו היא קדר התפלה לכל אדם ומכאן למדו הסדר הנז' כנזכר כזו"הק וכן כדכרו הרב ארי"ה רבי עילאי כנז' :

ויקרא

פרשת ואתחנן

יעקב

כגזל ורוק כי הרכיזם מוכנים למכונים :
מדרש תמוה הכיאו הרכ תירא זל כס' כ"ק כס'
 זה ע"פ אתה החלות ונו' אתה אמרת
 לאברהם קח נא את כנך ונו' והעלהו עם לעולה ונו'
 ואחר כך החלפת נשמת יתחק כאלו ולא נשחט יתחק
 גושיה אלא האיל נשחט במקומו אס כן אעכרה נא
 ואראה את הארץ ונו' עכל"ה : והוא תמוה דמה קלוי
 זה כזה כשכיל שהחליף נשמת יתחק כאלו שהוא יעבור
 לארץ ומשמע הא אס לא היתה נחלפת כאלו אלא
 היה נשחט לא היה לו פזחון פה למטה רבע"ה לבקש
 שיכנס לארץ ונריך ליישב זה ועיין להרב הנזכר מ"ש
 ככואורו ועו"ש כ"ק : ואפשר לבאר כס"ר כדרך
 פשיטה והוא כהקדים מ"ש הרב מ"ע זל כי מרע"ה
 עיקר כוונתו שהיה כל כך רוצה ליכנס לארץ הוא
 כשכיל שגפה כרו"ק שעתידים ישראל לילך כנלות
 וכ"המק ליחבר ואלו היה נכנס לא היו גולים זאת
 היתה כונתו אבל הקב"ה לא הניחו וכונתו יתכ' היתה
 לטובתם עכל"ה ועיין כר"ק : עוד נקדים מ"ש הרב
 מט"א זל כס' קרפ"ג משם הרב נ"ב זל רטעס שעבוד
 מלכיות והגלויות היה כשכיל שנילו יתחק והוקרב
 תמורתו איל עכל"ה ועו"ש : ואמת אגיד כי קשר נ"ב
 אינו מלוי חתן ידו בעצם לראות יע"ס ד"ק דמה קלוי
 זה כזה אבל היו"א מר"ק ראלו נשחט יתחק בעלמנו לא
 היה עוד שעבוד מלכיות : וכבר הקדמנו דמרע"ה
 עיקר כוונתו שהיה רוצה ליכנס לארץ הוא כשכיל שלא
 יגלו ישראל כלל ומי היה הנרמא לנלות החלפת נשמת
 יתחק כאלו כנו' :

ומעתה כזה הרי הוא כמבואר כונת מדרש הנז'
 דזה אומרו אתה אמרת לאברהם קח
 נא את כנך ונו' ואחר כך החלפת נשמת יתחק כאלו
 ולא נשחט יתחק בעלמנו וזה היה גרמא כנוקין כשכיל
 הגלויות כנוכר א"כ לכן אעכרה נא וכו' ורוק כי כדור
 הוא :

ובהאי ענינא אמרתו ניקני כאנ"כ להכין כונת
 לשון מדרש בפרשת וירא בענין דלמה
 נסמכה פירשת העקירה למיתת שרם אלא וכו' וכמעט
 שלא נשחט פרעה נשמתה עכל"ה : וכל סמפ' זל
 הקשו רבילי שרם הלקח נלטערה כזה : ועוד מה
 כיבד אומרו וכמעט שלא נשחט רמשמע מדיוקא
 דאדרכתא היה ניחא לם כשחיתתו ועיין מ"ש כזה :
 ואפשר על פי האמור אפי שפיר והוא כהקדים עוד
 את הירוע דשרם אמנו היתה כביאם ואפי' אברהם
 אע"פ היה טפל אליה כנביאה ועיין מ"ש רש"י זל
 על פסוק כל אשר קאמר אליך שרם שמע כקולה ועו"ש
 וא"כ כזה א"ש דכתחילם היתה קוכרת דיתחק ויהיה
 הוא נשחט וא"כ היתה שמה לפני דודאי כזה לא
 יהיה עוד לישראל שום גלות אחר כך כנו' כדכתי הרב

נ"ב זל אכל אחר כך כמעט שלא נשחט אלא החלפת
 נשמתו כאלו לזה מיר פרעה נשמתה כי גדל לערה
 לע"ר באשה לפי שעל זאת החלפתה היא גרמא כנוקין
 לכנו ישראל שידרו כשעבוד של ארבע מלכיות כנו'
 ואז נלטערה כל'ער הנכוח על ז'ער כח רביס ומסיכת
 זה חכף ומיר פרעה נשמתה : ורוק כי נכון הוא עפ"ר
 הרב זל :

ואתחנן אל ה' בעת ההיא לאמר : הנה תיבת
 לאמר היא לכאורה אין לה הכנה וכבר
 סמפ' זל כוארו כונתה ועיין כר"ק : וגם אלא עכ"א
 כבר כוארקה לעיל : ואפשר עוד לכאורה כדרך רמו
 קטן והוא ע"פ מה שכתב באופן ס' הרב מ"ע זל כי
 כל כינוי של מרע"ה כהפלתו כהפלה הוא משום
 לבעל את המיתה מן העולם עי"ש כד"ק מה שרמו
 כזה כארובה כי אלו היה נכנס בכחה דארץ היה
 מבעל את כח סמ"ל סוף מלאך המות וכזם מחכמת
 המיתה עכ"ל : עוד נקדים מ"ש הרב טוב הארץ משם
 זר"הק כי מלאך סמ"ל הוא מכונה כשם מות"א
 רברכ"א ועו"ש כר"ק : וכזה אפשר רזם ממש מה
 שרמו מרע"ה כאומרו ואסתנן אל ה' וכו' ועיקר
 תחינתו היתה משום לבעל המות ורמו כתיבת לאמר
 נועריוקין לבעל"ה את מותא דברכא ע"כ וק"ל :

אעכרה נ"א ואראה את הארץ וכו' : הנה תיבת
 נ"א לכאורה היא יקור נפ"ש וכבר
 סמפ' זל ררכו קס'תם לישכס : ואפשר לבאר כדרך
 רמו והוא כהקדים מ"ש הרב סק"וש בעל ס' ש"ס זל
 בפ' בראשית ככונת הכתוב חס"ק ה' את זרוע קדשו
 וראו כל אפסי ארץ וכו' וזל יש לרעת דמה כונת חס"ק
 דקאמר דהול"ל גילה ה' את זרוע וכו' ופסט הענין כי
 אוקיות שניות של זר"ע הוא חס"ק אכל רע כרמו"א
 ררו"ל אמרו כי לעת"ל עתיד הקב"ה לשוטטו ליל"הר
 ובוראי אין הענין כפשוטו אלא הרבר כרמו כמו
 שאמר רור הע"ה יגמר נ"א רע רשעים וכו' והוא
 שיקם אות נר"ן מנחש וישאר ח"ש וזה חס עקודות
 למי וכן יקח א' מן אף שאמר הנחש כהחילת דברי
 פיהו אף כי אמר אלהים וכו' א"כ יגמר נ"א רמו לאלו
 האותיות שהם כתיבת רע וישארו אוקיות חס"ק ואז
 וראו כל אפסי ארץ וכו' וזה הוא כתיבת שחיתתו
 עכל"ה כקול ר דפס"ת : וירוע עוד מ"ש הרב כ מ"ע
 זל כי מרע"ס אלו היה לו ס יעתא ליכנס לארץ היה
 מעביר כל הרע שבגולם ועו"ש כר"ק : וא"כ כה אפי
 שפיר והוא ראפשר כי זה השחיתה שעתיד הקב"ה
 לשוטטו ליל"הר רנה איהו לעשות וזה הוא שרמו
 כנו"עס ד"ק כאומרו כשראה שאמ"ל הקב"ה לא
 תעבור וכו' אז אמר ואסתנן אל ה' וכו' וכיקש מלפניו
 יתכ' כאומרו אעברה וכו' קימתא למס לז"א נ"א רייקא
 ר"ל כל כקשתי כרו שאזכה להסיר אוקיות נ"א הנז'
 של

ויקרא

פרשת ואתחנן

יעקב

צה

אל הרשעים כנו"ל ולום ואראה את הארץ וכו' והשיבו הקב"ה רב לך וכו' ר"ל שזה הענין כבר הוא מוזמן לאחד שהוא גדול ממך ועליה דרדיה קאמר ולכן אל תוסף וכו' וק"ל :

עוד

אמרתי לבאר אותמו נ"א וכו' והיא ע"פי מ"ש האר"י ז"ל והביא ד"ק הרכ עירכ"ץ ז"ל כפ' מקץ וז"ל רע כי נשמת האדם היא חלק אלוה ממעל ר"ל מספירה העליונה הנקראת אין סוף וז"ל הכזוב והחכמה מאן תמלא ר"ל החכמה היא הספירה השניה היא השלשלוסה מאין מאין סוף והנה גם זה לעומת זה עשה האלהים יש"י נ"כ עשרה ספירות בקל"ו וספירה העליונה של הטומאה היא נקראת אין וזה שאמר שלוחי כלק בי כלק היה יודע הרכה בכחות הטומאה כמו שאמר הפסוק וילכו זקני מואב וכו' וקסמים כירס והים רועה לירע באויה מדרגה היה כלעס כקליפה ואמר לו מאן כלעס וכו' ר"ל הוא כקל"ו הוטר גבוהה היא קליפת אין עכל"ה יעו"ש כד"ק וכו' הקדמנו מ"ש הרכ מ"ע ז"ל כי מרע"ה אלו הים לו סע"תא שיכנס לארץ היה מעביר כל הרע שהוא בעולם כנו"ל וז"ל כזה אתי שפיר דזאת היתה כוננו במה שהפליג בהפלתו כיו שכניסוהו גם יזכר להעביר שרש הרע שהיא קליפה העליונה הנו"ל וזה אומר ואתחנן וכו' שיקט מלפניו יתב' בעת שאמ"ל האל יתב' שלא יכנס וזה הוא כעת שהיא וכו' אז התחנן ואמר אעברה וכו' תימא למה לז"א נ"א דיקא שהיא אותיות א"ן ר"ל על הקל"ו הנו"ל היתה בקשתי כרי שאזכה ככניסתי לכתלה וזה אומר ואראה את הארץ וכו' והשיבו הקב"ה רב לך וכו' כנו"ל ולכן אל תוסף וכו' ורו"ק :

מדרש

תמוה הוכח כפ"י המפ' ז"ל בסדר זה וזה לשונו אמר ליה הקב"ה למשח חכם אהה ורועה ליכנס לארץ עכל"ה והוא תמוה והמפ' ז"ל כל אתר לרכו פנה בכיאוורו ואפשר לכארו כדרך רמז והוא כהקדים את הירוע מ"ש המפ' ז"ל כמס עעמים לסיכת שלא נכנס מרע"ה לארץ וחד מינייהו טועמים חיים נחנו טעם לל'ד והוא משס האר"י ז"ל כי מרע"ה הוהס כחינה דרדיה בחונק חמ"ה וארץ ישראל היא בחינת לבנה וא"כ מעלתו היא גבוהה מכחי' ארץ ישראל עכ"ל ועיין כפ' חו"א להרכ חיר"א ז"ל כד"ק מה שכתב כזה דאס היה נכנס לארץ ארדכא כזה יהיה לו ח"ו פחיתות מכחינתו כי כחינתו היא למעלה מכת' הארץ יעו"ש כד"ק כארובה אורכה לחיים :

ומעתה

אפשר לבאר ועוד רע כי תיכת חכ"ס כמ"ק עם האותיות היא נימט' טו"כ וכן תיכת חמ"ה כמ"ק היא טו"כ וא"כ חושבנא דרין כחושבנא דרין וזה הוא כונת דברי האל יתב' כאומר

למרע"ה חכם אהה ורועה ליכנס לארץ ור"ל זה ח"ו יהיה לך לגרועותא וא"כ רב לך להפלה אל תוסף דבר וכו' ורו"ק כי כדור הוא וק"ל :

מאמר

תמוה הוכח כפ' המפ' ז"ל כפ' זה כענין השכת וז"ל שחקו על משכתיס על שהיו ישראל שוכתין בגולה היו או"הע שוחקין עליהם ואומרים להם שוטים כארלכס לא שמרתס את השכת ועכשיו בגולה אתס שומרים וזהו שחקו על משכתיס עכל"ה והוא תמוה ראדרכא בשכיל שבשהיו כארלכס כעבור שלא שמו את השכת כענשו וידעו זה לכן הם עכשו חוזרים כהשוכה לקיים מצות שכת כהלכתו ומה זאת התמיהה של האומות וכו' המפ' ז"ל המה כספר'תס דרכו קס'תס בכיאוורו עיין כד"ק ואפשר לכארו כפ"ד והוא כהקדים מ"ש הרכ מט"א ז"ל כפי' קרנ"ח וז"ל טעם למה שהשכת ניחן דוקא לישראל ולא לגוים כי קיימא לן גוי ששכת חייב מיתס כידוע כככ הרכ מעשה ס' היינו טעמא לפי ישראל סס עכדי המקום וידוע דהקב"ה הוא שומר השכת וק"ל עבר על דעת רבו הוא עושה מלאכה ולכן ל"וה ארצנו על השכת כי המלאכה שנעשה הוה ליה כאלו הוא עשהה וכר לדבר למען ינוח עבדך וכו' עכל"ה מ"א יעו"ש וכו' ביאר הרכ מט"א הנו' כונת מאמר תמוה אמרו ישראל לפני הקב"ה רכש"ע הואיל והגליחנו מארצנו כדן הוא שלא נשמור את השכת והוא תמוה וכיאוורו ע"פ הקדמס הנו' והביא עוד הקדמה מאי דאיחא כמס' גיטין וז"ל המוכר עברו לחו"ל ילא לחירוה עכל"ה ומעשה זהו טענתס רכש"ע כשגליחנו מארצנו דהו"ל כדן מוכר עברו לחו"ה לארץ דינא לחירוה כנו' וא"כ אין אנו קרויים עור עברים לכן כדן הוא שלא נשמור את השכת עכל"ה מט"א ז"ל ודפח"ס :

ומעתה

ע"פ דברי הרכ א"כ בזה הרי הוה כמבואר כונת מדרש הנו"ל שחקו על משכתיס וכו' וזאת ממש היתה כונת האומות כאומרת לישראל שוטים כארלכס לא שמרתס השכת וכו' ור"ל רכשלמא כשהייתס כארץ אתס חייבים לשכות כחינה מטעם דאתס עכדי המקום כנו' ועבר הוא עושה על דעת רבו כנו' ועכ"ז לא שמרתס את השכת א"כ עכשו שאתס בגולה וא"כ ילאתס לחירוה מדין המוכר עברו לחו"ל כנו' וא"כ לא רמיא עליכו עור חוכה לשמור השכת וא"כ למה אתס שומרים זהו ודאי מעשה שוטות שעושים היכר כהפך כי כחינא אתס פטורים ורו"ק כי הוא כדור :

ועוד

אפשר לבאר כונת מדרש הנו' והוא כהקדים עור מה שקיים המד' הנו' ועל שהיו ישראל ג"כ עו"שן שמיטה כשכיניה ושוכתין ג"כ היו שוחקין עליהם ע"כ יעו"ש והוא תמוה דמה קלוי זה ג"כ כגלות

ויקרא

פרשת ואחחנן

יעקב

בגלות עדי שיהיו שוחקים עליהם. אבל אפשר להכין הענין בטוב והוא בהקדים מ"ש המפ' ז"ל ועיין כס' מט"א הנו' כס' קר"ס שכתב בטעם דלמה קיימא לן בן נח שבח חייב מיתה וז"ל לפי שהוא יושב תחת המזל וידוע דמזלות השבת הם שבתא ומאז'ים ושניהם מורים על הצער ויגון ואנחה וכמה ויללה ולכן אנן דקיימא לן שאנן למעלה מן המזל לכן אררבה בשבת ששים ושמתים להורות שאנן עושים הפך המזל לפי שאין המזל שולט עלינו משא"כ או"הע שהם תחת ממשלת המזלות ושליטתם אי"כ אם יעשו הפך הוראחו הו"ל כדון המורד במלכות דקייב מיתה ולכן אסורים לשבות ולשמחה כיום השבת עכ"ל. עור נק' מ"ש הרב הקרו"ק בס' כינת יששכר כר' ס"כ בכונת הכתוב השמר לך פן יהיה דבר עם לכבך וכו' לאמר קרבה שנת השבע וכו' וז"ל טעם שגטוינו כענין השמיטה לפי שכל זמן השמיטה יהיה ממשלת מזל שבתאי שהיא מורה לצער ואנחה כידוע לכן גטוינו דאנן נשמח ונעשה כל תירי רחוקה ונשחרר העברים להורות לכל ראנן תמיד למעלה מן המזל עכ"ל יעו"ש בד"ק בארו'כה. עו"כ מ"ש המפ' ז"ל כי ישראל כשהם בארץ הם תחת ממשלתו יתב' אבל כשהם בחו"ל כגלות הם יושבים תחת ממשלת השמים והמזלות וא"כ הו' דין כמו או"הע שהם תחת ממשלת השמים וא"כ כמעט ראקור לנו לשבות ולנהוג דין שמיטה דגם אנן יהיה לן כרון מורה במלכות עכ"ל :

ומעתה

כזה הרי הוא במכוא"ר בונת או"הע כאומרים לישראל שועים בארצכם דייקא שידוע לכל דהתם כשקשו אתם יושבים למעלה מן המזל ודיקא תחת ממשלתו יתב' ואם תשבתו מטה קא עבדיקו ועכ"ל לא היתם שוכנים ולא שמתים את השמימות וכו' שגם מן השמיטה מוכח שאתם למעלה מן המזלות כנו' ועכשיו שהם בגלות אתם שומרים את השבת ומשמטים את הקרקעות וזה כמעט איקור יש כידים ולכן שחקו ורו"ק וכדור :

והנה

ראיקו להרב יושב אוהלים ז"ל כסופו כררשות מו"א ז"ל כר' ל"ג שכתב ככונת מאמר הנו"ל שחקו על משבקה וכו' והוא דאומות העולם היו חושבים כדעתם רכיון דהאל יתברך מסר אותנו כידם א"כ לפי' רנו את הדין דמוכרת לומר שכבר נדחינו וא"כ אין ראויים עור לחזור ולעשות מזיוקינו דקי"ל כרינא נראה ונראה אינו הוזר ונראה ומשום שכי היו שוחקים עליהם עכ"ר כקיוור יעו"ש. רבר הלמר מרכרי הרב ז"ל דכשהיו ישראל בגלות יש חששא לומר נראה ונראה וכו' כנו"ל כר"ק. וע"פ ר"ק אמרתי לכאר בונת מאמר תמוה הוכח כילקוט אמקרא דנחמו וכו' וז"ל אמרה כנסת ישראל לפני הקב"ה רכש"ע כיון שאני בגלות כרון הוא שלא אשמור

את השבת ונקיים מצוות שלך עכ"ל והוא מופלא ותמוה דאדרבה הואיל והם בגלות הם מחוייבים לקיים המצוות כדי שנהיה נגאלים ואיך סלקא רעתין רבוא אדרבם נבעו כמצותיו יתב'. וכל המפרשים ז"ל דרכו קס"הם ככדאורו. אבל לפי האמור אתי שפיר והוא ראשון דזאת הטענה בעלמה נכנסו כה ישראל ג"כ ואמרו רכש"ע הואיל והגליתנו וכו' ור"ל דכשלא כשאנן בארץ סינו מקוים א"כ מוכרחים אנן לקיים מצותיך כי אתה אבינו ומלכנו אבל הואיל והגליתנו א"כ הוה לן רחויים אנן וכבר קי"ל נראה ונראה אינו חוזר ונראה כנו' ולכן כרון הוא שלא נשמור את השבת ונקיים המצוות שלך כי כרינא אנן פטורים :

ובזה

אפשר לכאר ג"כ בונת הני קראי דקאמר רהע"ה שייס דרפוני חנס ומדברך פחד לבי שם אנכי על אמרתך כמולא שלל רב והרקדוקים מבוארים אך לפ"ה אתי שפר וכהקיים עוד מה שכתב הרב הנו' כחוד רכיוו וז"ל דהע רכיוו רישאל ביון דהמילא ככשרם לא יקראו מעיקרא רחויים עכ"ל יעו"ש. וא"כ זה אומר שייס שהם אומות העולם דרפוני ואמרו לי חנס ר"ל שנעבור העבודה וזה הנקראת חנס כידוע כטענה שכבר נרחינו מאחרי ה' ואנן בגלות וא"כ אין ראויים אליו עוד ומדברך שאמרת נראה ונראה אינו חוזר ונראה פחד לבי דא"כ ח"ו נראה טענתם אמיתית אמנם שם אנכי על אמרתך והוא המילא הקרויה בן כידוע מקרא מלא כי הגדלת על כל שמך אמרתך. בן הכא ג"כ כמולא שלל רב דמינה מיכח רמעיקרא אנן לא אקיי לן דין רחויים וא"כ כל רכיוסם הם בטלים ודו"ק :

ובזה

ג"כ אפשר לכאר האיקרא בואת ידעיקו כי חפלת כי כי לא ידוע אויבי עליו. ור"ל כזאת שהיא המילא שנקראת בן ידעיקו כי חפלת וכו' כי על ידה לא ידוע אויבי עליו לומר לי נראה ונראה אינו חוזר וכו' דמן המילה אית לן הוכחה ראנן לא מובללים בכלל נראה ונראה כנו'. וכזה גם בן יוכן כונת הכתוב אחלי וכונו דרכי לשמור חוקיך. אז לא אבוש כהכיוני אל כל מצותך. והוא לפי האמור ובסקרים עור את הידוע כי המילא נקראת חוק וז"ל אחלי וכונו דרכי לשמור חוקיך שהיא המילה וממילא כשאני שומר המילה אז לא אבוש מן האומות כהכיוני אל כל מצותך כטענת נראה ונראה אינו חוזר וכו'.

ובהאי

ענינא אמרתי לכאר בונת מאמר תמוה ונפלא הוכח כשפרו המפ' ז"ל וז"ל שאלו קלמדינו לרכי אלבעזר היאך נעשה תשובה ונחיה פחד ואמר יענך יהו"ה כיום לרה ישגבך שם אלהי יעקב עכ"ל. ויש לרעך דמה היא עיקר שאלתם ומה היא בונת קשובו כזה. אבל לפ"ה אפשר לכאר כס"ד וכהקדים

ויקרא

פרשת ואחחנן

יעקב

צו

וכהקדים עור מה שכתב הרב הנו' כרף ק"ד משם הרב רת ורין ז"ל עור חילוק אחר ראין און ככלל נראה ונראה ואע"פ שאין בגיוק ועושים כמה עונות לפי דאע"פ שחטא ישראל הוא דמס ישראל לא ישאכח לעולם מעלנו ולכן לא אית לן דין רחיים עכ"ל"ה יעו"ש - רבר הלמד מדבריו הרב הלכן לא יקראו כלל דחיים ואינם ככלל נראה ונראה לפי דמס מורה עליהם ישראל שהוא רמו לשמו יתברך התקוק בנו שהוא שם אל :

ומעתה

כזה אפי שפיר והוא רכונק תלמידיו הויא הכי הויאך נעשה תשובה ר"ל דמעיקרא כוור און נובל לעשות תאו' עד שבעבורה יהיה לנו חיות כשפילה וזהו ונחיה סוף ונרדנו ור"כ כיון דקי"ל נראה ונראה אינו חוזר ונראה ור"כ מה קוצו! לנו התשובה ולום בא רבי אליעזר סבומא ברמיזא וקדוה' להו אפי חילוקא של הרב רת ורין יענד' ה' כיום לרה ישגבך שם אלהי יעקב ור"ל דלא תחוש כלל לום כי מעיקרא גיךר עה שאן חוריים בתשובה ועונם אוננו סאל כיום לרם הוא כשכיל שם אלהי יעקב שהוא עליכם ואתם מכוונים בשמו ור"כ על ידי כן און און ככלל הנו' נראה ונראה וכו' ורו"ק :

אעברה

נא ואלהם את הארץ וכו' רב לך וכו' - סנה כבר ירוע מה שדקדקו המפ' ז"ל דלמה נקט כוס הלשון אעברה ולא נקט נכנס או כלשון אחר ועוד קיבץ כ"א ס"א יקור נפ"ש וכבר ביארתי לעיל - והן עתה אפשר עור לכאר והוא כהקדים מ"ש הרב יד יוסף בפ' ויחי בכונת לשון המד' וז"ל בשמות דכס פ' ק' רבי ירמיה מפקיד אלכשינו מאנין חורין תפתיין רולה לומר הלכישו אפי כגרים לבנים שיסיו מנהלון היטב - ואלכשוני דרדיקאי ר"ל כפי שוקים ותנו חוטרף כידאי וסגדל כרגלי - והכו יתי על אורחא דאי איתכעיה אנא קאי במהרה עכ"ל"ה :

וביאר

על"ה הרב יה"י הנו' כרף דרם והוא כי בקבורה גוף האדם בארץ ישראל נמשך ליה ארבע תועלות טובות - אחר שהמת כח"ל חי בקחיים אבל הוא על ידי לער בלגול מחילוק כידוע ועיין במס' באובות כסוף הנמ' יעו"ש משא"כ הנקבר בארץ שניגול מזה - כ' המת כח"ל יש לו חיובת הקבר משא"כ המת בארץ שלא יש לו זה ועיין כס' חס' לאברהם כמה קשה ורע ענין חיובת הקבר יעו"ש - ג' כי המת כח"ל תכף נעשה רימה ותולעה וידוע כי קשה רימה למת כמת וכו' משא"כ בארץ לא יש לא רימה ולא תולעה - ר' שמת כח"ל כשיואלף נשמחו תמלא כמה קליפות וכמה מונעים ומשחיתים באוויר הדוחים אותה מכאן לכאן עד שיסיה כחו גדול לנלח אותם ויכא לרדך שער השמים משא"כ המת

בארץ שהיא נבר שער השמים כידוע ושם קולם מולכ כדרך ישרה לעלות הנשמה חכף ומיד ואין לפניו לה שטן ולא מקטרנו ושם פגע רע :

והנה

אלה הארבע תועלות גילה רבי ירמיה כלואה הנו' כי הוא לום שיקברוהו בארץ ישראל ואז כקבורה שם הוס ליה כאלו הלכישו אפי כגרים לבנים מנהלון היטב משא"כ כשנקבר כח"ל אף שכבריו יהיו לבנים עכ"ל על ידי בלגול מחילוק תחת הקרקע יכא לארץ כגדיו מטונפים ומלובלכות ומקורעים מתמת הגרירה שתחת הקרקע - עוד מ"ש שילכישו אפי כפי שוקים ותנו חוטרף כידאי והוא לפי האמור כי כח"ל אפי ליה חיובת הקבר משא"כ בארץ מלך ק"ושאם הוה לי כאלו חוטרף כידאי ומכין אף עלמי כרגלי לרדוף ולסכות את המקטרנים

הגורמים חיובת הקבר - ועוד מ"ש הכו סגדל כרגלי הוא לפי תועלת השלישי שהנקבר בארץ אין שולט בו רמה כנו' לכן רמו להם כענין הסגדל כאלו הוא רולה לרדוף כרגליו את הרמה ולא יחוש לא לנשיכת נחש ועקרב - עוד לפי תועלת הרביעי כי הקבור בארץ הוא כאלו תניס לי על הדרך הישר לעלות נפשו מכלי שום מקטרנו וזה אומרו דאי איתכעיה אנא קאי במהרה - עכ"ל"ה יה"י הנו' בקיבור ע"ש כר"ק :

ומעתה

עפ"ד הרב הנו' נמלא דארבע מעלות טובות זוכה בהם בקבורתו בארץ מה שאין כן כח"ל ור"כ זאת היתה בוכה ארונינו מרע"ה כעת שא"ל הקב"ה שלא יכנס לארץ לכן מיד התחיל להסתכן לפניו יתכ' כשכיל שיכנס לארץ כדו שעל זה יזכר בארבע תועלות הנו' וז"ל ברמז' ואסתן אל ה' וגו' אהה סחלות וגו' א"כ אחר כל זה כבקשה מתך שתנתי לסינות נכנס לארץ כדו להיות נשכר אלו הד' תועלות שם וזה אומרו אעב"רה אותיות ארבע עה כ"א נוטריקון "נהנה" אנכי ועל ידי מה לז"ל ואלהם הארץ וגו' ועל זה השיבו הא"ל ית' דאי משום זה אהה חושש לא תפחד כלל כי אהה רבה מעלתך ואפי' תקבר ככאן לא תחוש וז"ל רב לך וגו' וק"ל :

מאמר

תמוה הוכח כס' המפ' ז"ל הביאו הרב הגדול בעל שער החלר כר"ו א"ל הקב"ה למשה אתמול קבלת התורה ועכשיו אהה רולה ליכנס לארץ עכ"ל יעו"ש והוא תמוה - ואפשר לכאר כס"ר והוא כהקדים מ"ש הרב יו"א דעיקר קבלתנו התורה אין ולא המלאכים הואיל ואית להו דינא רבר מזרח כידוע הוא משום ראין קרמינן כמתשבה ככריאה למלאכים ואולינן כתר מתשכס עכ"ל יעו"ש - עוד נקדים מ"ש הרב הנו' משם המפ' כי טעם שלא נכנס מרע"ה לארץ הוא משום שקירב עם הא"ל יתכ' בסנה כידוע - וכזב הרב הנו' כי עיקר טעם שקירב היה הוא משום שחלק כבוד לאחיו שהיה גדול ממנו - אבל

ויקרא

פרשת ואתחנן

יעקב

הרב כנפי יונה ז"ל כתב דאין האמת אקו לפי שנאמת מרע"ה עלמה כמחשבה מקודם כריאת העולם וקודם נאמת אסיו. והנה מרע"ה רצה לומר רלא אזלינן כתר המחשבה ולכן חלק כבוד לאסיו שהוא ככר אה שהיא המעשה נכרה קודם עכל"ה יעו"ש כר"ק כפ' שמות :

ומעתה

כזה אפשר שיכתאר מדרש הנוכח רז"ה אהמול קיבלת את הקודם ולמה אתה קבלת ולא המלאכים והלא הם איה לסו דינא דכר מלרא כנוכר אלא מאי איה לך לומר משום ראתם קמיתו כמחשבה וא"כ גם אתם יש לכם דינא דכר מלרא יוקר מהם וא"כ כיצר עכשיו אתה חלטה ליכנס לארץ והלא יש כירך עון מה שקירכת עמי כסנה ורלית לחלוק כבוד לאחריך וסגרת מעשה עדיף והווי תרתי דסתין כירך ולכן רב לך וכו' רמקבלת האורה אתה נחפס ונענש ולא תעבור את הירדן. ודו"ק כי קלרתי וכוון הוא :

פרשת עקב

והיה

עק"כ תשמעון את המשפטים האלה ושמרתם ועשיתם את"ם ושמר ה' אליהם וכו' את הכרית ואת החסד וגו'. הנה הרקדוקים מכוארים כהאי קרא האחר אומרו תיבת עקב מה כונתה והול"ל אה תשמעון וגו'. ועוד תיבת אתם לכאורה היא יתור נפיש. ועוד דפתח הכתוב כלשון רבים וסיום כלשון יחיד למע וכל המפ' ררכו קס'תם כיאור הני דקדוקי. ואפשר לכאר האי קרא כירך רמו על ענין מלות הלדקה רהיא שקולה כנגד כל מלות הקורה כאשר ראיתי להרב לב יקושע דכיאר האי קרא על ענין התפלה יעו"ש כר"ק. גם אני אכאר האי קרא על מלות הלדקה והוא כהקדים מ"ש האר"י ז"ל ואל דע כי על ירי הלדקה נאלם שם יה"ה כ"ה רסיוני הפרוטס היא כחינת י' וחמש אלכענות של הנותן היא כחינת ה' ראשונה והזרוע של הנותן היא כחינת אות וי"ו ויה העני המקבל היא כחינת ה' אחרונה עכל"ה ז"ל. ומזה כתבו המפרשי' ז"ל הוולא מדבריו רהרולה ליתן הלדקה לריך שהנותן יקרמנו לעני כפתוחת ירו וימתין עד שיכא העני ואז יקח העני מתוך ידו כרי שנוה הקדר יהיה שם יה"ה כקדרו משא"כ אה העני יושע ידו קידם אז יהיה לירוף שם יה"ה כסיפוך וירוע כשהשם הוא כיושר ימשוך חסד ורחמים משא"כ כשהוא שלא כיושר מורה דין עכ"ל. עוד ירוע דתיבת משפט הוא רמו לדין : עוד ירוע דתיבת שמירה תפרש לשון המתנה כמו וא"ביו שמר את הרבר :

ומעתה

אפשר דזה מה שנרמו כהאי קרא כאומרו תיבת וס"ה שהוא אותיות יה"ה כהיפוך עק"כ הוא נוט' עני קודם כלדקה אז יהיה שם זה כהיפוך ולכן וראי המלה אינה נעשית כתיבנה וא"כ וראי תשמעון את המשפטים וכו' רמו שבמקום המשכת הרמנים אדרכה יורה דין ס"ו אכל ושמרתם ר"ל אה תמתין עד כיהת העני ומקודם שיגיע אללך ועשיתם את"ם היא נוטריקון אתה תתן מקודם ותקנתה המלה כהלכתה וזהו ועשיתם לשון תיקון את"ם כנו' אז כודאי על ירי זה תזכה ושמר ה' אליהם את הכרית ואת החסד וגו' כי כזה יהיה שם יה"ה כיושר המורה לרחמים ומסיכתו וראי תזכה למשיכת החסד והרחמים והוא מוכן וכירור. עוד עיין לעיל כפ' כראשית מה שכתבו על זה הפסוק :

עוד

יתכאר האי קרא כירך פשוטה והוא כהק' לרעת ולהבין כסדרה דקרא דסני הול"ל והיה עקב תשמעון ושמרתם ועשיתם את המשפטים האלה ושמר ה' אליהם וגו' ולמה הפסוק כהיכת המשפטים כאמצע ואחר כך אמר ושמרתם וכו'. אכל אפשר שיוכן כהקדים מה שאמר התנא כפרקי אבות ולא המדרש הוא העיקר אלא המעשה. ומזה נלמוד ק"ו דאפי' אה סיה לומר כאורה אלא שלא מקיים מה ש'ומר עכ"ז לא עשה כלום מכ"ש אה לא היה לומר ג"כ אלא היה שומע כשמיעה דוקא וראי שלא קועיל לו זאת השמיעה לכלום ואדרכה הואיל ושומע ואינו עושה וראי שה"ו אה יעשה אחר כך עונות הוה ליה מזה כי מקודם השמיעה לא היה ירוע כעונשו של העין אכל כשמע ועוכר הו"ל מזה וכודאי גורם תבבורת הדין כיוקר. וירוע כי שם אלהים מורה דין ותיבת עק"כ היא נימט' שני פעמים אלהים ורומז לתבבורת הדין. וכבר הקדמנו כי תיבת והי"ה היא יה"ה כהיפוך והיא מורה על הדין. ואה כן זה הוא מה שרמו הני קראי כהאי דנקיע כסדר זה כאומרו והי"ה שהוא אותיות יה"ה כהיפוך שמורה על הדין גם עק"כ המורה ג"כ על הדין ורמו שהיו גורמים להגדיר מרת הדין זה דוק' אה תשמעון את המשפטים האלה כשמיעה לכר אכל ושמרתם ועשיתם אותם וגו' ר"ל שתקיימו כפועל כל דברי האורח אז וראי תזכה ושמר ה' אליהם לך את הכרית וגו' ואהכך וגו' והוא כרור :

ארץ

אשר ל"א כמסכנות תאכל בה לחם לא תחסר כל בה. והרקדוק מכואר דתיבת אשר וגם תיבת ל"א הם לכאורה יתור נפיש רהוה ליה למימר ארץ שלא כמסכנות וכו' וכבר המפ' ז"ל דרכו קס'תם כזה. ואפשר לכאר כירך רמו והוא כהקדים את סידוע מ"ש חכמי המקו' ז"ל כי תיבת אשר היא רומזת לכחינת הדין והוא שם אלהים כמילוי

ויקרא

פרשת עקב

יעקב

צו

שמים וכו' וא"כ כודאי כזה הויא לן כדיון המליל מזוטו של יס וכו' עכל"ה יעו"ש כד"ק - נמלא רכל הנאחיו כעולם הזה הויא כסיבת הקורה כי בכחה הקורה לנו הנאה דהאי עלמא - והנה ידוע דעיקר הקורה הויא דוקא כארץ וכאשר כבד רבינו כהוי ז"ל כפ' שמוח כי כל השבחים הנאמרים ככבוד ואומר אעלה אתכם וכו' אל ארץ טובה ורחבה וזת חלב והבש הפסוק הזה כולו על שם הקורה נאמרה טובה כי לקח טוב וכו' ונס דרש ע"פ וזהכ הארץ הויא טוב אין קורה כקורה ארץ ישראל וכו' וכבר האריך בהאי ענינא בכמה מקומות הרב ש"ה הנו' נר"ו ועיוין כד"ק - נמלא דעיקר הקורה הויא בארץ וכודאי דרשם אן ניכל ליהנות מהאי עלמא כדניא כחפציו ולהרכוב כסף וזהכ וליחא לטענא דגזילה כלל משיס חלוקת העולמות - והנה כבר הכאקי בכמה מקומות משם הרב חיד"א ז"ל כי תיבת אש"ר הויא רומות לקורה כי כן עולים גימ' אהיוותים אל"ף ק"ק וכן אהיוות אש"ר עכל"ה ז"ל כס' פ"ר כפ' חוקת יעו"ש כד"ק :

ומעתה

ע"פי הנו' הרי הויא כמבואר קרא הנו' כפשיטות דזה אומרו ארץ אשר שהו רמו לקורה כנו' לא כמסכנות כי שם עיקר הקורה וא"כ כודאי כסיבת זה תאכל בה לחם ולא תחסר כל כה כדניא וכדניא וליחא לטענא דגזל כסביל חלוקת העולמות כי על ידה יזכה האדם לכל טובות כנו' ודו"ק כי הויא כדור :

בעת

הויא כדו"ל יהו"ס א"ת שכע הלוי וכו' - והנה הדקדוק מבואר דלמה הוי קרא הויא מפסוק בין הדבקים דכחילה הכדוכים הם מדברים מענין הוכחה שהיה מרע"ה מוכיח אותם על ענין העגל ואחר הוי קרא הויא מקיים ההוכחה שלו וכא הוי קרא באמצע כאשר יראה הויא וא"כ יש לרעת דלמה הפסיק הוי קרא באמצע וכבר ראוהו להרב כ"ת ז"ל הנד"מ שגרמו כזה ותיירן יעו"ש :

ועתה

ישראל מה ה' אלהיך שאל מעמך כי אם ליראה את ה' אלהיך וללכת בדרכיו וכו' - והדקדוק מבואר דהו"ל מה ה' אלהיך שאל ממך ומה הוי דנקט מעמך וכבר המפ' ז"ל דרכו קס'הם כזה - ואפשר לבאר כס"ד כדרך רמו והוא כהק' מ"ש הרב הנשי"א ז"ל כס' מנ"ע או קע"ח וז"ל הנה מן הידיע שהקב"ה מנהיג עולמו בשלשה מידות שהם ח"ר חסד דין רחמים כשהם מתפשטים שלשה שמוק ממדת החסד שם של ע"כ וממדת הדין שם של מ"כ שהם סוד מ"כ נבוי אש וממדת הרחמים שם של כ"כ וזה סוד הסולם שהראה הקב"ה ליעקב אע"ה כלאחו מביא אביו שכן סולם הוי גימט' ע"כ מ"כ כ"כ ולכן לקבל ע"כ שהוא חסד אמ"ל אנכי אלהי אברהם אביך וגם לקבל מ"כ שהוא נבונה אמר ואלהי

במילוי יודין עולה גימט' ש' וכריכוב כזה ה' אל' אל"ה וכו' עולה גימ' ר' והוא פשוט אחר הכי אהיוה אש"ר עכ"ל - עוד ראוהו להרב הגדול כס' אור פני משה כס' זה שכתב כי תיבת ל"א הויא רמו על הקע"א שהם כחינת אל אחר עכ"ל - עוד נקדים מ"ש הרב שפתי ישנים והביא ד"ק הרב הגדול נר המערכי כס' שער החזר כס' פ"א וז"ל הנה שם יהו"ה כ"ה נודע שהוא מידת רחמים ושם אלהי"ם הויא דין אכן דע כי שם יהו"ה שהוא רחמים כין בארץ כין כח"ל - אכל כח"ל הויא אינו רחמים כענו בארץ כי בארץ הויא רחמים גמורים יוקר ממה שהוא כח"ל אכל שם אלהי"ם אף שהוא מידת הדין מכל מקום בארץ ישראל הויא רחמים גמורים נמלא בארץ גם הדינים הם רחמים עכל"ה יעו"ש מ"ש כזה - וידוע עוד כי תיבת לח"ס הויא גימט' מזל"א והוי רומז למקום עליון ששם רמו שלשה שמוק יהו"ה העולים גימט' לח"ס כאשר האריך כזה הרב המקו' כס' מא"זש יעיוין כד"ק וע"פ הקדמות הנו' אמרנו לבאר הוי קרא דזה אומרו כשכתב ארץ הקדושה דברים הנו' וזה אומרו ארץ אש"ר שהוא רמו לכחינות שמוק אלהי"ם כנו' כמילוי וכריכוב וכפשוט וגם ל"א שהוא רמו על כחינות הקע"א וגם הקליפות כנו' שהם כחינות אל אחר הם כמסכנות ר"ל ששם אין להם שום שליטה ואחיזה אלא כמו הדל הם נחשבים רליח ליה כלום ומסיבת זה הוכחה דרשם קשיב לכחינת החסד שהוא כחינת מזל"א עילאה הרמוז כהיבת לח"ס וזה אומרו תאכל בה לח"ס דייקא וכיון שזוכה להשפעה הנו' אז דע כי לא תחסר כל כה כי משם יבא כל הטובות לעולם וכמו שרמוז רז"ל כנו'עם דכריהם כמאמרם בני חיי ומזוני אלו השלשה שהם עיקר כל השפעות שבעולם הם תלויים כמזל"א כידוע ועיון כד"ק וכס' כנ"א ז"ל מ"ש כמאמר הנו' יעו"ש - וא"כ זה נחביון כמה שקיים לא תחסר כל כה הן בני חיי ומזוני כולם הוכחה כזה בארץ הקדושה - ודו"ק כי נכון הויא :

עוד

אמרתיו לבאר כס"ד כדרך פשוטה והויא כהקדים את הידוע מ"ש הר' הגדול מוהרש"ף ז"ל תירון לתקירתו ח"ת שחקר וז"ל ידוע מאמר רז"ל דיעקב ועשו חלקו העולמות יעקב כחר לחלקו ונחלקו עולם הכא ועשו כחר עולם הזה וא"כ יש לרעת ראיך אן נהנים מהאי עלמא ומשכחה כינו עשירי עם הממלאים כחיהם כסף וזהכ וכמעט דהכל הויא גזל כדניא וניחא ליה כתיירון דהאי קושיא דעיקר עעם דאנן נהנים מהאי עלמא הויא ככח הקורה כי ידוע מאי דקיימת לן כדניא המליל מזוטו של יס ומשליחוהי של נסר הרי אלו שלו וידוע דאלמלא ישראל קבלו את הקורה היתה העולם חוזק לחסו וכוהו כי מקרא מלא דובר הכתוב אש לא כדניא יומם ולילה חוקת

ויקרא

פרשת עקב

יעקב

ואלהי יצחק לקובל כ"כ אמ"ל והנס אנכי עמך וכו' .
 ודע כי רצה מרע"ה ליכנס לארץ להשיג אלו השמות
 הקדושים לפי שארץ ישראל היא הקולס להשגת שמות
 הנז"ל ולכן ביקש העברה נא וכו' והשיבו הקב"ה רב
 לך וכו' . ורמז לו כי כבר השיג אותם על ידו הענוה
 שהיחה כו' ולכן נשפחה כענוה כי ענו"ה היא גימט'
 אלו השמות ע"ה עכ"ל"ס בקילור יעו"ש כר"ק ויאירו
 עינוך :

ומעתה

אפשר דזאת היתה כונת ארונינו משה
 רבע"ה שכל אחד מינין ישאל כרוב עיו
 וקעלומה שעל ידו מעשיו הטובים וזכה להשגת אלו
 השלשה שמות הקדושים הנז"ל וכזה תהיה הנהגת כל
 העולם תלויים כשכיל דידים ויאירו לו השמות הקדושים
 עליו ועל ידו מה על ידו יראה ה' והליכתו כדרכיו .
 וזה אומרו ועתה ישראל מה ה' אלהיך שאל מעמך
 "עב"מכ"כ נטריקון היכה מעמך רקאמר ור"ל
 שיזכה להשיג לו השלשה שמות הקדושים הנז"ל שכולם
 יאירו ויתנהנו כבואו ועל ידו מה לזה אמר כי אם
 ליראה וכו' וללכת כדרכיו וכו' . ור"ק כי נטון הוא :

ובזה

אמרתי ניקני כאנ"כ להכין כונת האי
 פסוקא רקאמר האל יבדך למשה רבע"ה
 כעשיית העגל לך רר כי שיחה עמך אשר הולאת
 מארץ מלרים וכו' . וכבר ידוע מ"ש רז"ל ראיכה עמך
 רקאמר"ל הוא קאי על הערב רב" אכל יש לרקדק
 רסיל"ל כי שחת העס ולמה נקט כזה הלשון עמך
 אך לפי האמור אפשר לרמוז והוא כהקדים מ"ש המפ'
 ז"ל דאלמלא חטא העגל היה סכל נהקן ולא היה עוד
 לא מיתה ולא שעבוד מלכות כראשכתן מאי דירשו
 ע"פ חרוק על הלוחות יעו"ש . וא"כ זה אומרו כי
 שיחה ומס היא ההשחחה לז"א עמך שהיא נטריקון
 "עב"מכ"כ שהם יסודות העולם כנו" שהם
 מתפשטים מן החר"ר כנו" ועל ידו העגל שעשו חזר
 הפגס הראשון כולו כמות שהיה ולכן לך רד מגדולתך
 כי כל הפגס חזר לק"מאור וכירקדוק נקט חיבת עמך
 לרמוז על שמות הנז"ל . ודוק כי קלרתי :

ועוד

אפשר לכאור כונת האי קרא והוא כהקדים
 לרעה דלמה נקט ככפל הדברים יהו"ה
 אלהיך וכבר רי אכל יוכן כהקדים את הירוע כי אם
 ישראל אין עושים רלונו של מקום אז הם גורמים ח"ו
 להפוך מירק הרחמים שהוא יהו"ה כידוע למידת הדין
 שהוא אלהי"ם אכל כשעושים רלונו של מקום אז הוא
 כהפך ראפי"ס אלהים שהוא מורה לרין הוא נהפך
 לרחמים . וא"כ זה אומרו ועתה ישראל מה יהו"ה
 אלהיך שאל מעמך ר"ל אפי"ס אלהיך שהוא רומז
 לרינה הוא שאל ומבקש שיהפך למידת הרחמים
 שהוא שם יהו"ה ועל ידו מה קזכה שיטה כן לזק
 שיים כי אם ליראה וכו' וללכת כדרכיו וכו' ור"ק .

ועיין כס' בני יששכר הנר"מ שכאכ כן בכונת הפסוק
 שובה ישראל עד ה' אלהיך יעו"ש . וגם ע"פ דכריו
 כאופנים האחרים יתבאר קרא הנז"ל יעו"ש כר"ק
 ויאירו עינוך בדכרנו אלו ור"ק כי פשוטים הדברים :

הן

לה' אלהיך השמים וכו' ר"ק כאכותיך חש"ק
 ה' לאהבה אותם וכו' . הרקרוקים מכוארים
 הסול"ל הן לה' וכו' ובאכותיך חשק וכו' וחיבת רק
 היא לכאורה יתור נפיש' ועוד למה נקט כזה הלשון
 חשק ולא נקט אהב או לשון אחר . ואפשר לרמוז כס"ד
 והוא כהקדים את הירוע כי חיבת אך או רק הוא
 לשון מיעוט שהוא מורה על הענוה כארז"ל אכי"ן
 ורק"ן מיעוטין . עוד ידוע מ"ש סרכ חיד"א ז"ל
 ככמה מקומות כי הענוו זוכה על ידו שיהיה קמיר
 וסוד קובה"ו ועל ידו כן יוכל להאיר עליו מכחיבת
 כז"ר עליון ועיין כס' כבר לארן כדף רל"ה יעו"ש
 כר"ק . וידוע עוד מ"ש האר"ו ז"ל כסוד הנקורות של
 אותיות הקורה כל אחת היכן היא רומז עיין כס'
 ע"ח כסיכל הנקודים כפרק ג' כי נקודת קמ"ץ היא
 ככת"ר ונקודת חול"ם היא כת"ת ונקודת שורי"ק היא
 כיסוד יעו"ש . וידוע דהאבות הם היו מרכיבים לשכינה
 וכל מה שכתב בהם האל יתברך הוא כשכיל הענינה
 כירוע :

ומעתה

א"ש דזה אומרו הן לה' אלהיך השמים
 וכו' ודע כי כשכיל ר"ק שהוא רמו
 לענוה שהיה כאכותיך מסיבת זה וכו שחשק בהם
 האל יתכ' לאהבה אותם וגם כתר כורעם וכו' וטמון
 כרמו כאומרו חשק ולא כלשון אחר שהוא רמו דעל
 ידו זה וכו' ליחד קובה"ו ולהאיר הארות עליונות כנו'
 וזה רמו כנטריקון חש"ק "סולם" שוריק "קמץ" וכל זה
 הוא כסיבת הענוה דהיתה בהם ור"ק וא"ש אה"ס :

פרשת ראה

סמיכות

הפרשה כל מקום אשר תדרוך נק
 רגליכם וכו' לא יחילכ אוש כשניכס
 פח"כס ומוראכס וכו' ראה אנכי נותן לפניכם וכו' .
 הנה כל המפ' ז"ל המה כספ'רתס ררכו קס'תס
 כסמיכות הני קראי יעיוין כר"ק . ואפשר לכאור כס"ד
 דכונת הסמיכות היא כאה לסלק מעליהו טענת
 הומוס העולם שטוענים עליהו כי הארץ היא גזולה
 כידינו כידוע והוא כהק' את הירוע מאי דרש"י ז"ל
 כתב כחילית הקורה על פסוק כראשית כרא אלה"ס
 וכו' ז"ל אמר רבי יצחק לא היה צריך להתחיל את
 הקורה אלא מהחירש יכו' והנה טעם פתח ככראשית
 אלא משום כח מעשיו הנוד לעמו וכו' להודיע דכרלונו
 נתנה להם וכרלונו נטלה מידם ונהנס לנו עכ"ל .
 והקסס ררכ השל"ה דסוף סוף גזל היא דכלוס ארון
 שנתן

ויקרא

פרשת ראה

יעקב

צח

שנתן מחנה לעבדו הוא חוזר כה וקירץ רעיקר מה שחזר ולקחה לא נחזרת דחזר כמחנהו אלא משום דאיסור מלך וקיימא לן כדכתיב כל האמור כפ' מלך מותר בו וכפרשת מלך כתיב את שרואיכם וכרמיכם יקח ונתן לעבדיו עכ"ל ה' והנה ידוע מאי דהקשו החוס' האי דרין כל האמור כפ' מלך הוא מותר בו א"כ יש להקשות מענין אח"כ כי ידוע דאח"כ היה מלך ולמה אשכחן שנענש כשכיל שלקח הכרם של נכית כנז' כסדרא דקראי בעניינו וקירטו כמה קירטו ס לקושייתם וקירין מינייהו הסייכים לעניינו הוא דהא דקיימא לן כל האמור כפרשת מלך מותר בו הוא דוקא כמלך שהוא מלך על הכל ולא יש מלך אחר כמותו אבל כשיש מלכים הרבה ליקיה להאי דינא הכל האמור כפ' מלך ואסור וכימי אח"כ היו מלכים אחרים ועוד קירטו דהא דקירטו כל האמור כפ' מלך מותר בו היינו דוקא אם האדם לקח שרם מותר המלך ליקח אותם או אם באה לו כמחנה אבל לא כירושא שהיא נחלת אבות אסור למלך ללוקחה עכ"ל יעו"ש :

והנה ידוע דאלו הפירושים הם שייכים לנו ראשונה שהאל יתב' הוא מלך על הכל ואין עוד מלכדו וא"כ בדינא מותר ליקח הארץ מיד האומות מדין האמור כפ' מלך וכו' וגם כי מעיקר הוא הנוקמה להם ולכן הותר לו לקחתה מידם עור נקדים מ"ש רבינו כתיב ו"ל כטעם דלמה האל יתברך בקחילק עשרת הדרכות נקט אנכי ה' וכו' ולא אמר אני ה' וכו' וקירץ כי אנכי בחושבן הזה היא גימט' אהר ושמונים וס' גימט' אחר כזה ה' היא אהר שמונה פעמים ח' ארכע פעמים ד' הכל הם גימט' אנכי כדקדוק ולכן נקט אנכי להורות שהוא יתברך אחר יתיר ומיוחד עכ"ל ה' ועיין בד"ק נמלא כי היבט אנכי מורה על אחרותו יתב' :

דאיסורא כי הוא הנותן לכל ודו"ק כי כדור :
ג את הסני אמרתי לכאר כונת סמיכות הני קראי כל מקום אשר תרדך וכו' לא יתלכ וכו' ראה אנכי נתן לפניכם וכו' והוא בהקדים מ"ר כפ' אורחות חיים וז"ל כתב רב יאודאי גאון ז"ל מפני מה נסמכה פרשת תפילין לכיאת הארץ דכתיב והיה לאות וכו' וסמך ליה והיה כי יביאך ה' אל ארץ הכנעני וכו' לומר לך כי בזכות התפילין אדם נכנסים לארץ עכ"ל יעו"ש עור כבר הקדמנו דא"ע יש להם טענה עלינו בלקיחת הארץ שהיא כקורח גזלה באה לדינו אבל לפי דברי רב יאודאי גאון הנז"ל אז"ל לא לטענתיהו כי בזכות התפילין אנו זכינו בארץ כנז' א"כ אז"ל לא לטענתיהו אמנם לכאורה אית לן לירע דמה תלוי ענין התפילין לארץ ואפשר ע"פ מ"ש המפ' ז"ל דמן התפילין אית לן הוכחה ברורה דאנו לגבי האל יתברך נחשבים כדן בן לפי דידוע מאי דאיזא כמס' ברכות דהקב"ה הוא לובש תפילין ושאלו החכמים תפילין דמארי עלמא מה כתיב כהו וכו' יעו"ש ואם אין אנו נחשבים ככניס היתך אנו לובשים ג"כ תפילין ומשתמשים כשרכיב המלך וכה המשתמש כשרכיב המלך חייב מיתה אלא ודאי דאנו נחשבים ככן וכן משתמש כשרכיבו של אביו עכ"ל עור ידוע מ"ש הרב מוהר"ש אלנאו ז"ל דעיקר זכיותנו בארץ הוא מדין בן דוקא יעו"ש בד"ק וכזה רמזו סמפ' ז"ל כונת הכתוב וראו כל עמי הארץ כי שם ה' נקרא עליך ודרשו בנימי' אלו תפילין ואז ויראו מתך עכ"ל והנה כתב הרב חיד"א ז"ל כי ר"ת דראה אנכי נותן לפניכם עולים גימטריא פא"ר יעו"ש בד"ק וידוע דהתפילין הם נקראים פאר :

ומעתה ע"פ הקדמות הנז' נכאר כונת הסמפ' הנז' כפ"ד וזה אומרנו כל מקום אשר הדרוך כף דגליכם וכו' לכם יהיה וכו' ולא די זה אלא גם פחייכם ומוראכם יתן ה' וכו' וכו' קיימא דכילד יהיה לנו זה והלא מציראים אנו מן האומות שהם יטענו עלינו טענת גזל היא כירינו וגם למה מפחדים מינו כל כך כאשר סיים פחייכם ומוראכם יתן ה' וכו' לזה קירץ תירוצן השווה לשניהם דראה אנכי נותן וכו' דהוא גימט' פא"ר רמז לתפילין כנז' וד"ל כזה דעל ידי התפילין שאנו מקיימים כזה מורה דאנו קרוים כנים כנז' וא"כ אז"ל לא לטענתיהו וגם מסיכתי ג"כ יפול פחד ורעה כנז' כפסוק וראו כל עמי הארץ וכו' דעל ידי התפילין יהיה תמיד נופלת יראה על או"הע ולא יוכלו לטעון ולגנע בנו כלל ודו"ק :

יבא השלישי אפשר לכאר כונת סמיכות הני פסוקי פחייכם ומוראכם יתן ה' וכו' ראה אנכי וכו' ואיתא כמר' וז"ל אמר הקב"ה ארץ ישראל איתן לכם ולא ארץ ישראל כלכר אלא כל העולם כולו שנאמר

ויקרא

פרשת ראה

יעקב

שאמר כל מקום אשר תדרוך כף רגליכם לכם יהיה וכו' עכל"ה ועיין בס' ר"מ הנר"מ כדבר פשע שהביא מירושלם זה יעו"ש . ולכאורה יש לחקור רכיב"ה יהיה לנו זה והלא יהוה יועקב ועשו חלקו העולמוה ועולם הזה הוא של עשו וא"כ כיצד יוקם כל עולם הזה לנו . אבל אפשר לתרץ בפשיטות ע"פ מ"ש הרכ מוש"ה מוהר"פ ז"ל בס' נ"ח במערכת יו"ד וז"ל . יראת ה' מי שהוא ירא שמים הוא רכק עם הקב"ה וכל העולם כולו נמסר בידו ולא ירא מוולתו כלל עכ"ל יעו"ש כד"ק . ונ"ל לנו רמזי שהוא ירא שמים לגבי ירידה דכל העולם היא מסורה בידו כנז' א"כ הוא הוא כזה בגר"ס המעלות הניזול מטענת חלוקת העולמות הרי קרא וגם יזכה זכיוס אחריו דלא ירא מוולתו כנז' וכזה א"ש כונת הסמיכות דזה אומרו כל מקום אשר תדרוך וכו' לכם יהיה וגם פחדכם ומוראכם יאן ה' וכו' ובי קימא דבאזוה זכות טובה לזה ואררבה אן מתפחדים כי כרע רבן בארי עלינו טענת אומות העולם דטוענים העו"הו הוא שלהם מיום חלוקת העולמות ואן לית לן בהאי עלמא כלום ומדידהו קא אכילנא לז"א ר"ח"ה "אנכי" הנה ר"ק וס"ק הם אוקיות ירא"ה לרמוז כי יהיה אללכם מירת היראה וכיון שאזכו לבקינת היראה אז כוראי אורח לה לטענת האומות כי על ידה הקב"ה יקנה לכם כל העולם וא"כ כזה מדידכו קא אכילתו כדניא וגם כסיכתה תפול על האומות אימתה ופחד מכס כנז' וד"ק :

וע"פ האמור רעליהו היראה יגלל מטענת חלוקת העולמות . כזה אפשר לבאר כונת האז קרא דאמר דהע"ה אס תחנה עלי מחנה לא יירא לכו אס הקוס עלי מלחמה כזאת אני כוטח אחת שאלתי מאת ה' אותה אבקש שבתי בבית ה' וכו' . והנה לכאורה לא ידענו זאת המלחמה והמחנה למה הם כאו ועל מה לוחמים . ועוד מאי דקא מסיים ואומר כזאת הני כוטח אחת שאלתי וכו' שבתי בבית ה' וכו' דמה יועיל זה לענין המלחמה . וכל המפ' דרכו קס'תס כביאור הנו קראי . אבל אפשר לכאר לפי"ה ובהקדים עוד מ"ש הרכ בריק יעקב כרף ע"ג ככונת מארז"ל אס פגע כך מנוול זה משכהו לכית המידש וז"ל נודע מ"ש הרכ מוהר"א מונסקין ז"ל דעל ידי השראת שכינה הארס הוא מתירא לחטוא על ררך העבר אלל רכו עכ"ל . ומפאי טעמא אמרו אס פגע כך מנוול וכו' משכהו לכית המידש דעל ידי השראת שכינה ראית ביה מקורא הארס לחטוא וכו' והיינו טעמא רכאיב ראשית חכמה יראת ה' רהגס רעל ודי הלימור גורס להשראת שכינה עכ"ז אס לא הויה לו קרימת היראה אז אין השכינה שורה עליו אפילו הוא לומר אלא רוקא כשיסיה בו יראה עכל"ה כקילור . ונ"ל לנו מדבריו

רעל ירו השראת שכינה בבתי מדרשות יהוס לו יראת שמים . וא"כ כזה א"ש דכבר הקדמנו ג"כ רעל ירו היראה יגלל מטענת החלוקה של העולמות וזה אומרו אס תחנה עלי מחנה וכו' וקוס עלי מלחמה כשכיל טענתס שאן נהניס מחלקס לזס אמר לא יירא וכו' וטעמא טעי"ס כזא"ת ריקא שהיא היראה כמו שאמר הנביא ירמיה אל יתהלל חכם וכו' כי אס כזאת וכו' השכל וירוע אוקי שהיא יראת שמים נמלא דזאת היא רומזת ליראה וא"כ זה אומרו כזאת אני כוטח וכי קימא על ידי מה אזכה ליראה לזה אמר אחת שאלתי וכו' שבתי בבית ה' וכו' וכזה יהיה לי יראה כנז' . וד"ק כי הוא כרור :

וכזה גם כן אפשר להבין כונת האז קרא רכיס אומרים מי יראנו טוב נסה עלינו אור פניך ה' וכו' . ובהקדים את הירוע מ"ש רש"י בהאי קרא רכיס אלנו ישראל עכ"ל . וכבר הקדמנו רעל ירו השראת שכינה יסיח לנו מירת היראה ואז כדניא מוקר ליהנות מגוף דהאי עלמא וכטלס לה לטענת חלוקת העולמות . וא"כ זה אומרו רכיס הם ישראל אומרים מי יראנו טוב רמוז על טובות עולם הזה כי אן מפחדים מן אומות סעולם האומרים דהעולם הזה הוא שלהם וא"כ כל הנאיתו כה היא כגזילה אבל כבקשה נסה עלינו אור פניך וכו' ואז יהיה לנו יראה ומסיכתה אן נסנים מהאי עלמא כדניא כנז' ודוק כי כרור הוא :

עוד אמרתי לבאר האז קרא בס"ר וכו"ה על פי מה שראיתי להר"א נא"ת ז"ל דמה חרש ככונת הפסוק אלהים לכחות השיכנו האר פניך ונשעה וזה קו"ד יוכן בהקדים מ"ש הרכ קיר"א ז"ל ככונת רכרי המגיד ז"ל כאומרו וכמורא גרול זה גילוי שכינה וכו' וז"ל . טעם שהוררך גילוי שכינה הוא ללקט גיליות הקדושה שנטמעו במזרים וכל עוד שלא נכדדו במש"לס אין יכולים ללאת לזס השרה האל ית' שכינתו הזס ואז מלא מין את מינו ונתרבו כל הגלילות הנשארים כשכינה ותקף נגאלו וזה אומרו וכמורא גרול זה גילוי שכינה עכל"ה קיר"א ז"ל . ועיין מ"ש לעיל כפרשת נשא יעו"ש דגס לעק"ל כן יהיה . וכזה ביאר הרכ נא"ת דזה כונת האז קרא אלהים לכחות השיכנו ואי קימא דערין איכא שירים של גילוי הקדושה וכי"ר נהיה ככחינת הנאולה לזה אמר האר פניך ונשעה ד"ל אן מכקשים שגס עכסיו יהיה גילוי השכינה ותקף ונשעה כוראי עכ"ר סרב נא"ת יעו"ש כד"ק . ועל פי דבריהם הקדושים אפשר לבאר האז קרא בס"ר דכבר הקדמנו דכרי רש"י ז"ל רחיבת רכיס הם רמוז על ישראל כנז' . עוד ראיתי להרב מוהר"י אלגאזי ז"ל כי תיבת טו"כ היא רומזת על דוד הע"ה דהיה משיח לרקנו עכ"ל עיין בס' נאות יעקב כסופו

ויקרא

פרשת ראה

יעקב

צט

בסופו יעו"ש - וכוס יתבאר האי קרא דזס אומרים
 דכיס אלו ישראל אומרים מי יראנו טוב ר"ל טובות
 העתידות לסוף אחר בוא משיח לרקנו - וגם טמון
 כרמ'ז טוב הוא המשיח בעלמי שנקרא בן וכנז"ל -
 וכי קימא רח"ו הנאולה רחוקה לפי דאין אגן ננאלים
 עד שיכירו כל ניוולי הקדושה ועדין איכא שירים
 לזה אמר כבקשה ממך נסה עלינו אור פניך ור"ל
 שתאיר אור השכינה כחוכנו ואז מלא מין אף מינו
 וקבץ ננאל וכמו שכן היה בעת יואתנו ממלכים
 ואפי' שלא היינו ראויים עכ"ז זכינו בכחא דשכינתא
 בן יהיה עכשיו ודוק :

ראה

אנכי נותן לפניכם היום כרכה וגו' -
 אפשר לבאר בדרך רמז כס"ד והוא כהק'
 לרעת דלמה אמר אנכי ולא אמר אני - הך יוכן והוא
 כי תיבא אנכי זה בא לרמז על קרא הנאמ' באברהם
 אע"פ ואנכי עפר ואפר - עוד ראינו לסרב החסיד
 כס' ר"ת כשער הענוה וז"ל בקיבור כמה לריך האדם
 לסיות מתנהג בענוה וילמד האדם ממה קונו שלא
 השרש שכינתו וכו' וכל מליחות של הענוה ימלא ויאר
 כשכינה הנק' לבנה וידוע דהלבנה היא כחילה אורה
 גדול ונתמעט¹¹¹ אחריו בן ואשכחן דור מלכא איהו
 שפיל גרמיה כמה וכו' ואמר ואנכי קולעק וגו' וכן
 איך ליה לאדם לאשפלא גרמיה ככלא ולמסוי מאנא
 דקורשא כ"ה אחרעי כיה וסא אוקמוה דכתיב ואם
 דבא ושל רוח ולכן העניינים שלכם נאמר הם מרכבה
 לשכינה וכו' עכ"ל יעו"ש :

ומעתה

אפשר דזס רמז האי קרא כאומרו ראה
 אנכי דייק' רמז לתיבא אנכי הנאמרת
 באברהם אע"פ ואנכי עפר ואפר וגו' וכמה הקטין
 עלמו בן אזה תעשה כמותו ולא התנהג כנאזה
 ונדולה ח"ו ואם תעשה בן אז תהיה מרכבה לשכינה
 הנקראת לבנה ואין מעלה גדולה ממנה - וזה אומרו
 "נותן לפניכם היום כרכה ר"ת הם לב"נה כרקדוק
 וזו היא הכרכה העיקרית שהיא עולה על הכל וגם
 ממנה בעלמה קרע שהנאזה היא מאוסה והירורף
 אחרים הוא מקמעט כי בן נעשה כלכנה עלמה
 דהים אורה גדול ונתמעטה כשכיל הנאזה א"כ ממנה
 קראה כמה מאוסה הנאזה ואשריו המתדבק בענוה
 האל יתכ' יסיר מעינוו מסוה העורון ויזכנו להתנהג
 בענינה ער קלכ האחרון ולעוכדו כלב שלם כיר"א
 ור"ק כי מוכן הוא :

כי

השמע כאחת עריך וגו' ילאו אנשים בני כליעל
 מקרבך ויריתו את יושבי עירם לאמר נלכה
 ונעברה אלהים אחרים וגו' ודרשא וקרת ושאלת
 קיעב וגו' והנה אמת נכון וגו' סכה חכה א"ת יוש"ני
 פעיר ההוא לפי חרב וגו' למ"ען ישוב ה' מחרון אפו
 ונתן לך רחמים ורחמך וגו' - סנה לכאורה יש לרעת

דלמה באו הדברים כפילא סכה חכה וכבר רז"ל
 נרגשו כזה - ואפשר לבאר כס"ד והוא כהקדים את
 הידוע כמה קימר עון העבודה זרה עד שאמרו
 המורה ק"ו בע"ז ככופר בכל הקורה כולה והכופר
 כעבודה זרה כמורה בכל הקורה - ואם בן כוראי
 המשרש אחר הע"ז לעוקרה הויה ליה סיייעתא דשמיה
 דכסס שהוא עוקרה מלמטה בן וסייעתו האל יתברך
 לעקור את ראש המטוינים מלמעלה הא איהו סמ"אל
 דאיהו כתיב אל אחר כידוע וזינא לילי"ת כידוע ואז
 כוראי יגרוס קץ הנאולה לישראל ויריק להם האל ית'
 שמו שפע כרכה ורחמים עד כלי די וזה כדור :

ומעתה

תבין דזס מה שביאר האורה לרמזו
 כאומרה כי תשמע כאחת עריך וגו'
 ודרשא וקרקונו' חקף ומיר סכה מלמטה וכשצאשה
 בן אז יהיה לך סיייעתא גם סכה לעילא אה' יושכ"ו
 סעיר" ההוא" ס"ה אלו הם עוליס קרי"א וחס גימט'
 של סמ"אל לילי"ת סהס ג"כ גימט' בן כרקדוק אזי
 יהיה לך סיייעתא להאכידם מלעילא ואז כיון סיהו
 אלו באכדים אז כוראי למ"ען גימ' ק"ץ ר"ל שצל ירך
 יהיה תקרובת קץ הנאולה וישוב ה' מחרון אפו ונתן
 לך רחמים ורחמך וכו' וזה פשוט ודוק. כי רמז נכון
 הוא :

נתון

תתן לו ולא ירע לבבך וגו' והדקדוקים
 מכוונים איך אפי' לסבין האי קרא כרמ"א
 והוא על פי מ"ש הר' מוסר"א סהבן כס' מעיל לרקס
 ואשר על ידו הס"ני הרב מוסר"ר חיד"א ז"ל כספרי
 הקדושים כי גדול כח מלות הל"קה שעל ידה יהיה
 סכנעס לס"מ דאיהו נחש העליון וגם לזונקי לילי"ת
 ומסיבך זה תלה הכתיב נאולה רירן כמלות הל"קה
 עכ"ל"ה ז"ל יעו"ש כר"ק ועל פי זה א"ש דזס רמז
 האי קרא ככפ' הדברים כאומרו נתון רמז שיתן לרקס
 ועל ידו זה הסיה כנר"ס סמע'לות תתן ל"ו נוטריקון
 "תכניע" חף "נחש" לעולם "ועד" ולכן מסיבך זה אזי
 מזהירך ולא ירע לבבך כתתן לו וגו' ור"ק :

כי

עם קדוש אתה לה' וגו' לא תכשל גדי כחלב
 וגו' ראינו להרב מא"ש סנד"מ שדרש להאי
 קרא בדרך רמ"א על ענין הסוכה ע"ש כר"ק
 ודפח"ח ואנא ענ"א אמרתו אוקוס כסנטינו ואתאר
 על פי דבריו בדרך נוטריקון אלו התיבות ל"א תכ"ש
 גר"י כח"לכ והוא כהקדים אף הידוע מ"ד כמס' ר"ה
 מתלוקת דכי אליעזר ודכי יהושע דאימתו סהים
 הנאולה לישראל יעו"ש דסוכר רבי יהושע כי כניסן
 ננאלו וכשצרו עתידין להנאל ע"כ - עוד ידוע דעיקר
 סיא תלויה כקסוכה ומקרא מלא ריבך הכתוב שוכו
 אלי ואשוכה אליכם וגו' - וידוע כי הנאל העיקרי
 הוא דור מלכא משיחא וידוע דקדש חשרי עליו אמר
 הכתוב תקעו כחדש שופר ככסה ליום חגנו - ואם בן

ויקרא

פרשת ראה

יעקב

זה אומרו כי עם קדוש אתם לנ' ונ' וא"כ מסייבם זה לא תב"ל נועריוקין תאחרו כפשוטם ש"כ ו"ה ואז הזכו נר"י גואל דוד יבא ואיתמי לז"ה כח"ל כס"פוך היא עולה ככסס ליום חגנו וכמו שרמו הרכ הנו' יעו"ש ודו"ק :

נחון

תאן לו ולא ירע לכבך כחך לו וכו' . כבר ידוע שהמפ' ז"ל מרדקקים רכפל הרברים למה ועיין מה שמישכים לזה ואפשר לכאך כס"ד והוא ע"פ מ"ד במס' שכת כדף קנ"ג וז"ל שמואל ואכליה הוו יהכי חזינהו להנך אנשי רקא אזלי לאגמא אמ"ל אכלים לשמואל האי נכרא אזיל ולא אחי רקא טריק ליה נחש ומאית אמ"ל שמואל אס הוא ישראל אזיל ואחי ארסכי וסכי אזיל ההוא נכרא ואחא קס אכליה שדיה לטועה אשכח כיה נחש רפסיק כיה לשחי חתיכות אמ"ל שמואל מאי עבדת אמ"ל ההוא נכרא כל יומא הוה מרמינן ריפתא כהדי הררי ואכלינן האידיא הוה איבא חד נכין ולא הוה לים ריפתא כהדיה הוה קא מכסיף אמינא לים אנה קאימנא ומירמנא ליה ריפתא כי מטאי לגביה שוואי נפסאי כמאן דסקיל מיניה כי סיכי דלא ליכסוף אמר והאי מלוה קא עבדת נפק שמואל ודרש וזיקה תלי' ממו' ולא מתיקס משינה אלא אחי' מתיקס עלמס עכ"ל יעו"ש . גמלא רבר קלמד כי גדול כח הלדקה שהיא מללג מתיקס של הנחש ונס על ירה לא די שיגול אלא שזוכה סיכרות הנחש לשני חלפין כ"אשכחן כמעשה הנו' . וכבר הקדמנו ככמה מקומות דלויבא מירי דלא רמיז כאורייתא . וזה נרמז בכפל הדברים כאומרו נתון ר"ל אס תעשה איזה המליאות להל"ל אחי' מן הכסיפות ור"ל שעל ידך יראה כאלו הוא נתון והאמת לא נהן עכ"ל תזכה קצ"ן ל"ו נועריוקין תזכה תכרות כחש לחלפין ותגלל' ולכן מסייבם זה אינו מוסייבך ולא ירע לכבך וכו' ודו"ק כי פשוט היא :

ונחתה

את הכרבה על הר גריזים ואת הקללה על הר עיבל וכו' . אפשר לכאך האי קרא כדרך רמו והוא כי ידוע דהלדוקים הגדולים יש כח ויכולת בידם למשוך את הכרבה מלעילא דהיינו ממקורם העליון על ירו הקד"ב וקחם חמיד בעולמות העליונים עד אור א"ס כ"הומסס יוכלו למשוך כרוב ורחמים וחסדים על בני ישראל כמו שירלו כי הם כירס הכל וכל מה שרזס יפעלו כסוד הכזב ותנור אומר ויקס לך וכו' וממילא כיון שמגלים חסדים אז מחלישים בח השדים המקטרגים מיד שהם סע"ל ונוגדא ד"ליה כידוע דהם המקטרגים הגדולים למעלה ורוליס תמור למשיך דין על ישראל וסלדוקים אהרבה ככח קדושקס יכולים להפוך ולקלקל את השורה דהיינו את הכרבות ומשכו על ישראל וסייגים ילכו להם כדי לחלוט את כחם :

והנה

ירוע מ"ש חכמי המקו' ז"ל כי בקרושה אית עשר ספירות אכל סמא"ל דאיהו ארס כל על הוא אית ליה אחד עשרה כתרין דמסאבותא כסוד עשאי עשרה ידועה עזים הנזכרים כמעשה המשכן וגם סס סוד אחד עשרה של י"א סמני הקטורת ג"כ . וידוע כי ישראל נקראו בכחינת כר"ס דכתיב כרס ה' לכהות ביק ישראל וכו' . וזכה נכח לכאך רמזות דהאי קרא דזס אומרו והיה כי ויבאך ה' וכו' ואז ונקתה את הכרבה על הר גריזים כי קיבב גריזים הוא כמנין כר"ס שהיא ס"ד והיינו שהכרבות יומשכו על ירו על ראשי עם קדש שהם בני ישראל הנרמזים כתיב גריזים ואז ממילא כיון שנמשכים הכרבות על ישראל אז וראי זאק הקללה תלך להר עיבל רמו על ראשי שוגאי ישראל ומקטרגים דירבו שהם ס"מ וי"א זיני מסאבותא הנאחזים בו והנה ס"מ שהוא כחינת רע דירדי עולה בלי סס א"ל גימט' מאה וי"א זינים דירדי עם הכולל סס י"ב והס גימט' קי"ב שהיא גימט' עיב"ל כדקרוק הנו' ואה הקללה על הר עיבל וכו' ודו"ק כי נכון ועיין כספר מא"ש מ"ש כרמיזא דהאי קרא ויוגעס דכרינו לחיך יעו"ש כד"ק :

סמיכות

הנו קראי כי אהם עובדים ונ' לכא לרשא את הארץ אשר יה"וה אלהיכם נוחן לכם ונ' ושמתם לעשות את החקים ונ' . ואנב ג"כ סמיכות הנו קראי כפ' עקב ושמתה את מלות ה' אלהיך ונ' כי ה' אלהיך מביאך אל ארץ טובה ונ' ועיין מ"ש הרב הגדול מוהר"ר חיד"א ז"ל כספרו כ"ק כסמיכות קראי הנו"ל של פ' עקב כענין המודעא יעו"ש . ועל פי ריכו ריך קדש כאשר אבאר כאו"א והיא כסקדים את הידוע מ"ש הרב המגיד מוהר"י אלגאזי ז"ל כביטול טענת המודעא על פי מ"ד כפ' אומנים וז"ל האומנים הם שומרי שבת ופריך קא לא יתיב להו אלא שבר מלאכה ומשני כההיא הנאס דשביק לכ"ע ואזיל לגביהו נעשים ש"ס עכ"ל אמור מעשה גם לגבי דין שואיל דקכ"ה סבך לכ"ע ואזיל לגבי ישראל אין לך עובת הנאה גדולה מזו ואנב אונסא זו וסנאה דנהייה אליהם כההיא שעקא גמרי ומשעבדי וליבא טענתא רמודעא עכ"ל ז"ל :

ובזה

ביאר הרב קולעא שני ז"ל כונת הכתוב יה"וה אלהינו דבר אלינו כחורב לאמר רב לכם שבת כהר הזה ר"ל יה"וה אלהינו דוקא ולא אלהי הגוים רשבק לכ"ע ודיבר אלינו אס כן כההיא הנאה דשכך לכ"ע אנב אונסא והנאה נקרע שער המודעא ולכן רב לכם שבת כהר רייקא ר"ל כזו הטענה שכפיקי עליכם את ההר והיו אונס עכ"ל ז"ל ורפח"ח . עיר הרב חסיד הנו"ל קברא להאי טענתא רמודעא כלפי מ"ש סראכ"ד ז"ל כקס' ראב ראנס אס כקו למחול דאף מאכיה מקרי אונס דק"ל

ויקרא

פרשת ראה

יעקב

ק

כבוד משל אב ואין מחוייב הכן לחסס ממונו משום אביו עכ"ל הראב"ד ז"ל. וסרב הקסיד הנז"ל חילק וכתב דעפ"ז יש לבטל המורעה של הקורה דהא פשיעה דהיינו דוקא גבי אב כ"ו דהכן היגע כממונו לא מחוייב לחסדו משום כבוד אב אבל לגבי אביו שמשמס כי ממונו הכל ומירו ניהן לנו לכ"ע הוי הכבוד משל הכן דהא של בן נמי רידיה הוא וא"כ הדר דינא דאע"ג דאין אנוס ס כקבלת הקורה לא הוי אנוס דהרי מחוייבים אן לקיים מצוה אביו עכ"ל ס כספר שא"י כפ' לו ומסעי וככמה מקומות:

והנה סוכמות סרבה איה כידן דאין נחשבים לגבי האל ית' כדון בן וסדא מינייהו הוא מרנין לנו ארץ ישראל כמ"ש סרב מוהר"ג אלנאי כס' אהבא עולם כפסוק והארץ לא סמכר ללמיתות יעו"ש וז"ל כקילור וסוד מרנין לנו את הארץ וסויר לעלמו ירוש' כידוע ואי דין עכר איה לן הא קי"ל הכית' נכסיו לעכרו וסויר קרקע כל שהוא לא ילא וכו' עי"ש כד"ק כארובה דהכרית מזה דאיה לנו דין בן ועיין בס' המפ' ז"ל כי הקדמה הנז' היא סוגר'ת כד"ק :

ומעתה ע"פ הקדמות הנז"ל סרי סס מכוארים כאר היטב סמיכותא דקרא סנז"ל דז"ה כפ' עקב וסמרתס את מצות ה' וכו' וכי קומא סרי יש לנו טענתא דמורעה דאנוסס אן וא"כ למא אהה מצווני וסמרת וכו' לז"א כי יה"וה אלהיך דיקא ד"ל מרשכ קוב"ה לכ"ע ויסר אלהיו עליך דוקא א"כ אין לך טובא הנאס גדולם מזו דהוא נקרא אלהיך ולא אלהי סגויס וא"כ כהיה הנאח נמרי ומשעכרי וכו' כנו' וכזה אזרח לה לטענתא דמורעה וכנו"ל הדי סדא - ועור טעמא אחרונה מביאך אל ארץ וכו' - וכילר זכית כארץ והלא סוכב נכסיו לעכרו וסויר וכו' לא קנה וגס הכא סויר ירוש' אלא מאי איה לך למימר מרין בן הוא מביאך וכבן קנה ככל גוונא א"כ דמן הכאח הארץ סתובה כה מוכח דאיה לך דין בן א"כ סרר דינא לביטול טענתא דמורעא דכבן ליכא אונס כלל ומחוייב לקיים מצוה אביו וכנו"ל כפי חילוק סרב הקסיד הנז"ל ולכן מתרו טעמי הנז"ל המורעה ודאי כעילה וא"כ וסמרת את מצוה יה"וה ללכת כדרכו וכו' - וכן קראי דסרדין כי אהס עוכרים וכו' סס מכוארים כזה כא"ד היטב ודו"ק כביאורס - וכזה יתכארו כמה קראי ע"ד הנז"ל :

פרשת שופטים

צדק לרף קריוף למען חסיה וירשא את הארץ אשר ה' אלהיך נותן לך - והדקרוקים מכוארים כהאי קרא דאסוגה יש לדעת דלמה כאו

הדברים ככפילה - ועוד יוכח אס"ר היא יקאר כש"ש דהוב ליה לומר וירשא את הארץ שה' אלהיך נותן לך - ואפשר לכאך הדי קרא כרמיו"א והוא כהק' את הידוע מאי דאמרו דז"ל האומר סלע זו ללרקה על מנת שיחיה בני או על מנת שאחיה מכני עו"הב הרי זה לייק נמיר עכ"ל ה' - ומקסיס על זה דהוא הופך משנה ערובה אל סהיו כעבדים המשמסיס את הרב על מנת לקבל פרס וכו' וקירטו דהא מיירי כוונת מחויבו או סרי לומר על מנת וכו' ודכרי המשנה סס מיירי כמה סחייבתו הקורה דאז אסור על מנת לקבל פרס עכ"ל - עוד ידוע מארז"ל גדול בתה של לרקה שהוא מהפך מידח הרין לרחמיס וידוע מ"ג סגרי סאר"י ז"ל דמירת הרין היא סורשה חמשה פעמים אלהיס העולים נימ' ס"ל וע"י הלרקה סס נמתקיס ונהפכיס לרחמיס - והן עיר נקדיס מ"ס סרב כני יסשכר ז"ל ככונת האו האומר כפ' יתרו ואסס קהיו לי ממלכת כהניס וגוי קרוס אלה הדברים אשר קדכר אל כני ישראל וכו' וז"ל כקילור - סנה דע כי אוחיות ישראל הו"ד וקלמ"ד של חסילה וסוף סס אוחיות ל"י כי סס עיקר הקידושין כפי מאי דקי"ל כרינא המקדש את האשה לרין שיאמר סרו את מקודשת לי ואס לא אמר לי סווי יהיס סאין מוכיחות ולא סווי קידושין כנו' כמס' קידושין ודע כי אוחיות רא"ש הנסארים מוכיבת ישראל סס כחינת הניסואין וכו' ועיין מ"ס לעיל כפ' בלק יעו"ש - וידוע דעכסיו אן עס ככ"כול ככ"מ קידושין בלכה בלקי ניסואין אבל לעת"ל אז יהיה לנו כחינת הניסואין וזה רמו האי קרא ואסס קהיו ל"י וכו' דייקא שהוא כחינת קידושין וקא אבל כחינת אס"ר כהיפך רא"ש סהס כחינת הניסואין כנו' זה דכר לשון עקור ורמו על אחר הגלויה עכ"ל - וכזה ככנו סכמי המקו' ז"ל כונת הכתוב סווי לריה לרא"ש דייקא ד"ל כי עכסיו כזמן הגלות הניסואין סס כעו"הר הוא לאו"הע כסור הכתוב קתח עכר כי ימלוך וספחה כי קורס וכו' עכ"ל ה' - וע"פי האמור א"ס רזה שרמו האי קרא כאומר לרף לרף שני פעמיס ר"ל אס סתן לרקה ככפילה יתיר על סוויבך אז סרי למען חסיה וגס וירשא את הארץ וגס ד"ח למען חסיה סס ס"ל רמו דע"י הלרקה גס בן קזכה למתק את כחינת הרין סהס נימ' ס"ל ועל ירך יהיס קקרוכת הגאולה כי כיון סהרין מתהפך לרחמיס יגאלו ישראל כי עכסיו מירח הרין היא המערכת וזה רמו כאומר למען נימ' ק"ץ ר"ל סתקרב הגאולה ואז קזכה וירשא את הארץ ומלכר זאת קזכה אס"ר דייקא סהס אוחיות רא"ש כחינת הניסואין כנו' ה' אלהיך נותן לך ודו"ק כי הדברים כדורים :

והנה מענין לענין כהאי ענינא דלרקה אמרתי לסכין כונת מאמר אחר קטן סכמות אשר ראייתו היכת כס' הכהיר מראה הגדול ס"א כדורש ד' לשכת

והנה מענין לענין כהאי ענינא דלרקה אמרתי לסכין כונת מאמר אחר קטן סכמות אשר ראייתו היכת כס' הכהיר מראה הגדול ס"א כדורש ד' לשכת

ויקרא

פרשת שיפטים

יעקב

לחבת הלכסה וז"ל מכת הליקה המקום עתידים לקיות עכל"ה . ולכאורה יפלא רמז קלוי זה כזה ומה ענין הליקה לחייה ועי"ש מאי רביא רב הנוצר ורפח"ק . ואפשר לבארו כדרך רש כהקדים מה שראיתי להר' כרית אבות הגר"מ להרב המערבי מוהר"א קוריאט ז"ל נאה דורש ככונת רבוי הנמרא וז"ל כשעה שהפיל נכוברגלאר הרשע לחנניה מישאל ועזריה ככבשן האש כאותה שעה אמר לו הקב"ה ליתקאל הנביא לך והקים את המקום כבקעת רורא מיד הלך והקים אותם ובאו העלמות וטפחו לו על פניו של אוקו רשע אמר מה טיבם של אלו אמרו ליה חבריהם של אלו מקוים מקום כבקעת רורא מיד פתח ואמר אוקו כמה רברכין וגו' עכל"ה . והמיהא יקרא הרב הנו' רמז ענין זה כאותה שעה והאריך כזה וזה קורף ר"ק . דע כי נכוברגלאר הרשע היפה טעונו דכיון שראש את ישראל מוכים ומעונים גלים ומטולטלים סבר כי ח"ו יש שפי רשיית למעלה חד פועל טוב וחד פועל רע ופועל הטוב אינו פועל הרע ולכן חפס אוקס לעבור עוברתו להטיב להם כפי סברתו הנפסקת ולכן בא האל יקב' להוכיחו על פניו כי הוא אל אחר וראיה מתחיות המקום כי לסברתו הוא יתברך הממית וענה אכן רואים רחוק ומחיה אוקס וסם שני הפכים ומזה ידע לאמנם כי אל אחר הוא לכך באו העלמות כאותה שעה וטפחו על פניו כדי לקוריעו כי שקר ענה . וכזה ביאר כונת הכתוב האו ענה כי אני הוא אני אמת ואחיה ונומר . וכאב עור רע כי ממלות הליקה וג"ס מוכת ממה שעושים העניים עם העשירים וגם העשירים עם העניים ומרחמים עליהם מוכת שפועל הטוב הוא פועל הרע ואל אחר כראנו כי לסברתו אלו הכופרים דאומרים כי פועל הטוב אינו פועל הרע מה שיכוח יש לעניים עם העשירים כי הללו כחכמית הטובה והללו כחכמית הרעה וא"כ איש אל אלהיו ידרוש אבל על הליקה הויא הוכחה ברורה שאל אחר הוא ואין מאמינים כאלהינו שפוא עשה כל זה הטיב לזה והרע לזה . וזה היה טעמו של הויאל שנתן עלה לכבוברגלאר שיתן ליקה כדכתיב וטפח כליקה פרוק ויש לדעת דמה קלוי זה כזה ולפי האמור הוא מבואר כדי להוריעו ראין סברתו אלא רעה ונפסקת עכל"ה כ"א הנו' יעו"ש :

ומעתה

הרי מבואר כזה כונת מאמר הנו' מכת הליקה וכו' והוא דמי שאינו מקיים מלות הליקה אם כן כודאי דהוא ח"ו סובר כסברת המינים דפועל הטוב אינו פועל הרע ואם כן לא יש שום שייכות לעשיר עם העם אלא איש אל אלהיו ידרוש וא"כ כודאי דגם בענין המיתה וההחיות הוא סובר כן אבל כשהוא נוהג ליקה וראי הוא מכתים

סברא זאת אלא הוא ראל אחר דוקא ואם כן מכת זה יזכה שהאל יקב' וקויהו וזהו אומרו המקום עתידים לקיות כי זה קלוי כזה וכנו' ולפום סברתו מתקנה עמו האל יקב' ורו"ק כי מוכן הוא :

עור

אפשר לבאר כונת מרש הנוצר והוא על פי מ"ש הרב הנו' וז"ל ועור אפי' לבאר כי טענת נכוברגלאר היקם דישאל בטלים כרובא כטענת ההוא מינא ששאל לריב"ק כתוב כהורחם אחר רבים לסטוף וגו' כידוע וזה הוא טעמא של אוקו רשע שפסק לעבור ע"ז וכפרט עכשו שהם כגלות כי כשהם בארץ יש להם תשובה ניהת כל הקצוע כמתלה עמ"ר משא"כ כשאין כגלות וראי דהם כטולי נגר רוב האומות ולכן רנה האל יתברך להוכיח לו כי טענתו כטילה גם כלא קצוע והוא כי יש לנו עור טעם אחר כפיאוקו רבני אשכנזי ז"ל דכיון דאין עתידים לקום באחיה קרויים חיים וסלקי במתינא לא כן מהי אר"ה שלא יש להם תקימה ולכן כשעה שפיל אוקו רשע לח"מו אז אמר לו הקב"ה להנביא יתקאל לך והקים מקום וכו' להוריעו דישאל הם נחשכים רבים על ידו סתחיה נגר האומות ובאו אוקס עלמות וטפחו לו על פניו כדי לרמוז לו זה וכשראה זה אז הורה ולא כוש כי מלכותיה על ישראל היא מלכות עלם בין בארץ בין בחו"ל והאמת אהם ולטעם זה ג"כ אמ"ל דניאל וטפח כליקה פרוק וגו' כדי לקנן עונו כי מהליקה ג"כ שעושים ישראל ומרחמים זה על זה מטטרפים זה על זה לקשבון גדול לא כן הרבים שהם האומות אף דהם רבים יתשכו תמיד למועטים מלך הפירוד שיש כיניהם וכו' ואין מטטרפים וע"ז להחשב רוב . וכזה קבין מאר"ל כל המעלים ענינו מן הליקה כאלו עובד עבודה זרה עכל"ה יעו"ש כה מה שביאר כמה ענינים . וכזה הרי הוא כמבואר כונת מאר"ל הנו' מכת הליקה וכו' והוא דמי שאינו מקיים מלות הליקה אם כן כודאי דאינו קם באחיה אכל מכת הליקה המקום עתידים לקיות ומוכן כטוב :

ובזה

אפשר ג"כ לבאר כונת דרש"ה כאומרו אם התנה עלי מתנה לא יירא לכו וגו' בזאת אני כוטת ובהקדים את הודיע כי זא"ק היא כינוי לליקה דכתי' ובחטוי נא בזאת ועיין מ"ש הר' מוסר"י אלנאזי ז"ל בס' מענה לשון יעו"ש . וא"כ זה אומרו אם התנה וגו' שהם רבים קרויים ולמה לא אלך אחיהם לא יירא וגו' והטעם בזאת רייקא אני כוטת דמהליקה מיכת כהפך כנו' ורו"ק :

חמים

היום עם ה' אלהיך . ראיתי להר' הגר"מ אג"ד רביאר להאי קרא כרמנ'זא בכמה אופנים עי"ש בר"ק . ואע"פ ואומר דגם אנה עני"ה אפשר לבארו כדרך רמז . והוא בהקדים מ"ש הרב הנשי"א ז"ל כפ' וישב ככונת הכתוב כי אם ק"הה כאפי

באפי וכו' וזקד רע כי בשני עניינים ישראל מכניעים כחה של סמ"ל ויולאים מן הגליות מחתה ירו וחס ככה לימוד קריק שמע המתחלק כפסוק שמע ישראל וככה לימוד הקורה המתחלק בתיבת אנכי ה' אלהיך וכו' ולכן קמ"א בענין גליות הפלשתי כשנלחם עם ישראל דכתיב ביה ויקולב ארבעים יום השכם והערכ וכו' כי נכוון לבעול מהם זכות הני קרי מילי מעלייתא כי ארבעים יום כנגד מ' יום של נתינת הקורה כידוע השכם והערכ כנגד שאנן קיראים ק"ש כבקר ובערכ כנז' על זה כנמרה יעו"ש . והנה קיבכ א"ש היא נוטריקון "אנכי" שמע וקיבכ באפ"י הם ר"ת של הגליות "ככל" אדרס "פרס" יון וז"א כי אש קדשה באפי וכו' עכ"ל"ה יעו"ש כר"ק . עו"כ אש הידוע כי בעת שאנן בגליות אכן קחה ממשלת השרים באשר כתבו רז"ל משא"כ בשאנן בארץ אכן קחה ממשלתו יקב' ווקא' : והנה קיבכ אנכי שמ"ע הם גימטריא קל"א והם גימט' קמי"ס עם הכולל : וכזה קרי הוא כמבואר רמזיא דבאי קרא דזה אומר תמו"ס ר"ל לריך שממיר קהיה מקיים אלו השני עניינים העולים גימט' קמי"ס שהם אנכי שמ"ע וכזה קזכה שקהיה עם ה' אלהיך ר"ל בארץ שהיא חסמ ממלתו יתברך משא"כ אס ת"ו קארשל מאלו קלך בגליות והל"א מחסת רשוקו יקב' כנז' כי בגליות אכן קחה רשות השרים ודו"ק כי נבין הוא :

ואמר אליהם שמע ישראל את"ס קריבים היום למלחמה על אויביכם אל ירך לכבכם וכו' והדקרוק מבואר דלכאורה קיבכ אתס הוא יקורה דסול"ל שמע ישראל אתס קריבים היום למלחמה וכו' . ואפשר לבאר בדרך רמז ע"פ מ"ס סר"הג מוקרח"פ זלה"ה כס' נ"ח באות ע' כי מעלות שזוכה בהם העניו יזכה ראס ולא למלחמה הוא נולק ואויביו נופלים תחטיו עכ"ל"ה ז"ל . והנה נודע כי כתינת הענוה רמוזה כקיבכ את"ס כי היא נוטריקון "אפר" קולעה "מה" שמאלו השלשה קישרש בלב הנלככ הענוס . וא"כ זה אומר הכהן אל העם שמע ישראל כי מסיבכ את"ס קריבים היום למלחמה וכו' . ולכן אל ירך לכבכם וכו' ופשוט הוא :

עוד אפשר לרמוז אומר קמיס קהיה עם ה' אלהיך והוא כהקדים את הידוע כי סס יכו"ה מורה רמיס ושס אלה"ס רין . עוד ידוע דכסס שתיב האדם לקבל קעוכה כן קיוב אס הוא הפך ק"ו ולא יכעוע הלא מקכלה כשמחה . וא"כ ; "א קמיס קהיה כין עם ה' וכן עם אלהיך ופשוט . ו עיין מ"ס לעיל ככונת הפסוק ואהככ לרעך כמוך יעו"ש כפרשק קדושים וקיבכ קמי"ס היא נוטריקון "קקכל" מרותיו "קקבך" מאהבה ודוק :

צדק לרק תרדוף למען חס"ה וירשת "את" הארץ אשר יח"ה אלהיך וכו' כבר דקדקתי לעיל רכינר הכתוב אומר הקירא לעשות המלטה ע"מ לקבל שבר ואדרכה הקנא אומר אל קהיו כעכדים וכו' עי"ש מה שתירצתי משס המפ' ז"ל וגם כדכרו רז"ל שאמרו האומר קלע זה לל"קה על מנת שיחיה כני וכו' עי"ש ואפשר לרמוז כהאי קרא רמז אחד והוא ע"פ מ"ס כפ' קלוה הקדמה דהשכינה שהיא כתינת אות ה' כידוע איך לה קר"ח אורות ועל ידי עוניותינו הם מהפשעים ממנה והלדיוק ככה מעשו העוכים הוא מתזיר האורות לה עי"ש כהקדמה הנז' מסיבכ מולאה עוד ידוע מארז"ל כי לרק הוא רמז לקסוכה ולקורה וידוע כי בזמן הגלות שהיא מעונותינו אין השס ולא הכסא שלמים וחסרים אוקיות או"ה . וכזה יקבאר בקלרה דז"א לרק לרק הן קורה וקסוכה קר"ף ויהיה כוונתך למען קי"ת ה' רמז לקח"י אורות השכינה . ואז ודאי קזכה וירשת "את" הארץ ר"ת או"ה ואז אשר ה' אלהיך וכו' ודו"ק :

ואתה חכער הדס הנקי מקרבך כי קעשה הישר בעיני ה' . איבא למירק כיון שלא נודע מי הכהו כינר וכער הדס הנקי . ורש"י ז"ל פירש מניה שחס נמלא הסורג אחר שנערפה העגלה הרי זה יחרג והוא הישר בעיניו וקב' יעו"ש . ואנח עני"א נראה לבאר הענין בס"ד והוא כהקדים מ"ס הרב עיר מקלט על מלטה זו וז"ל הנה לערוף העגלה כנחל איתן הענין הזה היא עמוק מי ימלאנו ועיין מ"ס הרמב"ן וכו' מאירק עיניס רהוא כדי להשתיק סמ"ל המקטרנ הגדול עי"ש . וכאכ עוד ששמע מפו אוס נאמן ומקובל הנס הגדול הנעשה כעגלה ערופה שאחר כמה ימים שנערפה ולא ממנה קולעק גדולה ואזקה קולעק הולככ אחר הכולט ונתדבק ככנדרו ואין כריה יכולה לעוקרו מכנרו עוד שיקמהו כל הרואים וס"ד כר מקנלנל ובא לפני חכמים וידעים הסוד ומכירים שהיא הכולט וקופסית אוחו ומוסרים אותו לטיק דין לעשות בו משפט עכ"ל יעו"ש . והנה ידוע דליבא מירו מה שאומרים רז"ל דלא רמזו באורייתא . ואפשר שזה הסוד הוא כמוס ונעלס כפסוק זה כפי מה שקורנו האל והכ' והוא כך . ואח"ה היא נוטריקון "ואחר" אשר "תערף" העגלה . קבע"ר הד"ס "הולעק" "כנפא" "עולה" "רודפת" "ההורג" "דכוקה" "מלכוסיו" . הנקי"י "הדבר" "נודע" "קובל" "יקודים" . מקרבך כ"ו קעש"ה "מיר" "קמיס" "ירודפיס" "ככ" "כולס" "כי" "תפסוקו" "חכף" "ער" "שישפטוהו" "הדינים" . ודו"ק כי נכון הוא :

ואחר שכתבתי זה ראיתי להרב הנזכר הביא משס רכינו כהיו ז"ל דמ"כריו איבא הוכחה שהקולעק הוא כעלמה הורנת לרולט עכ"ל יעו"ש

ויקרא

פרשת שופטים

יעקב

יעו"ש . וגם עפ"ד אומר שגם זה נרמז כאופן זה :
 "ואחר "השר "קערף "סענלה "קולעת "כנופא "עולה
 "רודפת "הסורג "רמו "מבקשת "היא "נוגפחו "קובל
 "ישראל ורו"ק כי כרוך היא :

כי תקרב אל עיר להלחם עליה וקראת אליה
 לשלום . הנה אפשר לרמוז כס"ד והוא ע"פ
 מ"ש סרב חיד"א ז"ל וז"ל כקילור ועוד יש קועלת
 במתק האסכס בין ארס לחפירו והוא הידוע דקרו"ג
 מלות הנאמרים בקורה הם שיעור קומה שהם רמ"ח
 איברים ושק"ה גידים ידוע . והנה כמו שאם הוא
 חקר אכר אחר הוא ככחינה בעל מוס כן אם ת"ו
 חיסר מלוה אחק אינו ראוי מקרי אכל לכאורה קשה
 דמי הוא ואיום הוא שיוכל לקיים דקרו"ג וקירץ דעל
 ירי סתהבה יתקיימו וכו' . וזה כונת הכתוב ה' עוז
 לעמו יתן ה' יכרך את עמו בשלום עכל"ה יעו"ן כד"ק
 בס' אסכת רור . וידוע דעיר כינוי לנוף כנז' במדרש
 ע"פ עיר קטנה ואנשים כס מעט וכו' יעו"ש . ומעשה
 ז"א כי תקרב אל עיר זה הנוף להלחם דכילד יהיה
 תקונו לז"א וקראת אליה לשלום ורו"ק :

ועוד

יתבאר כס"ד ולהבין דלמה נקט חיבה
 עליו"ה דהול"ל כי תקרב אל עיר למלחמה
 וכו' . אכל יוכן והוא כהקדים את קידוע מ"ש המפ'
 ז"ל ע"פ כי חלק ה' עמו והוא כי שם יהו"ה כ"ה אית
 ליה ארבע מילואין כידוע וסס עקמ"כ ומספרם רל"כ
 וחליו קי"ו . וידוע רכנלות אין ססס שלם שנאמר כי
 יה על כס י"ה וכו' וזה כונת הכתוב הנו' עכסיו כי
 חלק ה' עמו ר"ל חליו מספר סס יהו"ה ולא יש כי אם
 מספר עמ"ו דוקא שהוא קי"ו ואין מקווים ומלשים
 גם לחליו האחר שהם קי"ו הנשארים . וזה כיארו
 כונת הכתוב רני ושמתו כס ליון כי הננ"ו כא ה'א
 נומט' קי"ו ע"ס עכ"ד . ועוד ידוע כי ירושלם נקראת
 עיר . עוד ידוע כי עיקר של החורבן היה בעון שנאת
 חנם . ומעשה זה אומרו כי תקרב אל עיר להלחם וכי
 קימא דמה היה המלחמה לז"א עליו"ה דוקא שהיה
 נומט' קי"ו ע"ה . גם עליו"ה אחרות ע"ל י"ה שהם
 פרודות מן ו"ה ואחר רולס להשלים ססס ולחברו לזה
 אמר דע דלא יש שום תיקון אלא וקראת אליה לשלום
 דוקא ע"כ :

פרשת תצא

סמיכות

כי תעשה הישר כעניו יהו"ה כי תלך
 למלחמה על אויבך ונתנו ה' אלסיך
 בידך וכו' . יוכן כונת סמ"י ועוד יש לדעת דלמה
 נקט כעניו ה' והול"ל לפני ה' . אכל אפי' לכאר כס"ד
 כהקדים את הידוע מ"ד כנמ' דישר כונו לעניו דהוא
 מכונה כסס זה . עוד ידוע מ"ש הרב מופ"ק

מוהרב"ק ז"ל משם הרב מוהרי"מ ע"ז כס' נפש חיים
 מכלל המעלות שזוכה בהם העניו דאם ילך למלחמה
 דהוא נוטח ואויביו נופלים תחזיו עכל"ה יעו"ש . עוד
 נק' את הידוע כי העניו זוכה להפך מידת הדין
 לרחמים . והנה ראיתי להר" שער הפעולה שכתב דמהו
 כונת מהפך מידת הדין לרחמים והוא כי האל יתכרך
 ברא עולמו בחמשה חסדים וכל חסד רמוז בו סס
 יהו"ה וא"כ חמשה פעמים יהו"ה הם כנמ' עי"ן וזהו
 כונת הכתוב הנה עין ה' אל ירחיו והזוכה להמתיק
 גם הנכרות להיות גם סס יהו"ה נקרא עליהם
 אז יהיה נ"כ חמשה פעמים יהו"ה נגד חמשה נכרות
 וזה כונת הכתוב עיני ה' אל לדיקים וכו' ועל כחינת
 זו נקראו בית ישראל כר"ס ה' לזאת כי כר"ס נומט'
 ס"ד וזה כונת הכתוב ונת מלא חן כעניו ה' וכו' רל"ל
 שקיבל החסד משתי עיניו כי גם הדין נהפך לרחמים
 אללו עכל"ה שה"ת הנו' יעו"ש כד"ק :

ומעשה

כזה יתבאר כונת סמיכות הנו' דזה
 אומרו כי תעשה היס"ד דייקא שהוא
 כינוי לענוה כנז' כזה קוצה לשתי מעלות רמות
 וגשנות האחת בעיני ה' דייקא ר"ל שתוכה למתק
 מידת הדין לרחמים והקבל תמיד החסד משתי עינים
 שהוא רמוז מיר" שמות יהו"ה כ"ה שהם כחינת עיני
 ה' כנז"ל . וגם מלכד זה כי תלך למלחמה וכו' אז
 ונתנו ה' אלסיך בידך וכו' כאשר כת' הר" אבי התעורה
 מוהרי"מ ע"ז כנז"ל ורו"ק :

עוד

אפשר ליתר כס"ד כונת סמיכות הפרשה
 שלמעלה כתיב ענין עגלה ערופה וקיים
 ואזה כבער הרס סנקי וכו' וסמך ליה כי תלך
 למלחמה וכו' ונתנו ה' אלסיך בידך וכו' והוא כהקדים
 מ"ש כארו"כס סרב מלל לאברהם הקדמה חדשה משם
 הר' כנרי אהרן ז"ל טעם דלמה מכיאים עגלה ערופה
 כענין של שפיכות דמים והוא מפני שידוע שאומנות
 מלאך המות הוא להרוג את הכריות וכשא"ס הורג
 את הגפס אז הוא לוקח אומנותו של מלאך המות והכף
 הוא עולה ומקטרנ עליו לפי שכל אומן בר אומנותיה
 שני ולכן ליונו האל יתב' להביא עגלה ערופה כדי
 לפייסו למל"ה כדמיון שעיר של עזאל שמכיאים
 כיו"ה כי דע על כל עכירות שבעולם יש לו חירון
 להרס שהיל"הר הסיחו וממילא הוא פטור מן העונש
 ולא מקרי שחטה מטעם כל שחכתי כשמירתו וכו'
 מש"כ על עון שפיכות דמים אין לו חירון כי על זה
 לא אפשר להסיקו כנז' מטעם כי כל אומן שני בר
 אומנותיה כנז"ל עכל"ה כקילור ועי"ן מ"ש לעיל
 כמנולת קינות כזאת הסקדמה יעו"ש . כלל הול"ה
 מד"ק כי כיון שיתכפר להם זה העון אפילו שיש כירס
 עונות אחרים הם נחשכים ככחי' לדיקים כי יש להם
 טענה מספקת לכל העבירות וא"כ כיון שכן ודאו דאף
 דיולאים

ויקרא

פרשת תצא

יעקב

קב

ומכטל מעשה עכ"ל בקיבור ועיין להרכ כרית יעקב פיקוסי כרופי הקשוכה מה שכתב כזה בארובה יעו"ש :

ומעתה כזה אפשר לבאר דברי המסרה דזה אומרו תשלח חינוך ר"ל אם ככלל העונות שאתה עושה יהיה כיניסה עון הכעס שהיה חרון אף אז רע כי היום כזה גרמא בנוקין תשלח את האם רמו לנשמה דיקא שהיא מבחינ' אם הבנים כנו' וא"כ לריך לחזור כהשו' ער שתקין מה שקלקלק וכי תימא דאף אם אחזור בתשובה עכ"ל לא יתקין הקלקול כי מה קועיל הקשוכה ר"ל אחי ריכור ומכטל מעשה לזה אמר זה אינו אלא יהיה תיקון וטעמא טעו"ס לזה אמר תשלח רוחך ובראון וכל לרמוז חינוך הנז"ל כי על ידי התשובה הוא חוזר לבריה חדשה וא"כ נ"כ כענין התשובה הו"א מעשה ואחי מעשה ומכטל מעשה וכנו' כדברי הרכ ז"ל ודו"ק כי קלרתי כמובן :

כי יקרא קן לפנך כדרך ככל עץ או על הארץ וכו' . והדקדוקים מבוארים רהול"ל כי קראת . ועוד תיבת כדרך דקאמר ולא נקט בלשון אחר . גם תיבת ככל יתירה . ואפשר להבין פסוק זה כדרך רנו והוא ע"פ מה שראיתי להרכ לב אריה אשכנזי ז"ל כפ' בשלח שהוא נא"ה דורש ככוננת האי קרא האומר כפ' תשא וז"ל לך רד כי שחת עמך וכו' סרו מהר מן הדרך וכו' וז"ל יובן ע"פ מ"ד כילקוט על פסוק קוולותיו תתלים וכו' אמר רבי זעירא אפילו דברים שאתה הו"א קוליס כהורס הם תלהים ויכולים הם להחריב את העולם ולעשותם קל וחורכה כתיב שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד אם אתה מסיר קולה של ר"ק ונעשית רי"ש אתה מחריב את העולם וכן כתיב לא תשאמוה לאל אחר אם אתה נותן קוץ על הרי"ש אתה מחריב . וכן כתיב אין קרוש כה' וכו' אם אתה עושה מן כ"ף כ"ת אתה מחריב וכו' . וכן כתיב כחשו כה' אם אתה עושה מן כ"ת כ"ף אתה מחריב וכו' עכ"ל יעו"ש . וזה אומרו כעת שעשו ישראל את העגל סרו מהר מן הדרך דיקא ר"ל שפגמו בעונם זה באהיות הללו שהם רל"ת ורי"ש וכ"ף שהוא אוקיות דר"ך הרומזים לאחדות שלו ועשו עגל מסיבה וכו' וכזה יתבאר האי קרא ויסירו כדרכי ה' ר"ל שלא יפגמו בתיבת דר"ך מטעם כי גדול ה' עכ"ל ה"ל א סנו"ל עי"ש כד"ק ורפח"ח :

והנה הרכ הנז"ל ז"ל אנהרינהו לעינין כדכרוו הללו ואמרתו עפיר"ק ניקנו כאנב להבין איזה פרפראות והוא כחלה אפשר להבין כונת האי קרא וקאמר דוד ע"ה כד"ק וז"ל דרך עקר הס' ממני ותודתך חנני והדקדוק מבואר רהול"ל דברי עקר מהו דרך . ועוד למה נקט ותודתך ככינוי והו"ל לומר

דיוולאים למלחמה הם נוטחים משא"כ כשכירם עון ש' הרינה אזודאי ר"ל ינלחו כמלחמה מפני המקטרנ ואין להם תירון לפטור את עצמם וזה כרוך . וכזה מעשה מכוארת כונת סמיכות הפסוקים דזה אומרו ואחך תבעד סרם הנקי וכו' על ידי מה על ידי שהבאת עג"ס ערופה ונתת שוחר למקטרנ וא"כ הוא משתתק מעליך ואז רע כי תלא למלחמה וכו' לא תחוש ואף דאתה כמלחמה וק"ל כי השטן מקטרנ כשעת הסכנה עכ"ל לא תחוש אלא אני מבשרך ונאנו ה' אלהיך כירך וכו' ומובן :

כי תלא למלחמה וכו' ונאנו ה' אלהיך כירך וכו' . והדקדוק מבואר רהול"ל כי תלך ולמה נקט תלא וסמפ' ז"ל כבר הירטו לזה . ואפשר לבאר כדרך רמ' וסוף ע"פי הקדמה שהבאתי לעיל כפ' הקודמת משם הרכ מוהרא"ש ז"ל רכזות שני עניינים אכן זוכים להכניע כח של סמ"אל והאויבים והם עולים נימ' ה"ל"ה שסם אכ"כי שמ"ע עו"ש . וא"כ זה אומרו כ"י ר"ת באשר יקיס תל"א ר"ל אלו השני עניינים הרומזים כתיבת תל"א אז רע דכבר אתה מוכן למלחמה על אויביך ומבשרך ונאנו ה' אלהיך כירך כודאי ולא תהיה חושש כלל לשום דבר ודו"ק כי הוא רמ' נכון :

מסרה הביאה הרכ חיד"א ז"ל כס' חו"א כסדר זה וז"ל תשלח שלשה . תשלח חינוך . תשלח את האם . תשלח רוחך ובראון עכ"ל . ועיין כדברי הרכ מ"ש ביאור כזה יעו"ש כד"ק . ואכזא החורי הרי לבאר כוננת כדרך רמו כס"ד והוא כהקדים את הידוע מ"ש חכמי המוסר משם רבינו האר"י ז"ל כי בכל העונות שהארס עושה עכ"ל אינו נורס שהתלק ממנו נפש הקרושה כי אם דוקא כעון הכעס ס"ו גורס אז סילוק הנפש הקרושה וכל לו נפש מל"ה סט"א כסוד הכתיב טורף נפשו כהפ' עכ"ל ועיין כס' הקדוש ר"ח ז"ל . עור ידוע והנפש היא כלולה מנ' כחינות דהם נר"ן וא"כ כזה העון נורס סילוק גם לנשמה המכונית כשם אם שהיא שורשה מספי הכיכ"ה הנק' אם הבנים כמבואר ליו"ח . עור נקדים את הידוע מאמר רז"ל דאין לך דבר שעומד בפני התשובה ע"כ . עור נקדים מה שחקרו הראשונים ז"ל חקירה עלומה כענין הקשו' דאין היא מועילה מעיקרא וסלא ידוע דעל ידי העונות היא עושה מעשה הן גורס פגם בעולמות העליונים כידוע וכן כמו שאמרו רז"ל דבואר מזיקים ר"ל ובפרט כעון הכעס דהוא עביר עקירה לנפשו ונשמתו ורוחו הקרושים כנו' ואין לך מעשה גדול מזו והתשובה היא דכור . כעלמא ואכן קי"ל לפו"ס דינא רלא אחי ריכור ומכטל מעשה ותירטו לנו קירון נכון והוא דעל ידי התשובה הקב"ס כורא את הארס כריה חדשה וא"כ אין לך מעשה גדול מזה ואחי מעשה

ויקרא

פרשת תצא

יעקב

לומר והקורה וכו' . אך לפי"כ ובהקדים עוד הקדמה
 אחת שכתב הרב בעל שתי ידות כפרשת בראשית וז"ל
 טעם למה התחילה הקורה כאות כ' בראשית ואלא
 הסדר של האותיות התחלתם הוא א' תכל דע מ"ש
 הרב מוהר"א פנאיו וז"ל תלמיד הרב הקדוש האר"י
 זיע"ה ככונת מאמר רז"ל הלכות היו ארבע ורחבן
 ששה עפחים והטעם דסיו דוקא ששה כי אמונה
 אומן כי הוא סוד נפלא וראוי לכל כר ישראל לירע
 הדבר והוא שרמז הקדוש כ"ה ליתן תורה לישראל
 כקדר ששה עפחים רז"ל לומר ששה קדרים כמו
 ששה קדרים של המשנה ולה חמשה כמו שהוא עתה
 ואותו ספר השמי היתה התחלתו כאות א' והיה
 ראוי להיות בתחילת הקורה וכל ספר היה ראוי
 להיות עפח ארבע ועפח רחבו וזה הספר של אות
 ה' הנזכרת הוא תחילת כאות א' והיא תורה האלילות
 ולכן התחלתו כאל"ף לרמז שהוא מעולם האלילות
 ולא כסוד כ' שהוא תורה בריאה וההכרח כינויה כי
 תורה האלילות היא כולה שמופיו יתברך והכל הוא
 לירוף אח"כ משא"כ תורה הבריאה יש בה עניינים
 רבים וכו' ולכן אמרו רז"ל כי הלוחות היו שני עפחים
 בידו יתב' וב' של ריות כאמלע וב' בידו של מרע"ה
 לרמז שהקב"ה לא רצה ליתן לנו שני עפחים דהיינו
 הוה א' והוה ב' אלא מס' שנות ואילך ובגדה ידו של
 מרע"ה וחטף ס' בראשית ולעת"ל כביאת משיח לרקנו
 יתגלה לנו ס' אות א' וגם תמלא שנהגלה גם כימים
 הללו ליחידי סגולה וזה סוד מאמר רז"ל כי בתורתו של
 רבי מאיר כתוב כתובת אור"ב כאל"ף וכוונתו וזה סוד
 כי תורה חדשה מאתי תלא וכו' עכ"ל ה' בקיבור ע"ש
 כד"ק בארובה :

והנה

יודע רכל זה הענין הנור' לנו גרמ"א
 כנזקין הוא עון העגל ופשוט . וכבר
 הקדמנו כי בעון העגל פגמו . פגם גדול באותיות
 דר"ך וא"כ זה אומרו ארונינו דוד מלכא כנו"עם דבריו
 דר"ך שקר ר"ל שאותיות הללו של דרך שהם היו לי
 לגרמ"א כניזקין שיקרתי כך חלילה אם כן אני בא
 בכקשה הסר ממני וכזה בודאי הזכר אז ותורתך
 דייקא רמו על ס' אות א' שהוא כינוי לתורתך שכולו
 סודות שמופין כנו' חנוני וכו' . וזהו ג"כ אפשר לכאר
 כס"ד שזה כינת הנביא באומרו למה קאמר יעקב
 ותרכי ישראל נספרה דרכי מה' ומאלהי משפטו
 יעבור וכו' וכבר יודע שכל המפ' ז"ל מקשים רלמה
 נקע יעקב וישראל . ועוד מה לשון אומרו ותדבר
 ישראל דמוכח כאלו הוא נזר עלינו שנדבר כן ומה
 כונתו . ועוד אומרו נספרה דרכי וכו' והול"ל מעשי .
 ועוד מה בונת אומרו מה' ומאלהי . וכל המפ' ז"ל
 דרכי ק'תס כזה . תכל לפ"ז יתבאר ובהקדים עוד
 את היודע מ"ש המפ' ז"ל כי תיבת יעקב הוא מורה

על ישראל כשהם כגלות ותיבת ישראל מורה כשהם
 בארץ . עוד יודע דעיקר נזידת הגלות הוא כתיבת
 עון העגל הקודם זה היו זוכים להיות חירות משעבוד
 מלכויות . וא"כ זה אומרו למה קאמר יעקב דייקא
 דמורה על היות ישראל כגלות היה ראוי דוקא ותדבר
 ישראל שהוא לשון שרה ומי הגורם לנו זה הגלות
 לה"א ככפיל"א הדברים ואירץ נספרה דרכי דייקא
 ר"ל שבעו"הר ספרתי ופגמתי באותיות דרך וכנזכר
 ולכן זה היה הגרמ"א מה' וגם מאלהי ר"ל כיון מדת
 הרחמים שהוא רומז לשם יו"ם כידוע וכיון מדת הדין
 שהוא רומז כתיבת אלהי משפטו יעבור שאמרו ונזרו
 עלינו אלו הגלות :

מעשה

אבאר קרא רידן עפ"ה ובהקדים עוד
 מ"ר חכמי המקו' ז"ל כי טעם לאלו
 הגלות הם כשכיל פגם אות הכרית שהוא כיוס"ד
 שקרוי כספ כ"ל כידוע ליו"ס וכיון שאין מתקנים זה
 סעון יסיה אז תקרובתא דנאלה עיין כספר קרנות
 לדיק הנד"מ יעו"ש כזה . והז"ל כגמרא נחנו טעם
 לגלות הוא כשכיל שכיוו כה תלמודי חכמים יעו"ש .
 עוד דרשו כשכיל שלא עסקו בתורה ומקרא מלא דיבר
 על מה אברהם הארץ על עזבם את תורתו . ונקדים
 מ"ש הרב מוהר"י אלגאזי ז"ל כספר מ"ל באות ה' כי
 תיבת ארץ הוא כינוי לתורה וזה טעם בהזכר יגלו
 שמים עובו וארץ מתקוממה לו ר"ל אומתי יגלו שמים
 עובו כומן שארץ זו תורה מתקוממה לו עכ"ל יעו"ש .
 עוד כתב באות ע' כי תיבת ע"ץ הוא כינוי לת"ח
 יעו"ש . והנה זה ברור כי כיון שאין מתקנים פגמים
 הנז"ל בודאי שהקב"ה גואל אותנו ושלח לנו את
 המשיח . ויודע מ"ש כזו"הק כי המקום אשר יתגלה
 ממנו משיח לרקנו ויבוא לגאול אותנו כבי"ה הוא
 קרוי קן לפור יעו"ש . וזה אומרו כי יקרא קן לפור
 לפינך ר"ל אם תרלם שיהיה הנאלם כדרך מקרה
 שתבך יתגלה המשיח וזהו כדרך מקרה ולא על ידי
 יסורין וחכלי משיח . הנה דע לך כי אפשר להיות זה
 הוא כשתקנו מעשיכם מכל הפגמים אשר המה
 הין סיבה ונרמה לגלות והתחיל למנותם אחת לאחת
 א' הוא כד"ך דייקא ר"ל כרי שתקנו עון שפגמתם
 באותיות דר"ך וכנז"ל . גם ככ"ל דייקא הוא כינוי
 לפגם הכרית שהוא פגם היסוד הקדוש המכונה
 כתיבת כ"ל כידוע ליורעי קן . גם ע"ץ הוא רמו
 שיהיה ככבודן של ת"ח המכונים כספ ע"ץ כנו' ולא
 יוזלו כהם כי זה היה עיקר גרמ"א דתורכן כנו' . גם
 על הארץ הוא כינוי ללמוד התורה שהוא קרוי כן
 כנו"ל . ואומרו אפרוחים או כלים וכו' עיין בתקוני
 ז"הק מה שרש"י על הקורה יעו"ש . וזה שסיים
 כיון שתקנו פגמים כנו"ל אז בודאי שלח תשלח את
 האם ואת הכנים תקח וכו' וכא לרמז כי נהיה אז
 כנר"ס

ויקרא

פרישת תצא

יעקב

קג

בנר'ס המעלות שהאל יתב' יסלק לנו את הא"ס
נטריקון הנואלים "אלוהי משיח וינאלו אוחנו
ונחזור תחת רשאו יתב' וזו אומרו ואף הכנים תקח
לך ורו"ק כי נכון הוא :

כי קבנה בית חדש ועשיה מעקה לבגד ולא תשים
רמים כביתך וכו' אפשר לבאר האוי קרא בדרך
רמזו והוא ע"פ מ"ש המפ' ז"ל דזו הפסוק קאי על
בעל הקסו' שהוא הכות שהוא כינוי לנוף מחדש יעו"ש
כד"ק. וע"פ הק"ממס אפשר לרמוז האוי קרא אבל
כהקדים את הידוע מ"ש הרב הקדוש האר"י ז"ל ככונת
הכתוב ויהי נועם ה' אליהו וכו' וז"ל הנה איתן לן
פ"ר נבורות והם תמיד מתחלקים לחמשה חלקים כל
אחד כ"ו ונרמזו כהאי קרא של ויהי נועם דאית ביה
חמשה פעמים נ"ו ועיקר מיתוקם ככח שס א"ל והוי"ה
זה רמזו בתיבות ווי"סי גימט' ה"ל וגם אמר ה' וכו'
שהוא למתק את נ"ו סנו"ל עכ"ל יעו"ש. והנה ידוע
כי עיקר הקסו' הוא שע"י עולם תשובתו יזכה להמתיק
את בחינת הרין מעליו ע"ד גמירא ולהמשיך החסדים
במקומם ולא יניח עוד יניקה לסט"א והקל"ו עליו
כלל. עוד ידוע מ"ש הרב כל"ק כי הסט"א היא
מכונת כסם מלכ"ה עיין כד"ק בפסוק הנה ילדה
מלכה נס היא בניס לנחור אחיק וכו' יעו"ש כד"ק
מ"ש בארו"כה :

ומעתה אפשר לבאר רמזו דהאי קרא רז"א
כי קבנה בית חדש ר"ל כאשר תחזור
בחטיבה ותקנן הכית שלך מחדש שהוא הנוף שהיה
נהרס מקורם ע"י העונות העיקר הוא ועשיה מעק"ה
לשון תיקון הוא ועשיה ותיבת מעק"ה היא גימט' א"ל
מלא ופשוט דהם עולים רי"ו לבגד"ך היא גימט' נ"ו
כדקדוק והוא רמז להמשיך את החסדים שתנבכו על
הדינים וכוה ולא תשים דמיו"ס היא גימט' מלכ"ה שהיא
רמז לבחינת הסט"א והקל"ו עוד כביתך וכו' וגם היא
גימט' מאר"י"ס שהוא רמז לסמ"אל כידוע הרי נרמזו
ק"מ וזנבאו שלא יהיה להם עוד שליטה בנופו ע"כ
ורו"ק וא"ש אה"ס :

פרישת תבא

סמיכות ענין מחית עמלק לפרישת הכיבורים
באומרו תמחה את זכר עמלק וכו'
וכו' אפשר לבאר כס"ד ע"פי מ"ש הרב הגדול נר
המערכי כס' הכהיר הנד"מ שער החלר כסוי קל"א
כנטיה הנאזה כמה היא מאוסה וכשכח דאית בעונה
וכיאר כמה ענינים בארו"כה וזה האריך לנו ככיואר
מאמר רז"ל על פסוק זכור את אשר עשה לך עמלק
וכו' ד' תנחום פתח זכרונכם משלי אפר אמר הקב"ה

לישראל בני הו' זהירין כשאי סוכירוח שכתבתי לכם
באורה תמחה את זכר עמלק ונאמר כי מחה תמחה
את זכר עמלק משל אפר משלי אפר את זכר את
כניו של אברהם אע"ה הוקו שהמטיל עלמו כאפר
שנאמר ואנכי עפר ואפר וכו' ואם לאו לבני תומר
גביכם הפקינו עלמיכם לשעבוד וכו' עכ"ל יעו"ש.
והוא תמוה וכיאר הרב בקולור וז"ל ומכל הרברים
האמורים כשב"ח המגיע לנו במעלות הענוה נראה
שלינו ית"ש כי מחה תמחה ולריך לזכות מכל עונותינו
כי אז יכנע וימחה מן העולם ונראה כי כאשר נהיה
ענוים כהמת ובהמים נוכל לתקוות ולהאכירנו מלמעלה
דמירה הענוה כולנו איקנשו וכו'. וזוה אבא לכיואר
מאמר הנז' זכור את אשר עשה לך עמלק אמר הקב"ה
לישראל בני הו' זהירין כשאי זכירוח שכתבתי לכם וכו'
ורואה אתי שאן לך מירה טובה ממעלת הענוה וכו'
עי"ש כד"ק בארוכה. הוולא מזה כי על ידי הענוה
נזכה למחות שמו של עמלק. והן ערו"ג מ"ש הרב
הנז' איקו גופיה משס הרב כינה לעז"ס ז"ל עיין כד"ק
כסוי קל"ט וז"ל כקולור שהיה עיקר כונתו יתב' כענין
הכיבורים שהיא מירה שהכנעה וכו' ולזה הם האמרים
כל הנשמה תהלל י"ה וזה אחר מן הטעמים של הכה"ה
הכיבורים לתקוע כלבנו המירה המעולה ותשובה לכו
היא לכל המעלות היא מירה הענוה שאפי' אגריפס
המלך מביאם על כתיפו וכו' עכ"ל יעו"ש :

ומעתה עפ"ר כזה הרי הוא כמבואר באר הטוב
כונת סמיכות ענין מחית עמלק להנאח
הכיבורים כי עיקר מחיתו של עמלק הוא על ידי
הענוה וענין הענוה היא כלמדת ופניה אללנו היה
על ידי הכיבורים שאנן מביאים כנו' שזה עיקר טעמה
של מלוא זו כדי שתהיה תקועה כלבנו המרה החשובה
הואת כנו"ל ורו"ק וכו' :

והיה כי תבא אל הארץ וכו' ולקחת מראשית
וכו' יש לרעך דלמה תלקח בראש הכיבורים
ככונת הארץ ומה תלו זה כזה וכבר המפ' ז"ל המה
כספ' דהם דרכו קס' קס' כזה. ואפשר לבאר כס"ד
והוא כהקדים את הידוע מ"ש רש"י ז"ל בתפולת הקורה
אמר ר' יוחנן לא היה לריך להחיל את האורה אלא
מהתם הזה וכו' שהוא מלוא ראשונה שנלטו עליה
ישראל ומה טעם פתח בכראשית' משום כח מעשיו
הגיד לעמו שאם יאמרו או"כע הארץ גזולה היא
כדינו אנן אומרים הארץ היא כולה של הקב"ה כרלונו
נתנה לכם וכרלונו חזר ולקחה מהם ונתנה לנו עכ"ל.
והנה ידוע דעל זה הקשו המפ' ז"ל דאף על זה איכה
קושיא והוא וכו' מלך שנתן מתנה לעבדו היוכל לתזור
וליקח אותה ממנו ותירטו דכדינא לקחה אתר כך
והוא מדין דקיימא לן כל האמור בפרשת מלך מלך
מואר בו ובפרשת מלך כתיב ואף שדויתבס יקח ונתן
לעבדיו

ויקרא

פרשת תבא

יעקב

לעבריו וכו' עכ"ל עיין כרכי קדשו :

אמנם גם על זה הקירון שרו כיה כרגא והוא

דהחוס' ז"ל נמס' סנהדרין כזה הענין של כל האמור כפרשת מלך כתבו דזה הדין לא נאמר אלא דוקא כמלך אחר שהוא מולך על הכל אבל כתי מלכי לא עכ"ל יעו"ש . וא"כ מהיכן איך לן הוכחה ברורה רחלל יאכרך הוא מלך על הכל עד שנאמר דהואר לו ליקח הארץ מן האומות מדין כל האמור כפרשת מלך דילמא ס"ו איכא שחי רשויות וכטענת המינים כידוע דהן כן טוענים אבל כדי לקרן זה נקדים מ"ש הרב לקט יוסף ז"ל דע דמן הכיבורים הוכחה ברורה יולא לנו דהאל יאכ' הוא אחר ואין עור מלכרו עי"ש כד"ק כיבורים ועיין להרב שער הספ"ר הנד"מ דקס"ו ע"א יעו"ש :

ומעתה

עפ"ה א"ש דז"א והיה כי תבא אל הארץ וכו' וידוע רכל מקום שנאמר והיה הוא לשון של שמתהור"ל שמתה יהיה לך בשבא אל הארץ ותקם אותה מיד האומות וכי תימא ולשמחה זו מה היא עושה ואדרכא לער יהיה לי כי האומות טוענים עליו טענת גזולה היא וכו' מה איך לי להשיבם דהארץ היא כולה לאל יאכ' והוא לקחה מהם כרינא שכל האמור כפר' מלך וכו' ואזרא לה טענת גזולה כירינו אבל יש לנו לחוש שמה יטענו עלינו דמהיכן הוכחה איך לנו דהאל יאכרך אין עור מלכרו עד שקאמרו לנו דבסיקרא אחיא ליריכו לזה אמר ולקחה מראשית וכו' וליונו על הכבורים דמינייה איכא לן הוכחה דהוא כ"כ יכו"ל אחר ומלך על הכל וא"כ כרינא אקס זכיתם בה ולא תאשו לדבריהם כלל וזה תלוי כזה דוקא ורו"ק כי כדור הוא :

יצו

ה' אתך את סכרכה באסמיק וכו' . ראיתי להרב אנ"ד הנד"מ דקרא דלמה לא אמר באולרתיך וכיאר כדרך רמו יעו"ש כד"ק . ואפשר לכאר כס"ד כדרך רמו והוא כהקדים את הירוע מ"ש המקו' כי העניו זוכה להאיר עליו הארה משם יקו"ה כארכע מילואיו סקימנס עסמ"כ והס גימט' רל"כ כידוע . והנס תיבא באסמיק עולה גימט' ענו"ה ותיבא הכרכ"ה הוא גימט' רל"כ וכזה ס"ש רז"א ינו ה' אתך את הכרכה דיקא גימטריא רל"כ רמו שאירו עלוך ארכע שמוהו יאכ' וכי תימא כמה הזכה לזה סיים ואמר באסמיק ר"ל כשכיל העניה שהיא רומת בתיבא באסמיק גימט' ענו"ה ע"ה ורו"ק כי כדור הוא :

יפתח

ה' לך את אולרו הטוב את השמים לתת מטר ארלך כעקו ולכרך את כל מעשה ידיך וסלויות גויס רכיס ואסה לא קלוה . ודקרוק מבואר דמה קשר וסמיכות אומרו לתת מטר ארלך עם וסלויות גויס וכו' . וראיתי להרב אדרת אליהו

הנד"מ דכיאר ריוכן הענין ע"פ מעשה של נקדמותו כן גוריון שלוב מן הגוי מים כידוע והיה לו הגוי אללו כתחילה יעו"ש כד"ק . ואפשר לכאר כס"ד כדרך רמו והוא כהקדים את הירוע מ"ש חכמי המקו' ז"ל משם הרכ הקדוש האר"ו זיע"א כי עיקר טעמא לירידת הגשמים לעולם הוא כשכיל לעלות נילוטת הקדושה הטמונים וסקועים בארץ עכ"ל יעו"ש . עיין כס' גולל אור כסופו באות מטר יעו"ש כערכי הכינויים ונקדים עור את הירוע כי לשון לוייה הוא יאפרש לשון סיבור כמו שאמר הכתוב עתה הפעם ילוח אישי אלי וכו' וכזה ס"ש דזה אומרו יפסח ה' לך וכו' לתת מטר ארלך וכו' תימא עיקר המטר למה הוא לריך לזה אמר וסלויות גויס רכיס ר"ל כדי שיקבר הכי"ה המכונים בשם גויס כידוע . ורו"ק כי כדור הוא :

ועוד

אפשר לכאר כס"ד והוא כהקדים את הירוע מ"ש הרכ קור"א ז"ל דכלל מעלות ושכח ראית ליה לעניו דעל ידו יהיה זכיים לקדוהא דנאלה עכ"ל . וידוע דעכשיו עיקר החדשים ראינו לנו כשנס דסס מורים לרעה וכסס קיה תחילת לערינו ורעה דירן סס תמו"ז א"כ ולעת"ל יתפסו לעוכה ולכרכה . וזה אומרו ינו ה' אתך א"ס הוא נוטריקון א"כ תמוז רסס יהיו כחינת סכרכה כמס'לס ויתפסו לעוכה וגם לכרכה וכי תימא כמה לז"א באסמיק שהיא גימטריא ענו"ה ר"ל כשכיל הענוה תהיה הנאלה וכשתייה הנאלה אז תזכה לזה ורו"ק כי דמו הוא :

יקימך

ה' ל' לעס קדוש וגו' ראיתי להרב אנ"ד הנד"מ שדקק כי תיבא ל' היא יקו"ד נפיש וכו' אר עליוה כיאורים שוני'ס עיין כד"ק . ואמרתי אותה כסגסניו דאפשר לכאר כדרך רמי'זא והוא כהקדים הקדמה יקרה ששמעתי משם המס' ז"ל ככונת פסוק שאמר יעקב אע"ה ליוסף כעש שהיה רוצה לשלוח איתו אלל אסיו ואמר ליה הלא אסוך דרע'ס כשכס וגו' ויאמר לו סנני והקדוקים מכוארים דהול"ל הלא אסוך רועיס את הלאן כשכס . ועור הול"ל ויאמר סנני מאו לי דקאמר דהיא יקרה וקירלו וז"ל יוכן הענין כדרך רמי'זא והוא על פי מ"ש חכמי המקובלים ז"ל וזה לשונס ידוע רחיות הקדש סס שס כנפיש יש להס כל אחת כרכאיכ שס כנפיש וגו' דע כי על כל כנף מהס תקוק תיבא אחת מפסוק כרוך סס ככור מלכוהו לעולם ועד וכזמן שישראל סס כאהבה ובאחרות אז יהיו סכנפיש סנו' כמס'לס אך כזמן סס"ו יהיה כינייהס שנאת סנס אזי יקיה ס"ו פנס כשני כנפיש האחרונים החקוק ככס תיבות של לעו"לס ועד" עכ"ל חכמי המקו' ז"ל . וכזה כיאר המס' כונת קרא סנו' והוא דידע יעקב אכינו ע"ה זה וסש שמה יש כינו וכין אסיו שנאה וכפרט מענין התלומות

ויקרא

פרשת תבא

יעקב

קד

החלומות ידע כי נעשה מעט שנאה כינו וזין החיו והנורס הוא יוסף וזה נקוון יעקב אע"ה כאומרו הלא אחיך רועים אבל רואה אני כי שנאה יש להם כלכם עליך וזה ק"ו הנויע הפנס למעלה ונתמעטו כנפי החיות ולא נשאר מהם הלא ארכע העוליס נוטריקון כשכ"ס ואתה הוי הנר'מא כנויקין ולזה כיון שהכין יוסף חכי'מא כרמי'זא קובן רכרי לביו הזקן זה קנה חכמה מיד ענה והשיבו תשובת חכם ויהמר ל"ו נוטריקון "לעולם ועד"ור"ל אם בשביל תיקון שני כנפים הנו' הנשארים אתה חושש שמא כ"מ נפגמו א"כ מוכן לעשות שלום עמהם עכ"ל חכמי המפ' ז"ל ששמעתי משמס דרפת'ח . ועפ"ד יקבאר קרא הנוכר ובסקדים עוד את הירוע מ'אר"ל רעיקר תרבן כ"המק והגלות הוא היה רוקא בעון שנאת חנם הנוכר בנמ' ששאלו הפוא חכם לחכירו מפני מה ראשונים נקבלה קילס ולא האחרונים והשיבו שנקבלה עונם וכו' ע"ש בארובה . וא"כ בודאי כעו"הר כל זה הזמן שכ"המק הוא חרב הכנפים הנו' הם עריין פנומים אבל ודאי בזמן כיתא משיטנו ככ"א יתקן פנס הנוכר וידוע רעיקר בגאולה תהיה כשנהיה כאהבה ואין אתר מקפיד על חבירו וכל אתר מינן מעביר על מדותיו וכמו שכן כתב בפירושא הרב חיד"א ז"ל כביאור הפ' חנס נמכרסם וגו' עיין כ"ק כס' ר"ד יעו"ש . וזה רמו האי קרא באומרו יקימך ה' ר"ל שיגאל אותך ואז תזכה שיהיה היקון ל"ו הנוכר נוטריקון "לעולם ועד" הנו' וכי קימא על ידו מה נזכה לזה סיים ואמר לע"ס הוא נוטריקון "למעביר" על "מדותיו דכזה ודאי נזכה לגאולה והטעם כפי האמור רביון איכיה לנו זאת הכתינה ודאי אזדא השנאת חנם כי זה תלוי בזה ורוק :

ונתנך

ה' לרא"ש ולא לזכ והיית רק למע"לה ולא תהיה למע"ה כי השמע אל מלות ה' אלביכסם וגו' והדקדוקים מכאורים לעין כלי'א' אומרו ולא לזכ הוא לכאורה יקור' נפיש' . גם אומרו לרא"ש והוא ליק לומר ראש או בלשון אתר . גם אומרו למעלה ולא עליון . ועוד אומרו ולא תהיה למטה גם זה לכאורה יקור' נפיש' . וכל המפ' ז"ל רכבו קס'הס כהכנת זה הפסוק . ואפשר לבארו בדרך רמז' כס"ד והוא כסקדים מ"ש הרב אב"ד ז"ל כפ' יקרו והכאפי ר"ק לעיל כפרש' כלק ככונה הכתוב ואתם תהיו לי ממלכת כהנים וגוי קדוש וגו' אשר תדבר אל בני ישראל . וק"ד בקלרוב והוא כי בזמן הגלות אז חנן ח"ו חסדים אוקיות ר"ש משם ישראל ולא יש לנו כי הם אוקיות לי רוקא לפי שאוקיות ר"ש הם מורים על כתינת היחור השלם כסוד שמאלו התת ר"ש וכו' משא"כ עתה דוקא יש לנו כתינת קידושין שהם אוקיות לי עכ"ה כקילור ועיין לעיל כפ' כלק . וקרב המק' :

בעל ס' שם שמואל כתב כי זאת הכתינה של הרה"ש היא הורה לה לאומות העולם והסרים דידהו כסוד הכתוב הוי לריה לרא"ש וכו' עכ"ל . עוד ירוע מ"ש הרב אופ"מ ז"ל כס' יעקב כי תיכת ל"ה היא רומזה על הסע"ה והקליפה שהם מסטרא דאל אתר עי"ש בר"ק' עוד ירוע מ"ש חכמי המק' ז"ל ככונה הכתוב חתף עבר כיומלוך וגו' והוא כי בזמן הגלות ההשפעה תהיה כלה לנו על ידו מלאך מט"ט שהוא קרוי כתינת עבר משא"כ בזמן שסיה כ"המק קיים ולעת"ל גם כן ככ"ה תהיה השפעתו כהם מתחת ידו יקברך ולכן העיקר יהיה לנו והקמלית לאומות וז"ל חתף עבר היה מט"ט כי ימלוך וכו' עכ"ל עיין כס' טוב הארץ ובס' חסד לאכרסם כד"ק בארובה יעו"ש :

ומעתה

על פי כל הנוכר נבאר האי קרא רזה אומרו דאס חנן עושים רזון האל יקב' אז נזכה ונתנך ה' לרא"ש דייקא' ר"ל שנוכה לכתינה היחור השלם של ר"ש הנו' וחסו לראש לכתינת ר"ש וכשנוכה חנן לזה חזי ול"א רייקא רמו על כתינת הסע"ה והקלי' שהם שרים של האומות הכאים מכחי' א"ל אתר שהם אוקיות ל"א יהיו הם לזכ מה שאין כן עכשיו כי הם ככתינת הר"ש כעו"הר כנו' . ועוד הזכה והיית רק למע"לה נוטריקון "להיות" משפיע "עליכם" לעולם "האל ואז ולא תהיה למ"טה נוטריקון ולא "להשפעת" מט"ט "העבר כי אוקיות מט"ט הם אוקיותיו ורוק כי קלרתי :

ועוד

אפשר לבאר בונגס האי קרא בדרך רמז' והוא רכוי קאמר שאם תזכה לשמוע אל מלות ה' יקב' תזכה למשך עליך הארה עליונה שהיא מכתינת ספירה חב"מם הקרוים כסס ר"ש כידוע ליו"ט ולא הארה תתאה שהיא מכתינת מלכות שהיא כלילה רוקא מן כתינת שבעס ספירן תתאונות כידוע וסיה מכתינת כסס נוק"כא כידוע דליק לה מגימא כלום והיא מקבלת ההשפעה הלא לכתינה עלאה הנו' שהיא כתינת ר"ש וכשזוכה הארס למקום עליון הנו' אז הוא עולה למקום גבוה הרבה שיאירו עליו כתינת עקמ"כ כמילוי דידהו עם המקור של שם יה"וה ועוליס בין הכל נומטריא רל"ו ועיין כס' הרב הנשי"ה ז"ל כמג"ע אופן קמ"ט וקראה פלאות מעיין הארות הנו' כי כמעט כל בקשת מרע"ה וכל הלו התפלות שהיה מתפלל ליכנס לארץ הוא בשביל כתינות הארת רל"ו הנו' וזה שרמו באומרו אעברה נא ונאמר הכ"ר הטור"כ הזה שזכות הלו עוליס נומטריא רל"ו כדקרוק ע"ש בר"ק' . וזה רמו האי קרא לכתימה כרמי'זא כי בזמן שאהם שומע אל מלות ה' אלהיך כאשר סיים הפסוק אז תזכה לכתינה עליונה ורמו אוחה כחמילת הפסוק זאמר ונתנך ה' לרא"ש דייקא' כתינת הנו' שהיא חכ"מה המכתינת כסס זה ולא לזכ' :

נוטריקון

ויקרא

פרישת חבא

יעקב

נוטריקון לכחינת נוקב"א כ"ק שב"ע רמו להארה
 החקונה כנו' וכשזכה לכחינה עליונה הנו' אז קוצה
 "והיית רק" למעלה הם נוטריקון רל"ו רמו שיאר
 עליך אז כחינת שם יכו"ה כארבע מיליון הידיה שהם
 עולים גמטריא כן כנו"ל וכיון שקוצה למעלה הנו' אז
 ראוי אהה והגון שעל ירך תהיה הנאולה לישראל!
 ויכנסו לארץ כדי שגם הם יוכו בהארות הנו' שהם
 קלום כארץ כנו' כרכרי רכב מנ"ע הנו' וידוע רעיקר
 הנאולה היא על ידי דוד מלכא משיחא ואמתי רלכך
 רמו שמו הקדוש כאלו התיבות כי ס"ק והיית רק"
 למעלה" הם הק"ה והם גימ' מל"ך ריו"ד כ"ן וש"י ח"ו
 רי"ק כאלו התיבות ותמלא שהם עולים קק"ד כדקדוק
 ע"ה הם קק"ה וזה שקיים דכיון שזוכה לזה אז ודאי
 ולא תהיה למטה ר"ל בגלויח חתה יד האומות וכל זה
 אימתי כי תשמע אל מלתי ה' אלהיך לשמור ולעשות.
 ורו"ק כי רמו נכון הוא ועמוק קלמ ומחוק לח"ך וא"ש
 חת"ם וההי"כ :

והיתה

נכלתך למאכל לכל עוף השמים ולבהמת
 הארץ ואין מחירי' הנה ידוע מספרים
 הקדושים וגם מוזכר חרש אשר ככל הקליות האלו
 רומזים בהם נחמה גרולות ורב כרובא לכני ישראל
 יעו"ש. וגם עהה כדפס מחרש ס' מאו"ש וראיתי
 שרש שנים ושלשה פסוקי' מהם כסדר כרובא ונחמות
 יעו"ש. ועל פי דכריהם אמרתי לבאר כס"ה גם כן
 הפסוק הנו' כדרך רמו נכון והוא כהקדים להכין
 ולדעת דלמה כחילה נקט כזה הלשון נכלתך ולא
 אמר כשרך כמו שאשכחן במקום אחר שאמר יאכל
 העיף את כשרך וכו'. ועוד למה לא אמר לאכלה
 ולמה נקט למאכל. ועוד היבט לבל היא יהו"ה נפיש
 לכאורה והול"ל לעוף השמים. ועוד נ"כ תיבת הארץ
 למה והול"ל ולכהמה. ואפשר לבאר כס"ד והוא ע"פי
 מאי דאשכחן כי תיבת נכלה הוא לשון והעלה נכל.
 עוד דע כי תיבת מאכ"ל היא עולה גי' י"ד י"ד י"ד
 ל"א שהוא יחוד יהו"ה ארנ"ו. עיר אשכחן כי תיבת
 כל תפרש לשון חשק וחיבה כמו נכספה וגם כלתה
 נפשי וכו'. ועוד דע כי תיבת עו"ף היא עולה גימט'
 דכק"ם. עוד דע כי תיבת אר"ץ היא רומזה לשכינה
 המכונית כשם אר"ץ כידוע ליו"ח :

ומעתה

נכה לבאר דזה אומרו והיה נכלתך
 ר"ל לא תכעיא הקורה והקשילה שאתה
 לומר ומקפלה ככונה ידאי שעל ידם יהיה יחודים
 עליונים אלא אפילו מה שאלמור או תקפלה כלי כונה
 ויהיו עושלכים מפיק עכ"ז מרוכ קדושה יהיה על
 ידם יחוד קובה ו' וזוכה כזה למשך הארות עליונים
 מעילא לתת. וזה רמו כאומרו והיה נכלתך דיקא
 ר"ל אפי' הכולל מפיק עכ"ז יהיה להם הויה וקיום
 שיהיו למאכל נוטריקון ליתר מא"ל כל שהוא גימטריא

יהו"ה ארנ"ו והטעם לזה לפי רוב החשק והרכיקות
 שיש לך בעבודת יושב שמים וזה רמו כאומרו לכל
 שהוא לשון אשוקה כנו' ותיבת עו"ף הוא רמו לרכיקות
 כנו' וו"א לכ"ל עו"ף השמים וכיון שקוצה לזה אז
 ודאי תמשך הארות עליונות וזה רמו כאומרו ולכהמ"ת
 האר"ץ נוטריקון וזכ"ל הנתיבות מושכים קמיר
 "הארה אר"ץ רמו שימשך אז הארה מל"כ נתיבות
 החכמ"ה על שכינת עזוינו שהיה כחינת ארץ כנו"ל
 וזכה לא יהיה לך עוד חשם משום מקטרב שהוא מחירר
 לארס כידוע מרוכ קיסורין שמיסרו. ורו"ק כי קלרתי
 וא"ש חת"ם וההי"כ :

זרע

רב קוליא השדה ומעט תאסוף כי יתסלנו
 הארבה. גם פסוק זה אפשר להכין כדרך
 רמו והוא כהקדים את הידוע מ"ש חכמי המקו' ז"ל
 כי רפ"ח ני"הק הם גפלו מעת כריאת העולם כסוד
 הכקוב ורוח אלהים מרחפ"ת על פני המים וכו'.
 ארזיות מ"ק רפ"ח ועיקר ירידת ישראל למצרים היתה
 לברר אותם ולתקנם וכיליאתם ילאו ותיקנו מהם ר"כ
 נילוטות כסוד הכקוב וגם ערכ ר"כ עלה אקס וכו'.
 והנשארים מהם שהם פ"ו נשארו כלאי תיקון עד
 שנחקטו ע"י מרע"ה ועילה אותם כסוד הכקוב ומשה
 עלה ל האלהים וכו'. והנה אחרי כן כשחטאו כעגל
 חזר הפגם לכמות שהיה וחזרו הר"כ נילוטות לפגמם
 וכל אלו הגליות הוא כדי לתקנם ועיון כזה כס' זר"ב
 כפ' שמוק יעו"ש. ועוד ידוע מ"ש הרכ חיד"א ז"ל
 כי תיקונים יהיה הן על ידי לומר הקורה והן על ידי
 ה"ק"ה וידוע דהאורה וה"ק"ה הם מכונים כשם
 זדועה ומקרא מלה דיכר הכקוב זרעו לכם לזרקה.
 וכן על פסוק כבקר זרע זרעך נדרש על הקורה.
 גם ידוע מ"ש הרכ הקדוש האר"י ז"ל כי כחטא אדם
 נפגמו שט"ו נילוטות והם מספר שכעה פעמים אדם
 והם לריכין היקון ג"כ ועיון מ"ש לעיל כפ' חיי ארה
 יעו"ש. גם ידוע כי בזמן הגלות יש דינים ושורשם
 משם אלהי"ם שיש לו ק"ך לירופים. גם ידוע כי בזמן
 הגליות אין השם שלם אכל לעת"ל השם שלם. וע"פ
 הקדמות הנו' אכא לבאר קרא הנו' דזה אומרו כדרך
 רמזא זר"ע ר"ל על ידי ה"ק"ה וגם לימוד הקורה
 דשניהם הם קרוים כשם זרע כנו' אז הזכה ד"כ קוליא
 רמו לר"כ נילוטות הנו' שנפלו לסט"א הוציא אותם
 ולא תכעיא שקוליא אלו ותיקנו אלא גם כן השד"ה
 שהיא גימט' שט"ו ע"ה גם הם קוליא אותם וכשתקן
 זה אז דע ומעט תאסוף ר"ל הק"ך דינים שהם גימט'
 מעט ע"ה תאסוף אותם שלא ישלטו עוד ואז כי
 "יתסלנו" הארבה רמו שישלמו הגליות וגם יושלם
 השם. והנה ר"ת וס"ת הם עולים גימט' שם יהו"ה
 יאזויקת הנשארים הם יעלו גימטריא משי"ת עם
 אוקיותיהם כדקדוק לרמוז דעל ידי ביאת משיח לרקנו
 וישלם

ויקרא

פרשת תבא

יעקב

קה

יושלים כל זה יהו רלון שיהיה כמורה כימינו אמן .
והו"ק כי קלרתי :

והיית

משנ"ע ממראה עיניך אש"ר תראה .
הדקדוקים מבוארים דיש לרעת דלמה
נקט כזה הלשון ולא נקט מכוהל או בלשון אחר .
ועוד קיבת אשר היא לכאורה יתור נפיש דהול"ל
ממראה עיניך שקראה . ואפשר שיקבאר גם זה לעוב
והוא כהקדים מה שכב הרב חיד"א ז"ל כי קיבת
אשר היא רומזת לתורה כי בן עולה גימ' כ"ב אותיות
הקורה גימט' אש"ר עיין בד"ק בס' פ"ד בכונת הכתוב
:אח חוקת הקורה אשר ל"ב וכו' יעו"ש . עוד ידוע
דהאדם אשר המיד רואה באותיות הקורה ולומר בה
בקדושה הוא ואינו פוגם מראית עיניו בעניני איסורא
כגון נשים או רשע וכיוצא או ודאי הוא ל"ב אקרו
וויכה לנן ערין בלי שום ספיקא ועיין בס' הקדוש ר"ח
מה שפאריך כזה יעו"ש כשער הקדושה . וכזה אפשר
לרמוז רמוז הרומז בהאי קרא וזה אימרו וסיית משנ"ע
נוטריקון "משכן שלך לנן" ערין ועל ידי מה הוכה
לו"א ממראה עיניך אש"ר דיקא רמוז לאותיות הקורה
שבהם דוקא קראה ולא בדברים אחרים אלא דוקא
בתורה ופשוט :

הקורה והאל יתב' יהיה קרוב לנו ויהיה לנו הקיבלות
לפניו יתברך . ונקדים עוד אח הירוע מאי דרשו
כזוהר הקדוש כי קיבת היום הוא מורה על יום
הדין יעו"ש :

ומעתה

זה יהיה כונת סמיכות הפקוקים וזה
אומרו ושמתם את כל דברי הכרית
וכו' למען תשכילו את כל אשר תעשון וכי תימא מי
יוכל לקיים את כל הקורה ולשמור כל דבריה והיול"ה
כוער באש עד ל"ב לזה אמר תקף אח"ס שהיא אותיות
אמ"ת רוחה לומר תרגילו עצמיכם במידת האמת
וכזה הן תוכלו לקיים כל הקורה וכן ג"כ יהיה לכם
כנר"ס המעלות רעל ידה נלבים היום כולכם לפני ה'
וכו' דא יומא רדינא כנ"ו שיהיה לכם אז הקיבלות
והרמת ראש לפניו יתב' ורו"ק :

עוד

אפשר לבאר כונת סמיכות הני קראי בס"ד
והוא ע"פ מ"ס הרב חיד"א ז"ל בס' זה בס'
קו"א בכונת הכתוב כי קרוב אליך הרבר מאד וכו'
וז"ל הנה יקשה על האדם מאד עניני הקורה והמלות
כי רבים הם ואיך אפשר לקיימם ויור לב האדם
מתגרה בו כשכיל זה . אבל דעו כי יש תוקן לו והוא
נקל מאד וסגולה גדולה לקיים הכל והוא להיות עניו
כאמת וכזה אין הפלוגי דא סמא"ל שולט בו וגם
נעשה מרכבה לשכינה ומעלה עליו כאלו הקריב
כל הקרבנות ואז נקל לו לעקוב בקורה ולקיים כל
המלות . וזה שאמר בו המלות הואת שהיא מלות
התשובה לא נפלאה היא וכו' כי קרוב אליך הרבר
מא"ד שם רמוז לקנות הענוה ולהכיר בעלמו שהוא
"אפר דם" מרס ר"ת מא"ד ולהיות עניו כאמת וזה
שאמר כפיד וכלכבך שיין לעשותו לקבל לעשות כל
המלות שבה לידו וכזה תכון כידו עבודת האל יתברך
כרת וכו' לקיים את הקורה ולעבוד ה' בנקל ועכ"ה
בקילור יעו"ש בד"ק . היול"א מד"ק רעל ידי הענוה
הן יוכה לקיים הקורה ומלותיה והן שנעשה מרכבה
לשכינה ומקרה מלא ריבך הכתוב אני את דבה
וכו' :

ועפר"ק

של הרב ז"ל . הענה כזה יתבאר כונת
סמיכות הני קראי ד"א ושמתם את דברי
הכרית הואת וכו' והעיקר הוא ועשיהם אותם וכי תימא
מי הוא זה אשר הרע כוער באש עד לב כטענה
כי רבים הם והולך הרע כוער באש עד לב כטענה
הואת לזה אמר תקף ומיד אח"ס נוטריקון "אפר
הולעת" מה רוחה לומר יש תיקון נקל מאד והוא
להיות עניו כאמת וקמיר יחסיב חלו השלשה ענינים
ויזכור גדולי עולם שהם אמרו זה על עצמם . אברהם
אע"ה אמר ואנכי עפר ואפר . ומרע"ה אמר ונחטו
מה . ודוד הע"ה אמר ואנכי קולעת וכו' . וא"כ
מכ"ס אגן וכיון שזוכה לענוה אז כוהאי נוכל לקיים
הקורה

פרשת נצבים ווילך

סמיכות

הפרשה ושמתם את כל דברי הכרית
וכו' אתם נלבים וכו' . אפשר לבאר
בס"ד ע"פ מ"ס הרב חיד"א ז"ל בס' יוסף תהלות
ככונת הפקוק קרוב אהה ה' וכל מנחיק אמת וז"ל
ויבן ע"פ מ"ד כמס' מכות בא חקיקו והעמירין על
אחז שנאמר ולדיק באמונתו יקיה וכיאור הענין
כמ"ד בס' החסידים סי' תרמ"ז כי מעשה כרשע אחד
שהלך לפני גדול אחד לחזור בתשובה אך שלא יקמיר
עליו ואמ"ל איני אומר לך אלא דבר אחר דוקא שאם
העשהו יועיל לך הרבה והוא שדבר אמת וקבל עליו
זה וכזה נעשה בעל תשובה כי כאשר רצה להלך לרבר
עבירה חשב אם ישאלני אחד לאן אתה הולך ז"ל האמת
וכדי כויון וכו' בקילור זה היה לו כנר"ס המעלות
ששכ בתשובה ולמ"ד וקיים כל המלות עכ"ל יעו"ש .
וזה אומרים בא חקיקו והעמירם על אתה ולדיק
כאמונתו וכו' שאם ידבר אמת מקיים כל המלות .
וזה כונת האז קרא קרוב אהה ה' כי אע"פ שאהה
כשמים העליונים זכיתנו בתורה ובמלות ועל ידי זה
קרוב אהה ה' ששמע הפלגנו וכי תימא מי יוכל
לעמוד ככל המלות והיול"ה כוער באש עד ל"ב לזה
אמר וכל מנחיק אמת ר"ל בשהאדם ידבר כאמת נקל
לו שלא לעבור עבירה ולקיים כל המלות עכ"ה חיד"א
ז"ל יעו"ש . נמלא רעל ידי מידת האמת מקיים כל

ויקרא

פרשת נצבים ווילך

יעקב

כחינת א"ת כ"ל רמז ליקו"ר ומלכ"ו וואז אש"ר דיקא
 שהיא כחינת אומ"א עילאה הקרויה בשם זה כנ"ל
 תאיר את אורות ריבה שהם ש"ע כנ"ל ותתמלא בשלשה
 מילואים ריבה שהם תנ"ה ע"ה עוליס תנ"ו וזה רמז
 כאומרו אשר תעש"ן שהם אוקיות ש"ע תנ"ו ואז
 כודאיו אתם נצבים היום כלכם לפני ה' אלהיכם
 דיקא דהיינו בארץ ישראל שהיא תחת רשותו יתברך
 כי מקרא מלא ארץ אשר ה' אלהיך דורש אותה וכו'
 וגם תזכו שהיה בכחינת אוקיות קנ"ך שהם יחידות
 כידוע כן אתם תחיו מכל האומות וזה גרמה
 כר"ת "נצבים" היום "כולכם עוליס הנ"ך וכאשר רמז
 כן הרב חיד"א ז"ל לפי דרכו עיו"ש כר"ק ויתקיים אז
 מקרא שכתוב הנך יפה רעייתו וכו' ודו"ק כי נכון הוא
 וא"ש את"ס והסי"כ :

והיה

כשמעו את דברי האלה הזאת והתברך
 כלבכו לאמר שלום יהיה ליוגו' למען ספוק
 וגו' לא יאכה ה' סלוח לו וגו' . והנה ידוע שכל המפ'
 ז"ל מדיקיקו דאיך אחרי שהוא שומע כל האלות
 והקללות הנז' יתברך כלכו הוא יתברך כלבכו ויאמר
 שיהיה לו שלום אפי' יעשה מה שלכו הפך וכל אחר
 פירש הנאו'ת לו כפי מה שחננו האל יתברך . ואפשר
 לבאר בדרך רמז' והוא בהקדים את הירוע דיש סוג
 אנשים בעולם דהם חוטאים כל ימות השנה כמזיד
 וסומכים כדע"פ לחזור אחר כך בהשוכה כהרש' אלול
 וכעשרת ימי תשובה או סומכים שיחזרו כסוף ימיהם
 שהוא ימי הזקנה כי אומרים מקרא מלא דיכר הכתוב
 השב' אנוש עד רכא ודרשו רז"ל אפי' עד רכרוכה של
 נפש כידוע . והנה אלו האנשים הכל יזרעו ס"ו
 וכמעט דאית בידם עון גדול ואין תשובה אחר כך
 מועילת אם מחנכים כן ומשנה שלמה היא ומפורשת
 האומר אטמא ואשוב און וכו' או אטמא וי"הך מכפר
 אין יו"הך מכפר . ועיין מ"ש הרב חיד"א ז"ל כס' נ"ק
 ככונת הכתוב אך אם יום או יומים יעמוד לא יוקם
 וגו' דיקוב ורריש יום או יומים קאי על ר"פ ויו"הך
 יעו"ש . ועוד דע דמן ראש חדש אלול עד מולאי יום
 הכפורים שהם ימי התשובה יש בהם שעות תתקלו'
 והם גימטריא שלו"ס כחשבון מ"ס רכתי דאי"ק שהיא
 עולה ת"ר כידוע א"כ אופ"מ' היא נחשבת כחשבון
 ח"ר ואות ש' היא בשלש מאות ואות ל"ו הם כין הכל
 תתקלו' והמים האלו הם מסוגלים לתשובה כידוע
 מ"ש חכמי המקו' לפי שבהם מקבלים י"ג מדות של
 רחמים שהם י"ג פעמים חס"ד העוליס תתקלו'
 כידוע ועיין כס' אנ"ד הנר"מ כפ' שופטים מ"ש כזה
 יעו"ש כר"ק . וכזה נכח בקצירת האומ"ר לבאר כונת
 האי קרא והוא דזה הרשע הוא רועה לתטוא ולעשות
 מה שלכו חפץ אך הוא מפחד מקללות שקיללם הקודם
 לעיבדו רלוני יתברך אבל כידוע גמכיר שיש תקנת
 בתשובה

הקורה ומלכותו . וכזה הן יקוה לכם התולכות לפניו
 יתברך וז"ל נצבים היום וכו' לפני ה' וכו' וכן שנזכה
 להיות מרכבה לשכינה וזה רמז ברמז הרומז על
 האר"ש כאומרו היום "כולכם לפני ה' אלהיכם וכו'
 שהם נוטריקון כל"ה רמז לשכינה שהיא כחינת כלה
 כלולה כידוע . ודו"ק כי נכון הוא :

וזה

אפשר ג"כ לבאר כינת קרא הנז' לעיל שאמרו
 דוד המלך ע"ה קרוב אזה ה' וכל מלכותך
 אמ"ת . ר"ל הע"פ שאתה בשמים העליונים עכ"ז
 על ידי שזיכיתו כהורה וכמלכות קרוב לנו נעשית
 וכי תימא מי יוכל לעמוד ככל הקורה ומלכותה עד
 שבשכיל זה תהיה קרוב לנו לשמוע בקשתנו וכל
 תפלתנו לזה אומרו וכל מלכותך ותקיימו על ידי אמ"ת
 שהוא נוטריקון מוט"כ תלתא הנז' המורים לענוה .
 וכזה יהיה נקל לאדם לקיים הקורה ומלכותו כנז'ל
 ופשוט הוא :

עוד

אפשר לבאר בדרך רמז כונת סמיכות הנז' .
 והוא בהקדים לרע"ה מה דלכאורה יש להקדי'
 והוא דכיון דאמר הכתוב ושמרתם את דברי הברית
 הזאת ועשיתם אותם א"כ מה הוא שקיים למען
 תשכילו וכו' ובנראה דהדברים הנז' באו ככפ"ל
 ועוד תיבת כל היא לכאורה יקו"ר נפי"ש והול"ל את
 אש"ר תעש"ן ועוד דלמה לריק ט"ן יתורה כתובת
 תעש"ן והול"ל תעשו . ויובן בהקדים את הירוע מ"ש
 הרב חיד"א ז"ל בכמה מקומות כי עיקר באולקינו
 הוא תלויה בשכיל הקורה ומקרא מלא דיכר הכתוב
 גם כי יתנו כנויים עתה אקבלם וכו' . עוד ידוע מ"ש
 רבינו האר"י ז"ל כי לעת"ל יתגלו הארות מספורת
 הכינ"ס אומא עילאה שהם ש"ע נהרין דאית בה
 כנז' כר"ק בע"ז . וירוע רהוא קרויה בשם אש"ר
 ובה רמז שס אהי"ה דאית ביה שלשה מילואין וירו"ן
 הסי"ן אלפי"ן שהם קס"א קנ"א קמ"ג וככללות הם
 עוליס גימט' הנ"ס בסיד הכתוב אשר תנס סודך על
 השמים . ועוד ידוע דכומן הגלות בעו"הר אין הסי"ר
 משפיע למלכ"ת שהיא כחינת א"ת וכזה רמזו ונהר
 ית"כ ויבש וכו' . וירוע דהוא קרוי בשם כ"ל כידוע
 ליו"ס . ולעת"ל יסוד כנוהם ויהיה . עוד ידוע כי
 בזמן הגלות שאין כחולה לארץ אין אכן יושבים לפניו
 יתברך כי הדר כחול רומה כמי שאין לו אלוה כי
 הוא תחת רשות שמים באשר הארכנו כזה ככמה
 מקומות :

ומעתה

ע"פ סקדמות הנז'ל כזה יתבאר האי
 קרא דזה אומרו ושמרתם את דברי
 הברית הזאת שהיא הקורה ועשיתם אותם רמז
 לקיום מלכותו ג"כ וכזה אז למען גימט' ק"ץ רמז
 שששים אז כנר"ס המעלו"ת לקרב קץ הנאולה
 וכשתהיה הנאולה אז תשכילו שיהיה שלימות יסוד

ויקרא

פרשת נצבים ווילך

עקב

קו

כחשוכה כחדש אלול וימים נוראים או כסוף ימיו לכן אפי' שהוא חוטא יסמוך על זה - וזה שרמו הכתוב והיה כשמעו את דברי וגו' והתברך כלבבו לאמר שלום ריוקא יהיה והוא רמו על ימי התשובה ראת כהם שמות כמנין שלו"ס כנז' דהם מראש חדש אלול עד מולאי יו"ה - או יהיה ל"י ריוקא שהיא נועריוקון לסיף ימי או על זה קומך או על זה ואם כן עכשיו הוא לא קיים לשום דבר אלא לעשות מה שלבו חשף וזה אומרו למען שפוט טרוה ותרנם המתרגם לעשות שינג וזרזון וכו' ולכן בא הכתוב ואומר דאם הוא חושב כן אזו ודאי לא יאכס ה' קלות וגו' ע"כ :

ויתשם

ה' מעל ארמקס וכו' וישליכס אל ארץ אחרת וכו' - ידוע מה שכל המפ' ז"ל מרקי' קיס דלמה הלמ"ד של תיבת וישליכס היא גדולה ועיין מ"ש הרב חיד"א בספר נ"ק יעו"ש מה שכתב טועמ' חיים ורפת"ח - ואפשר לבאר כס"ד כהק"ים מ"ש המפרשים ז"ל ככונת סמיכות הני פסוקי סוף פרשת מטות ויקרא לה נוכח כשמו אלה מקצני בני ישראל וכו' והוא כי ידוע מ"ש חכמי המקובלים ז"ל דהמספר ל"ה הוא מקבלגל אחר פטירתו ככל נוכח עוד ידוע כי עיקר חורבן בית המקדש ואפי' שהיה כהם קורה ומות הוא כשכיל עון שנאח חנם כנוכר כגמרא זו"ל - ראשונים שנחנלה עונם נחנלה קולס וכו' ועיקר השנאה הוא באם מן לשון הרע שמספרים זה על זה וכמלא כי הנלוות הם כשכיל עון זה - וזה אומרו ויקרא ל"ה ר"ת לשון הרע נוכח דולה לומר שהוא מקבלגל ככל נוכח גם זה היה כעונות הרכים גרמא כנזקין אלה מקשו כני ישראל ר"ת א"רוס מדי ככל יון נרמו הנלוות ככאן עכ"ל יעו"ש ועיין בספר ז"ב באורך - וידוע עוד דהמספר לשון הרע עליו אמר רוד הע"ה לשון מדכת גדולות :

ומעתה

א"כ זה אומרו האו קרא כרמוז'א כלמ"ד גדולה רמו דאם הוא מגדיל לשונו ומספר לשון הרע אזו"י שיחזור כגלגול כלב ונרמו זה כתיבת הנשאת מקיבת וישליכ"ס כי הלמ"ד רמו ללשון והנשאר שהם וישכ"ס נועריוקון א"י יחזור שניה מנלגול כלב וגם הוא גורם לגלות זה שסיים אל ארץ אחרת וכנז' כי עון זה הוא גרמא לגלות ודו"ק :

עוד

אפשר לרמוז כהאי קרא כהק"ים את הידוע מ"ש הרב הקדוש ר"ח ז"ל בספרו כשער הקדושה פרק י"ב כגורל עונם המספר לשון הרע לפי שכתיבת זה העון הוא ח"ו פונם כשכינה ח"ו וז"ל כקולור על פסוק וידברו באלהים וכו' רבן גמליאל אומר ישראל אמרו לשון הרע על הקב"ה ואמרו היט כח ! לזון אותנו כמדבר שנאמר היוכל אל לערוך שולחן כמדבר וכו' וראו הקב"ה שהלשינו ככבודו

וככבודו היא אש אוכלת ואז שלח אש ואכלה היתה סביב שנאמר וקבער כס אש ה' ואכל כל קלה המכונה וכו' עכ"ל ר"א יעו"ש - וכחכ עליו הרב סנו' מן המאמר הזה קראה ככילור עון רלשון הרע שהוא פונם כשכינה שהיא ככודו שהיא אש אוכלת וכו' וקיים וז"ל וכוה אפשר לבאר כונת הכתוב כהלוים אויה לי כי גרתי משך שכנתי עם אהלי קדר והנה למעלה מזה מדבר על ענין לשון הרע דכתיב מה יתן לך ומה יוסיף לך לשון רמיה וכו' ועל זה מפרעמח עליו השכינה ואומרת אויה לי ח"ו כי כס' קהו של זה המספר גורם להמשך הנלות ושחשכונ השכינה עם אהלי קדר שהם הקליפות וכו' עכ"ל יעו"ש כחרכה - ובכר הקדמוני דהמספר ל"ה עליו אמר רוד הע"ה לשון מדכת גדולות :

ומעתה

זה מה שרמו האו קרא כרמוז'א כלמ"ד גדולה רמו דאם הוא מגדיל לשונו ומספר לשון הרע אזו וי ליה שפונם כשכינה שהיא כבוד מלכותו יתברך ונרמו זה כתיבת הנשאת מקיבת וישליכס שהם וישכ"ס שהיא נועריוקון ווי יפונם שכינת כבוד מלכותו וכנז' כרכיו הרב ז"ל - וגם הוא גורם לגלות ויקארכו על ידו ויהיו גולים הן ישראל והן ח"ו השכינה כנז' - וזה שסיים אל ארץ אחרת וכו' ודו"ק :

פרשת האזינו

דוד

עקש ופתקול הלה' תנמלו זאח עם נכל ולה חכם הלא הוא אביך קנך הוא עשך וכו' - הנה לכאורה פשוטו כמו זר נחשב שמרע"ה יתאר את עם ה' עם כחר לו י"ה כחוראים הללו שהם עקש ופתקול וכו' והלא לפי דברי רז"ל ששכיל שאמ"ל שמעו נא המורים נגור עליו שלא יכנס לארץ וכל שכן כדרכים הללו קשים בגורים ח"ו - אכל יראה לרמוז באלו הדרכים גורל מעלת בני ישראל ושכח הגדול ראיף כהו וגורל מעלתם כי כל שעשוע האל יתברך אינו אלא כמעשה ישראל שנפס האל יתברך שעל ידו מעשיהם הטובים והורקס וקדושהם יוכלו להכניע את הרע וכל הקלו' המתגברים בעולם ולמחק את הדינים ולהפכם לחסד ולרחמים ולהחזק בו ובאחיותו ולפרסם אלהותו כעולם ונתן להם קורטו אשר על ידה יזכה האדם לכל ענינים הללו אמנם ידוע כי לא חבון הקורה והעבודה האמיתית ומעלות הללו רק בשודרך האדם תחילה הנפש הכהמית המתאיה כי כל עוד שלא ע"ה נופו וייתך אותו מן החומרות עורנו הוא שקול כפלא מאזנים פעם אונבר שכלו על החימר ויעשה מטה ופעם להפך ח"ו - לכן כל אדם הבא ליכנס כפתח עבודת ה' לריך להריו מקרבו

ויקרא

פרשת האזינו

יעקב

מקריבו זוהמת הנחש הקדמוני שהוא סמ"אל שרו של עשו נחש העליון כידוע רעל ירו נקווה חטא אר"הר ונפנמו הסימנים דרזיה שהם הקנה והושט כאכילתו מעץ הדעת ט"ור כידוע ומלדו הארס חומר ותאזה קתאזה נפשו להכלי העולם הזה ולכל מירו ולרכב נ"כ דברים אשר לא טובים כגון שקר וליגנות וביולא כי מלד הקנה נפנס שקול ומלד הושט חומר נ"כ האכילה וביולא ומאזן העת והלאה נעשה תנכורת לו ונתהוו הדינים בעולם כידוע וע"י לימוד האורה ונס לקדם אף עלמו כמותר לו כזה הוא מכניע אף כחו וממתק אף הדינים ונהפכים לחס"ד ולרחמים ומפריד תלות זוהמת הנחש ומתקן חטא אר"הר והנה ידוע דהדינים הם שורשם ומקורם כשם אלהי"ם העולים פ"ו והם למעלה ככחינת קומה שלימה שהם עשרה פעמים אלהי"ם העולים נימטריא חס"ס וכשמתקם יאיר במקומם שמות המורים לחסדים ולרחמים שהם יהו"ה אלהי"ם הרומזים כמכילן דרחמי ויקבלה כחינת מזל העליון שהוא כחינת נח"ל נוט' נו"ר חס"ד לאלפים והוא הוי"ו פשוטה ונס הוי"ו רס"ג העולים נימט' נח"ל כידוע וכיון שזוכים לזאת הזכיה אז וראי דזוכים להכניע אף הרע כולו ולהיות קקראים ככחי' כנים לאל יתברך והוא הכינו ומלכינו והנה כאלו הימים של ימים נוראים וקדושים הללו אשר כללות עם בני ישראל הם שבים כסא' ומתקנים אף עלמם זוכים אז לענינים הנז"ל וזה הוא רמיזא דקראי סג' הכאים בימים הללו ככל שנה כידוע רבא מרע"ה לרמוז גודל שבתם שהם רור אשר על ידם מתקן חטא אר"הר שפנס כקנ"ה וש"ט ונעשה תנכורת לקמ"אל שרו של עשו רזית קחת ירו ארכע מאזה נוגדא דיליה כאשר נרמו כפסוק והנה עשו כא וארכע מאזה א"ש עמו וניהל לנו הרב הקדוש האר"י ז"ל שהם ק' נוגדא דסמ"אל וזה אומרו רור עק"ש שהוא נימטריא קנ"ה וש"ט ונס הוא עש"ו ק"ש ור"ל שהם ככחם הגדול ולימוד קורסם מתקנים חטא אר"הר הראשון ונס מכניעים ומבטלים כח נחש העליון שהוא שרו של עשו וכל נוגדא דיליה שהם הכינות שחתת ירו כנז"ל ולא רי זה אלא נס מלד קרושטס הרמה הם מתקנים אף כחינת קומת הדין השלימה שהוא מקורה אלהי"ם והיא עשרה פעמים אלהי"ם וכנז' והם ופתל"תל שהם פ"ו ת"ל ת"ל וכיון שזוכים להשיג זה אז כודאי יזכה על ידם להיות הארוח שמת דרזמים הנז"ל ולמשיך אף התקדים מעילא לתת ויקבלה הארת נח"ל העליון וז"א כרמיז'א עם נכל" לא חכס הם נוטריקון נח"ל והוא רמו הכתוב נו"ר חס"ד לאלפים ונס נפשינו חיבתה ל"ס והם יהו"ה פשוטה ויהו"ה של ס"ג כנז' ונס ס"ת נכל" לא חכס" ע"ה הם עולים נימטריא חס"ד שהוא ע"כ כידוע

וכיון שכן וראי נ"ל ירו מעשיכם הגדולים הלה' תנמלו זא"ק שהיא כחינת השכינ"ה כידוע שעל ירו זה יסיה על ידם יחוד קובה"ו שהוא יתברך יגמול לה כל טוב שבעולם מלשון גומלין זה אף זה וזו כיון שיגמול לה כל טוב ואז כודאי שירים אותה מן הגלות ויגאלכס ויביא אהכס לארץ שהיא חלקו ונתלקו וידעו הכל אז כי הוא אביך קנך וכו' וזה שסיים הלא הוא אביך קנך וכו' עשך ויכוננך שאתה הכן שלו תעשה ויר"ק ור"ש אר"ס והפי"כ ועיון כס' מה"ש :

ובזאת

ההקדמה אפ' לכאר בס"ד כררך רמיז'ה כונק הכחוב שאמר דוד הע"ה ואני תפילתי לך ה' עת רצון אלהים כרוכ חסידך ענני וכו' והקדוק מכו'אר לכל מכין רסול"ל ואני תפילתי לך וכו' בעת רצון וכו' כי כן מן הראוי לפי קדוק הלשון חכל לפי"ה אפשר לרמוז והוא רבא רוד הע"ה להתחנן לפני האל יתברך שיהיה לו כעזרו לתקן חטא אר"הר הראשון שהוא גלגולו כידוע ועל ירו כן יזכה להכניע אף נחש העליון שהוא סמ"אל שרו של עשו ונוגדא דיליה שהם ק' כנז' ולהאיר הארה עליונה ממזל נו"ר שהוא אותיות רז"ן וזה אומרו ואני תפילתי לך ה' ע"ת רייקא ר"ל שאסייעני לתקן חטא הקודם שפגמתי כקנ"ה וש"ט העולים נימטריא ע"ת ולהכניע אף הרע שהוא נחש העליון ונוגדא דיליה העולים כית-נימטריא כן ואז במקומם יאיר מזל נו"ר שהוא אותיות רז"ן ולכן ככקשה אלהים כרוכ חסידך ענני וכו' ור"ק :

צור

ילרך קש"ו ותשבת אל מחוללך . אפשר לרמוז בזה ע"פ מ"ש הרב מאור ושמש ז"ל בכמה מקומות כי כמה לריך הארס לקרס אף עלמו מן המתשבות זרות כעת התפלה כדי שכוה יכיה לו כח למתק אף הדינים וכוה וראי תקובל תפלתו אכל אס ח"ו יתשוב מתשבות דעות כזה יהיה ח"ו תנכורת הדינים ולא תתקבל תפלתו עכ"ל . וידוע כי הדינים רומזים כשם אלהי"ם ויש לו שלשה מילואים וכיוור"ן הוא עולה ש' . עוד כתב הרב הנז' כי חיבת מסוללך הוא לשון תפילה מלשון ויחל משה וכו' . עוד כואר כי תשבת היא כירשת לשון מליאה כמו דמלינו כנמרא נפק רק ואשבת עכ"ל :

ומעתה

כזה אפשר לרמוז דזה אומרו צור ילרך קש"י היא אותיות ק"י נימטריא קדו"ש יאוח ש' כאמלע רומז לדין . ורובא לומר שתק"ש אף מתשבתך ויהיה לך יכולת למתק אף מידת הדין וכיון שזוכה לזה אז ותשבת אל מחוללך ר"ל שתמלא האל יתברך כעת שאתה מתפלל אליו ולא חשוב תפלתך ריקס ור"ק :

עוד

יתבאר כררך פשוטה והוא נהקרים אף כידוע מאמר הקנא אמר דכי יהושע בן לוי עתיד

ויקרא

פרשת האזינו

יעקב

קו

עבד הקב"ה להנחיל לכל לדיק ולדיק שלם מאזה ועשר עולמות שנאמר להנחיל אוהבי ים ומעשה כיו הוא כמבואר דזה אומרו לור ילדך קש"י היא נוטריקון "הנחל" ש"י אם תעשה רענו דעל ידו כן נחשב ללדיק וזכה ודאי לעולמות הנ"ל אבל אזה ותשבת אל מחוללך ופשוט :

ויאמר

אסתירה פני מהם אראה מה אחרים כי דור תפוכוה המ"ה כנים ל"א אמו"ן כ"ס . גס כהאי קרא אפשר לרמוז כס"ד והוא כהק' את הידוע כמה גדולה ורבה יקורה אית לה לענוה דרכו מלמנות וכבר הרב הגדול מוהר"ר חיד"א האריך הרחיב בספריו הקדושים ואחריו יאור נתיב כא הרב הגדול מופ"ה מוהר"ף ז"ל כאשר תראה כס"נ יעו"ש . וסבב תרי מיניוהו השייכי לן הוא שעל ידה זוכה הדרס והוי בגר"ם המעלות למקא את מדה הדין לרחמים וכאשר כתב הרב ר"ח ז"ל כס' הקדוש כשער הענוה יעו"ש . וגם על ידה נעשה כחינה מרכבה לשכינה כידוע ולו הכל יורעים שהם כנים לאל יתכרך . ואם כן כוראיו כי כזכותה יזכו לגאולה כלי ספיקא וכאשר כתב הרב נפש יוסף ז"ל כפ' הש"ה והבאתי דבריו לעול ככמה מקומות . ועוד נקדים מ"ש הרב חיד"א כס' פ"ד משם הרב עי"ד ז"ל דגאולת מלרים היתה כסוד תשר"ק והיתה הגאולה מתמעטת אך לעצ"ל היתה באוקיות אלכ"ס שמוספת והולכת וכן הגאולה העתידה תהיה מוספת והולכת גאולה שלימה וקיימת ורמוז דזה אומרינו "אחוי" לעמך "כבית" מקדשך הוא נוטריקון אלכ"ס עכ"ל יעו"ש כדף כ"ט . עוד נקדים את הידוע כי הענוה היא קרויה בשם מ"ה וכמו שכן אשכחן מקרא מלא ונסנו מה כי תלינו עלינו וגו' :

ומעתה

על פי כל הנז' נכא לרמיזא דהאי קרא דז"א ויאמר אסתירה פני וגו' ר"ל כחתי' היתתי סבור כדעתי להסגיר פני מהם ולמוקדם כיד מקרי הזמן אבל לפיתוי וראיתי דהם אית כהו מדה טובה יותר מכל המדות שבעולם והיא הענוה וזה אומרו מה אסתירה ר"ל שהם תמיד אושבים את עצמם למה ועל ידו זאת המדה כי דור תפוכוה ר"ל שהם הוו בגר"ם המעלות כזה להפך מידת הדין לרחמים ולחסדים וכן כשהרקיק בתיבת תהפכת כזה היא נימט' תתק"ה כמו שכתוב בתורה וכן אוקיות עושי"ם הד"ן לתס"ד ורחמי"ם עם ארכע אוקיות ידעו הם עולים בדקדוק נימט' תתק"ה וא"כ זה

אומרו כי דור תהפכות ועוד מלכד זה שהם מהפכים הדין לרחמים על ידו הענוה ראשיתת כהם גס המ"ה נוטריקון "הם" מרכבת "השכינה וא"כ הואיל וזוה נעשו מרכבה לשכינה ראויים הם להיות נחשבים ככחינה כנים ולגאול אותם מל"א אוקיות אלכ"ס שהיא גאולה עולמית וקמיה יהיה יתור שמי עליוהם שהיה יהו"ה והיכל ידעוה שהיא ארנ"י כידוע מקור הכתוב וה' כהיכל קדשו כאשר כתב רבינו האר"י ז"ל שהיכל קדשו הוא ארנ"י וז"א כסיום כנים "לא" אמן כ"ס שהם נוטריקון אלכ"ס והנשאר הם גימ' יהו"ה ארנ"י כדקדוק . ודו"ק כי נכון הוא :

הלא

הו"א כמוס עמדי' חזום באורתי' . הגה הדקדוקים מבוארים האחד דהול"ל כמוס עמי ולמה נקט עמדי . ועוד אומרו תתום באורתי ולמה לא אמר כלשון אחר כמו כנני וכיוצא וגם כהאי אפשר לרמוז כס"ד והוא ע"פ הידוע רעכשו בזמן הגלות בעו"הר אין השם שלם ואין הכסף שלם וחסר מיניוהו אוקיות אר"ה . וכביאת משיח דקנו כבי"א יושלמו אוקיות הללו . וידוע עוד מ"ד כתיקוני זו"הק כי עיקר גאולתנו היא תלויה כשנקיים מלות התורה שהם קרי"א לשם יתור קובה"ו שקס יהו"ה ארנ"י כנז' שם וז"ל אם מקיימים את המלות בדחילו ורחימו אז עליהם נאמר ואת הכנים תקח לך וכו' . וידוע דהדחילו ורחימו הם רומזים בשם יהו"ה ארנ"י כי רחימו היא רומזת לשם יהו"ה שהיא בתיבת רחמים ודחילו היא רומזת לשם ארני שהיא יראה כידוע וא"כ זה אומרו הלא הו"א ריקא אוקיות החסדים מן השם והכסף הם כמוסים עמ"די היא נוטריקון "עד" מלך "דוד" יבא שהוא משיח דקנו כידוע וכי תימא אימתי יהיה ביאתו לגאול אותנו ועל ידו מה נגאל לז"א תתום ר"ל זה הענין תתום ותתום אבל כרמיזא אגלה לכו והוא כי תלוי הוא בידכם כשהקיימו את מלות התורה שם קרי"א כי אנכי ולא יהיה לך הם מפי הגבורה נאמרו ולא יחשבו ככלל כידוע וא"כ הם קרי"א דוקא ותקיימו אותם לשם יתור קובה"ו שהם יהו"ה ארנ"י כידוע אז תקף תהוו נגאלים וזה אומרו כרמיזא תתום באורתי' היא אוקיות קרי"א והנשאר הם "לא" גימ' שני שמות הנז' העולים ז"א כי אז כוראיו תקף יבא משיח דקנו שהוא דוד מלכא משיחא כנז' ויהי"ר שהאל יתב' יזכנו לקיים מלות התורה לשמו יתכרך ויזכנו לראות ביאת משיח דקנו כבי"א :

ח"ו ש"ל ב"ע